

การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย :
กรณีศึกษาของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

นางสาว นภวรรณ เฑิดชูภูมิกุล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี ภาควิชาการบัญชี

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-3679-7

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DISCLOSURE OF ANNUAL REPORT : PROPERTY DEVELOPMENT COMPANIES AND
BUILDING AND FURNISHING MATERIALS COMPANIES LISTED UNDER
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

Miss Nopawan Cheadchoovutikul

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy in Accounting

Department of Accountancy

Faculty of Commerce and Accountancy

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-3679-7

นกวรณ เชิดชูภูมิกุล : การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษาของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง. (Disclosure of Annual Report : Property Development Companies and Building and Furnishing Materials Companies Listed Under the Stock Exchange of Thailand) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ธารี ทรัพย์วิวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร. สุพล ดุรงค์วัฒนา, 194 หน้า. ISBN 974-17-3679-7.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท โดยศึกษาเฉพาะบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในช่วงปีพ.ศ 2543-2545 ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานได้ใช้วิธีการทางสถิติ เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทพบว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ยังพบว่ากำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง แต่ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ผลการวิจัยพบว่า บริษัทควรปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในด้านภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและการรายงานข้อมูลให้ทันต่อเวลาที่จะการนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า หากบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ บริษัทจะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งายงานประจำปีและนักลงทุนจะสนใจซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทมากขึ้น

ภาควิชา...การบัญชี.....

สาขาวิชา...การบัญชี.....

ปีการศึกษา...2546.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4482271726 : MAJOR ACCOUNTING

KEYWORD : DISCLOSURE / ANNUAL REPORT / PROPERTY DEVELOPMENT COMPANY / BUILDING AND FURNISHING MATERIALS COMPANY

NOPAWAN CHEADCHOOVUTIKUL : DISCLOSURE OF ANNUAL REPORT : PROPERTY DEVELOPMENT COMPANIES AND BUILDING AND FURNISHING MATERIALS COMPANIES LISTED UNDER THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND.

THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR THAREE HIRANRUSME, THESIS

COADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR SUPHOL DURONGWATTANA Ph.D.,194 pp.

ISBN 974-17-3679-7.

The major purpose of this thesis is to study a relationship between firms' characteristics and the level of disclosure of their annual reports. This study is based on Property Development Companies and Building and Furnishing Materials Companies listed under the Stock Exchange of Thailand during 2000-2002. Statistical methods used for the analysis and the empirical tests are percent, arithmetic mean, standard deviation, t-test and multiple regression analysis.

The multiple regression analysis of firms' characteristics on the level of disclosure of their annual reports shows that there is a significantly positive association between ROE and the level of disclosure of annual reports of Property Development Companies. In addition, this study reveals that there is a significantly positive association between ROE and the liquidity ratio and the level of disclosure of annual reports of Building and Furnishing Materials Companies but a significantly negative association between the size and the level of disclosure of annual reports of Building and Furnishing Materials Companies was found.

The results of the study suggest that companies improve the disclosure of their annual reports concerning the understandability of information and the timeliness of reporting information. Moreover, the results show that if companies disclose information in their annual reports by following the rules of the Stock Exchange of Thailand and the Securities and Exchange Commission, they will obtain confidence from users, and more investors will be interested in investing in their securities.

Department Accountancy.....

Student's signature.....

Field of study Accounting.....

Advisor's signature.....

Academic year 2003.....

Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ธานี หิรัญรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. สุปล ดุรงค์วัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาแนะนำตรวจทาน และแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พงศ์พรต ฉัตรภรณ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และนางภัทริยา เบญจพลชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณผู้ถือหุ้นและผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม ตลอดจนให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา นายปิยะ และ นางยุภาพรณ เชิดชูวุฒิกุล ที่สนับสนุนให้การศึกษาพากเพียร คอยอาหารห่วงใย และเป็นกำลังใจแก่ข้าพเจ้าตลอดมาจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นภวรรณ เชิดชูวุฒิกุล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช - ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ - ฎ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
วิธีดำเนินการวิจัย.....	12
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	14
อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	28
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน.....	31
รายงานประจำปี.....	34
ลักษณะของบริษัท.....	57
ลักษณะของบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูล.....	60
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทใน อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย.....	74

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
2. การศึกษาลักษณะของเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท ผลที่ได้รับ จากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล.....	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล.....	86
1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทจดทะเบียนกับ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์.....	86
1.1.1 ขนาดของบริษัท (Size)	91
1.1.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	91
1.1.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio).....	92
1.1.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio).....	92
1.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทจดทะเบียนกับ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	93
1.2.1 ขนาดของบริษัท (Size)	97
1.2.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	98
1.2.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio).....	98
1.2.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio).....	99
2.เปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่ง.....	101
2.1 ขนาดของบริษัท (Size)	101

สารบัญ (ต่อ)

ณ

หน้า

2.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	101
2.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio).....	102
2.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio).....	102
3. ศึกษาข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท.....	102
4. ศึกษาผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด.....	116
5. ศึกษามาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี.....	128
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย.....	140
1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล.....	140
2. ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท.....	143
3. ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด.....	145
4. มาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี.....	147
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	149
ข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ.....	149
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	151
รายการอ้างอิง.....	153
ภาคผนวก.....	157
ภาคผนวก ก รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทใน อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปีพ.ศ.2543-2545.....	158
ภาคผนวก ข ตารางสำหรับตรวจสอบรายการที่เปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัท..	165
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....	170
ภาคผนวก ง ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของ บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง ในปีพ.ศ.2543-2545.....	187
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	194

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 หน่วยที่อยู่อาศัยในโครงการเปิดตัวใหม่เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลปี พ.ศ. 2542-2545.....	24
ตารางที่ 2 ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มขึ้นปีพ.ศ.2542-2545.....	25
ตารางที่ 3 ดัชนีราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างปี พ.ศ.2543-2545 (2538 = 100).....	30
ตารางที่ 4 จำนวนบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง และเครื่องตกแต่ง.....	75
ตารางที่ 5 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์).....	90
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธระหว่างลักษณะของ บริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	90
ตารางที่ 7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	93
ตารางที่ 8 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(บริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง).....	96
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธระหว่างลักษณะของ บริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	97
ตารางที่ 10 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและ เครื่องตกแต่ง.....	100
ตารางที่ 11 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของ บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	104
ตารางที่ 12 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของ บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	105
ตารางที่ 13 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทใน ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	108
ตารางที่ 14 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทใน อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	109

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่อง ตกแต่งเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี.....	110
ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับ ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี.....	111
ตารางที่ 17 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้จัดการ ฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	112
ตารางที่ 18 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้จัดการ ฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	113
ตารางที่ 19 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้ถือหุ้น ของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	113
ตารางที่ 20 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้ถือหุ้น ของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	114
ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ของบริษัทที่ควรปรับปรุง.....	115
ตารางที่ 22 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	118
ตารางที่ 23 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	119
ตารางที่ 24 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัท ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	120
ตารางที่ 25 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัท ในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	121
ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับ ผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด.....	122
ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับ ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด.....	123

ตารางที่ 28 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล ตามข้อกำหนด-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	124
ตารางที่ 29 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล ตามข้อกำหนด-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง และเครื่องตกแต่ง.....	125
ตารางที่ 30 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล ตามข้อกำหนด-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	126
ตารางที่ 31 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล ตามข้อกำหนด-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่อง ตกแต่ง.....	126
ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผย ข้อมูลตามข้อกำหนด.....	127
ตารางที่ 33 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัท ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	130
ตารางที่ 34 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัท ในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	131
ตารางที่ 35 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	132
ตารางที่ 36 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้ถือหุ้นของบริษัทใน อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง.....	133
ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง เกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล.....	135
ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับ ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล.....	136

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
แผนภูมิที่ 1 หน่วยที่อยู่อาศัยในโครงการเปิดตัวใหม่เขตกรุงเทพฯและปริมณฑลปี พ.ศ.2535-2541.....	16
แผนภูมิที่ 2 จำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้นในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลปี พ.ศ.2536-2541.....	17
แผนภูมิที่ 3 การซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศ.....	26
แผนภูมิที่ 4 จำนวนที่อยู่อาศัยทั้งหมดทั่วประเทศ ปีพ.ศ.2540-2544.....	27

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2544 ที่ผ่านมามีข่าวเกี่ยวกับการล้มละลายของบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีชื่อว่า“บริษัท เอ็นรอน”ซึ่งบริษัทนี้เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจทางด้านพลังงานที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 7 ของประเทศสหรัฐอเมริกาและเป็นอันดับที่ 16 ของโลก โดยวัดจากมูลค่าของการค้าที่มีรายได้ในปีพ.ศ.2543 แต่ในเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2544 บริษัท เอ็นรอนก็ประสบภาวะล้มละลายและได้ขอให้ศาลคุ้มครองจากเจ้าหนี้ซึ่งถือได้ว่าเป็นบริษัทที่ล้มละลายที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ทางธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา

สาเหตุที่ทำให้บริษัท เอ็นรอนประสบภาวะล้มละลายก็เนื่องมาจากการขาดความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินและนักลงทุนที่มีต่อบริษัทในเรื่องเกี่ยวกับความโปร่งใส ความสุจริต และความเที่ยงธรรมในการดำเนินธุรกิจของคณะกรรมการบริหารของบริษัท เพราะก่อนหน้านี้นี้ช่วงเดือนพฤศจิกายน บริษัท เอ็นรอนได้ขอยื่นงบการเงินที่มีการแก้ไขใหม่ระหว่างปีพ.ศ.2540 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปีพ.ศ.2544 ต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาเพราะงบการเงินที่เคยรายงานไว้ก่อนหน้านี้มีข้อผิดพลาดที่มีนัยสำคัญทำให้กำไรของบริษัทสูงกว่าที่ควรจะเป็นประมาณ 586 ล้านดอลลาร์ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ เช่น การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนนั้นยากต่อความเข้าใจและไม่ได้สื่อให้เห็นถึงเนื้อหาที่แท้จริงของรายงานประจำปีอย่างชัดเจน รวมทั้งไม่ได้สื่อถึงข้อมูลที่ต้องและครบถ้วนตามความเป็นจริง ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลหลีกเลี่ยงที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียทางการเงินของผู้บริหารทางการเงินไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับรายงานระหว่างบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง (Related-party transaction) การเปิดเผยข้อมูลอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายการเงินซึ่งไม่ได้อยู่ในการควบคุมดูแลตามกฎระเบียบข้อบังคับหรือไม่มีการควบคุมประสิทธิภาพในการเปิดเผยข้อมูลจากผู้บริหารระดับสูงของบริษัท เอ็นรอนและที่ปรึกษาภายใน ไม่ได้รับคำแนะนำที่น่าเชื่อถือและเหมาะสมจากที่ปรึกษาภายนอกและผู้สอบบัญชีของบริษัท เอ็นรอน เป็นต้น

จากเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายเป็นอย่างมาก เช่น ผู้ถือหุ้นทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา สถาบัน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและพนักงานของบริษัท เอ็นรอนต่างก็ประสบผลขาดทุนมหาศาล พนักงานของบริษัทกว่าสามพันคนต้องถูกปลดออกจางาน สำนัก

งานสอบบัญชีที่ทำการรับรองงบการเงินของบริษัท เอ็นรอนถูกคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาสอบสวนและถูกนักลงทุนฟ้องร้อง นอกจากนี้ยังถูกปลดจากการเป็นผู้สอบบัญชีของบริษัทขนาดใหญ่ทั้งนอกและในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลกระทบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบการรายงานทางการเงินของบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีมาตรฐานการบัญชีและระบบการรายงานงบการเงินที่ดีที่สุดในโลกเริ่มสั่นสะเทือน ทำให้บริษัทขนาดใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวนมากถูกนักลงทุนเรียกร้องให้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท

เนื่องจากว่าคณะกรรมการและผู้บริหารของบริษัทซึ่งเป็นผู้ที่ทราบถึงการดำเนินธุรกิจ ผลการดำเนินงานของบริษัทและเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับบริษัทและเป็นผู้ที่มีหน้าที่ทำควบคุมดูแลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมักจะจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลไม่ครบถ้วนและไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลของบริษัท โดยมักจะละเว้นการเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ที่ใช้รายงานประจำปี เช่น การไม่รายงานเกี่ยวกับผลขาดทุนที่เกิดขึ้น การรายงานหนี้สินต่ำกว่าความเป็นจริง เป็นต้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเกรงว่าจะไม่มีนักลงทุนมาลงทุนเพิ่มหรือร่วมลงทุนในบริษัทด้วยถ้าหากว่านักลงทุนเห็นว่าบริษัทมีผลการดำเนินงานที่ไม่ดีนักหรือมีความเสี่ยงจากการมีหนี้สินจำนวนมาก บางส่วนก็มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทเป็นภาระที่ต้องทำเพราะถูกกฎหมายและกฎระเบียบบังคับ ซึ่งไม่ได้เป็นการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจของผู้จัดทำ การเปิดเผยข้อมูล ซึ่งในการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะก่อให้เกิดต้นทุนในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น อันได้แก่ ต้นทุนในการรวบรวมข้อมูล ต้นทุนในการเรียบเรียงข้อมูลและต้นทุนในการเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้ที่ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท บางบริษัทเกรงว่าจะทำให้เกิดความเสียหายเปรียบต่อคู่แข่ง จากเหตุการณ์ข้างต้นดังกล่าว ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญของบริษัทได้อย่างถูกต้องและไม่สามารถคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มของฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทอีกด้วย ส่งผลทำให้ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทเกิดความหลงผิดและตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรของตนผิดพลาดได้ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมากต่อผู้ใช้ข้อมูล

ในเมื่อการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทไม่สามารถส่งสัญญาณเตือนภัยให้แก่ผู้ใช้ข้อมูลทราบถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้าได้จึงทำให้ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทไม่มีความเชื่อมั่นในระบบการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท เพราะทราบว่าข้อมูลของบริษัทที่เปิดเผยนั้นเชื่อถือไม่ได้ ข้อมูลไม่ครบถ้วนและไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการพยากรณ์หรือใช้ในการวิเคราะห์สถานะของ บริษัทได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทหรือผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศอาจจะ

ไม่มีความเชื่อมั่นที่จะลงทุนในบริษัทเหล่านั้นต่อไปซึ่งจะมีผลกระทบต่อการลงทุนภายในประเทศ อีกด้วย และเมื่อไม่มีการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นก็ทำให้ไม่มีการว่าจ้างแรงงาน ซึ่งจะส่งผลให้ ประชาชนในประเทศไม่มีรายได้เนื่องจากว่างงานและไม่มีกำลังซื้อสินค้าก็จะก่อให้เกิดขาดเงินทุน หมุนเวียนภายในตลาด รัฐบาลก็จะขาดรายได้จากการจัดเก็บภาษีจากประชาชนซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญของภาครัฐ จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าการที่บริษัทเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ไม่มี คุณภาพที่ดีพอจะก่อให้เกิดผลเสียต่อตลาดทุนและเศรษฐกิจของประเทศอย่างมหาศาลและต่อ เนื่อง

ทั้งนี้ส่งผลให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการรณรงค์การสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีในตลาดทุนไทยหรือการกำกับดูแลที่ดี (Good corporate governance) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในตลาดทุนไทยโดยสร้างแรงผลักดัน 3 ด้าน ได้แก่ ข้อบังคับของทางการ (Regulatory discipline) แรงสนับสนุนจากสังคม (Market discipline) และความตั้งใจจากภาคเอกชน (Self discipline) และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างเพียงพอเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งในการที่จะทำให้เกิดบรรษัทภิบาลที่ดีในบริษัท เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของรายงานทางการเงิน (Financial report) คือ การรายงานข้อมูลและข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทาง เศรษฐกิจแก่ผู้ใช้รายงานทางการเงิน อาทิ ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม พนักงาน หรือประชาชนทั่วไป เพื่อให้ ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน และการ เปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นซึ่งเปรียบ เสมือนเป็นเจ้าของของบริษัท ก่อนที่ผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนจะทำการตัดสินใจลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของ บริษัท ผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนมักจะพิจารณามูลค่าของหลักทรัพย์ซึ่งคำนวณและวิเคราะห์จากข้อมูล ของฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทประกอบกับข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ ที่เปิดเผย อยู่ในรายงานทางการเงิน ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพดีจะส่งผลให้บริษัทดำเนินธุรกิจ ด้วยความโปร่งใสมากยิ่งขึ้นและผู้ที่ใช้ข้อมูลหรือผู้ลงทุนมีความเชื่อมั่นในการดำเนินกิจการของ บริษัท ทำให้ตลาดทุนและเศรษฐกิจของประเทศมีความเสถียรภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

และที่ผ่านมา ในช่วงปีพ.ศ.2539 ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีการเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากมีนักลงทุนทั้งในและนอกประเทศให้ความสนใจที่จะลงทุนในธุรกิจนี้เป็นอย่างมาก รวมทั้งมีการซื้อที่ดินในหลายพื้นที่เพื่อที่จะทำการเก็งกำไรในอนาคตข้างหน้าซึ่งส่งผลทำให้ ราคาหุ้นของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ใน ปีพ.ศ.2540 กลับเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลก ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ อย่างมาก ทำให้การดำเนินธุรกิจทางด้านอสังหาริมทรัพย์ผันผวนตามไปด้วย เนื่องมาจากสาเหตุ

ต่าง ๆ หลายประการ เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและพัฒนาโครงการต่าง ๆ ของบริษัท เป็นผลทำให้โครงการก่อสร้างหลายโครงการต้องยุติการดำเนินงานต่อ นอกจากนี้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ทำการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมีหนี้สินเพิ่มขึ้นหรือมีต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น เนื่องจากได้ทำการสั่งซื้อวัสดุก่อสร้างจากต่างประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม ในปีพ.ศ.2545 ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีผลการดำเนินงานปรับตัวดีขึ้นมากและต่อเนื่อง โดยพิจารณาได้จากการมียอดขายที่ปรับตัวสูงขึ้น ความต้องการของผู้บริโภคมีมากขึ้นและมีอัตราของดอกเบี้ยค่อนข้างต่ำ ทำให้สามารถกระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภคให้สูงมากขึ้นได้ นอกจากนี้รัฐบาลยังมีมาตรการในการกระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภค โดยการจัดทำโครงการเงินกู้สำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยโดยใช้เงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำให้คาดว่าในปีพ.ศ.2545 นี้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีอัตราการเติบโตที่สูงขึ้นประมาณ 68% รองจากกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่มีอัตราการเติบโตประมาณ 70% ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้กลุ่มผู้ประกอบการในธุรกิจเกี่ยวเนื่องและนอกวงกว้างให้ความสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในโครงการอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่จะได้รับส่วนแบ่งตลาดที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจการซื้อขายหลักทรัพย์ประจำเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2545 พบว่าอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์มีการซื้อขายหุ้นมากที่สุดในตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้แล้วจากการสำรวจหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายมากที่สุด 10 อันดับแรกประจำเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2545 พบว่ามีบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์อยู่ใน 10 อันดับนี้ด้วยนั่นคือ หากพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายพบว่า บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) บริษัท เนวาร์ตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน) และบริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน) อยู่ในอันดับที่ 1 7 และ 10 ตามลำดับและพิจารณาจากปริมาณการซื้อขายพบว่า บริษัท เนวาร์ตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน) บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน) และบริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน) อยู่ในอันดับที่ 2 3 และ 5 ตามลำดับ (วารสารตลาดหลักทรัพย์ : ส.ค. 2545) จากข้อมูลรายงานภาวะเศรษฐกิจของธนาคารแห่งประเทศไทยช่วง 1 ม.ค.-30 ก.ย. พ.ศ.2545 ปรากฏว่าเศรษฐกิจไทยโดยรวมมีการขยายตัวในทางที่ดีขึ้นเป็นที่น่าพอใจเช่นเดียวกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์มีกำไรสูงเป็นอันดับที่ 3 ของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกำไรทั้งหมด 25 กลุ่ม ซึ่งมีกำไรสุทธิ 13,249 ล้านบาท รองจากกลุ่ม อุตสาหกรรมพลังงานซึ่งมีกำไรสุทธิสูงสุดรวม 34,346 ล้านบาทและกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและตกแต่งซึ่งมีกำไรสุทธิสูงสุดรวม 14,946 ล้านบาท (วารสารตลาดหลัก

ทรัพย์ : ธ.ค. 2545) อย่างไรก็ตามจากการที่กลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ หันมาลงทุนในโครงการอสังหาริมทรัพย์เพิ่มมากขึ้น อาจจะทำให้เกิดวัฏจักรเดิมของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ก่อนที่จะเกิดวิกฤติเศรษฐกิจเหมือนในปีพ.ศ.2540 ที่ผ่านมา ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอีก บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ควรมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีให้เพียงพอต่อการตัดสินใจในการลงทุนและควรจะเปิดเผยข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้แล้ว ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ร่วมกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องจะมีความสำคัญที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product : GNP) ถึงประมาณ 25% และเป็นภาคที่มีการผลิตสูงเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศซึ่งจะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจโดยรวมแล้วธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีความสำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการนำไปสู่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจหรือการมีส่วนร่วมที่จะทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวนั่นคือ การฟื้นตัวของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีส่วนสำคัญมากต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องหลายประเภท ดังเช่น อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล เป็นต้น และมีความเชื่อมโยงในสัดส่วนที่สูงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทมากยิ่งขึ้นและเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอย่างที่เป็นที่บริษัท เ็นรอนและบริษัท เวิลด์ คอมมูนิเคชั่นประสบอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งความเสียหายไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวของผู้บริหารของบริษัทเท่านั้น ยังส่งผลไปยังบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย เช่น พนักงานหลายพันคนในบริษัทจะต้องถูกปลดออกจากงานและต้องสูญเสียเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่สะสมมาอีกด้วย ผู้ถือหุ้นสูญเสียกำไรจากการขายหุ้นเพราะราคาหุ้นของบริษัทได้ลดลงอย่างมากถึงขนาดหุ้น และที่สำคัญทำให้เกิดวิกฤตของตลาดหุ้นทั่วโลก

นอกจากนี้แล้ว ยังศึกษารายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งด้วย เนื่องจากว่าอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และทำการเปรียบเทียบระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง เพื่อศึกษาความแตกต่างของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น การศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง
4. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5. เพื่อศึกษาถึงผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้

6. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมให้บริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยของนักวิชาการทางการบัญชีในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัท ซึ่งพบว่าการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลมากมาย อาทิ Singhvi และ Desai (1971) Buzby Stephen (1975) Bradbury Michael (1992) Walton (1992) Lang M. และ Lumdholm R. (1993) Wallace (1994) Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas (1998) เป็นต้น ดังนั้นในการกำหนดสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทมีดังนี้

1. ขนาดของบริษัท

จากผลการศึกษางานวิจัยในอดีตหลายฉบับ อาทิ Lumdholm R. (1993) Buzby Stephen (1975) Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas (1998) ZarZeski Marilyn (1996) Chow Chee และ Wong-Boren (1987) Firth (1979) McNally Graeme, Eng Lee และ Hasseldine C. (1982) Cooke T. (1989) Naser Kamal (1998) เป็นต้น ซึ่งพบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีความเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีการดำเนินธุรกิจที่ค่อนข้างซับซ้อนและมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก อีกทั้งบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีกำลังทรัพยากรมากพอที่จะจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก นอกจากนี้คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มักจะมองการณ์ไกลและมีการวางแผนดำเนินงานเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัท

ดังนั้น ในการศึกษาคั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H_{1A} : ขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

H_{2A} : ขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

2. กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ความสามารถในการทำกำไรเป็นอัตราส่วนที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและเงินต้นให้แก่เจ้าหนี้เงินกู้ การจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัท การเติบโตของธุรกิจในปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้า จากการศึกษางานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ Walton (1992) Lang M. และ Lumdholm R. (1993) Singhvi และ Desai (1971) Naser Kamal (1998) เป็นต้น พบว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่ดีมักจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของการดำเนินธุรกิจของบริษัทและแสดงผลการดำเนินงานพร้อมทั้งแสดงความก้าวหน้าและการเติบโตของกิจการ เพื่อดึงดูดผู้ลงทุนให้เกิดความสนใจที่จะร่วมเป็นเจ้าของบริษัท

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H_{3A} : กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

H_{4A} : กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

3. อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้

ในทางทฤษฎีกล่าวว่าโครงสร้างเงินทุนของกิจการประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนของเจ้าของกับส่วนของหนี้สิน หากว่าบริษัทใดมีสัดส่วนของหนี้สินมาก บริษัทนั้นจะต้องรับภาระความเสี่ยงมากตามสัดส่วนของหนี้สินที่เกิดขึ้น จากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูล เช่น Bradbury Michael

(1992) Jensen และ Meckling (1976) Smith และ Wamer (1979) Meyers (1977) Chow Chee และ Wong-Boren (1987) Belkaoui และ Kahl (1978) Ahmed และ Nicholls (1994) Naser Kamal (1998) Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew (1995) Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) เป็นต้น พบว่า ผลจากการศึกษาของนักวิชาการแต่ละคนแตกต่างกันซึ่งได้ผลสรุปที่ไม่ค่อยชัดเจนมากนัก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยส่วนใหญ่จะให้ผลสรุปการวิจัยว่า อัตราส่วนหนี้สินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลเนื่องจากบริษัทที่มีความเสี่ยงหรือมีภาระมากกว่าจะเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับความเสี่ยงนั้น ๆ มากขึ้น

ดังนั้น ในการศึกษานี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H_{5A} : อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

H_{6A} : อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

4. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

บริษัทที่มีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของบริษัทได้และมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดในระยะสั้นแสดงว่าบริษัทนั้นมีสภาพคล่องที่ดี ในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลพบว่า มีผู้ศึกษาเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย แต่คาดว่าบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงกว่าน่าจะเปิดเผยข้อมูลมากกว่า เนื่องจากบริษัทต้องการแสดงให้บุคคลภายนอกเห็นว่าบริษัทมีการดำเนินงานที่ดี

ดังนั้น ในการศึกษานี้จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า

H_{7A} : อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

H_{0A} : อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจะเลือกสำรวจเฉพาะบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยช่วงปีพ.ศ.2543-2545 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ใช้ข้อมูลในรายงานประจำปี นั่นคือ ผู้ถือหุ้นที่ลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งในที่นี้จะเลือกสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะรวบรวมความคิดเห็นของผู้ถือหุ้นและผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ยังทำการศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับรายการที่บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนได้เปิดเผยในรายงานประจำปีในแต่ละปี รวมทั้งข้อมูลตัวเลขในงบการเงินเพื่อคำนวณอัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ซึ่งได้แก่ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสินทรัพย์รวมต่อจำนวนหุ้น ในช่วงปีพ.ศ.2543-2545

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คือ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการรับเหมาก่อสร้าง การขายอสังหาริมทรัพย์ประเภทต่าง ๆ เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์ คอนโดมีเนียม อพาร์ตเมนต์ เป็นต้น รวมถึงการให้เช่าพื้นที่ด้วย

2. กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท

3. อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงสัดส่วนของหนี้สินที่ธุรกิจนำมาใช้ในการลงทุนและดำเนินงาน

4. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) คือ อัตราส่วนที่แสดงถึงความคล่องตัวในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดให้ได้ใกล้เคียงกับมูลค่าของสินทรัพย์นั้นมากที่สุด และยังแสดงถึงความแน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินสดที่จะได้รับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

5. เพื่อให้ทราบถึงผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

6. เพื่อให้ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลของบริษัทเห็นความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลที่ดีและทำการเปิดเผยข้อมูลอย่างถูกต้องและเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลของบริษัท

7. เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพมากขึ้น

8. เป็นฐานข้อมูลสำหรับการวิจัยเพิ่มเติมในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยจะเป็นไปตามขั้นตอนการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยการคำนวณค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ โดยมีขนาดของบริษัท อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้และกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น 5 บทดังต่อไปนี้

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตของการศึกษา คำจำกัดความที่ใช้ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และวิธีการดำเนินวิจัยโดยสังเขป

บทที่ 2 กล่าวถึง การรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาที่ผ่านมาและที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ รวมถึงเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้านี้

บทที่ 3 กล่าวถึง การเลือกประชากรกลุ่มเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้ศึกษา การประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึง ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทและระดับการเปิดเผยข้อมูล การเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่ง ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด และมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล

บทที่ 5 กล่าวถึง บทสรุปของผลการศึกษา ข้ออภิปราย ข้อจำกัดของการศึกษา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน ตลอดจนงานวิจัยในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่าย การเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ หรือการให้เช่าที่ดินเปล่าและอสังหาริมทรัพย์ประเภทต่าง ๆ อาทิ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์ คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์ เป็นต้น อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ เช่น ศูนย์การค้าครบวงจร ที่ดินจัดสรร อาคารสำนักงาน เป็นต้น และอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม เช่น นิคมอุตสาหกรรม สวนเกษตรกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึง การรับเหมาก่อสร้างประเภทต่าง ๆ ได้แก่ งานก่อสร้างเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย งานก่อสร้างเกี่ยวกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ งานก่อสร้างเกี่ยวกับการค้า และงานก่อสร้างเพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีความหลากหลายอย่างมาก

ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากมีมูลค่าการซื้อขายหรือมีจำนวนเงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมาก อีกทั้งมีความสำคัญต่อธุรกิจต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ธุรกิจวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง ธุรกิจโฆษณา ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกลต่าง ๆ ธุรกิจทางด้านตลาดทุน ธุรกิจทางด้านเครื่องใช้ไฟฟ้า และธุรกิจเกี่ยวกับปูนซีเมนต์ เป็นต้น เนื่องจากว่าเมื่อธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ดำเนินงานไปด้วยดี ธุรกิจต่อเนื่องก็จะสามารถดำเนินงานต่อไปด้วย นอกจากนี้ ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ยังเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาที่อยู่อาศัย เนื่องจากการที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองจะเป็นการสร้างรากฐานของความอบอุ่นในครอบครัว ซึ่งจะนำไปสู่ความมีคุณภาพของบุคคลที่อยู่ในครอบครัวนั้น ๆ อย่างไรก็ดี ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีวัฏจักรการเติบโตค่อนข้างผันผวน เนื่องจากเป็นธุรกิจที่เข้ามาลงทุนได้ง่ายและให้ผลตอบแทนสูง

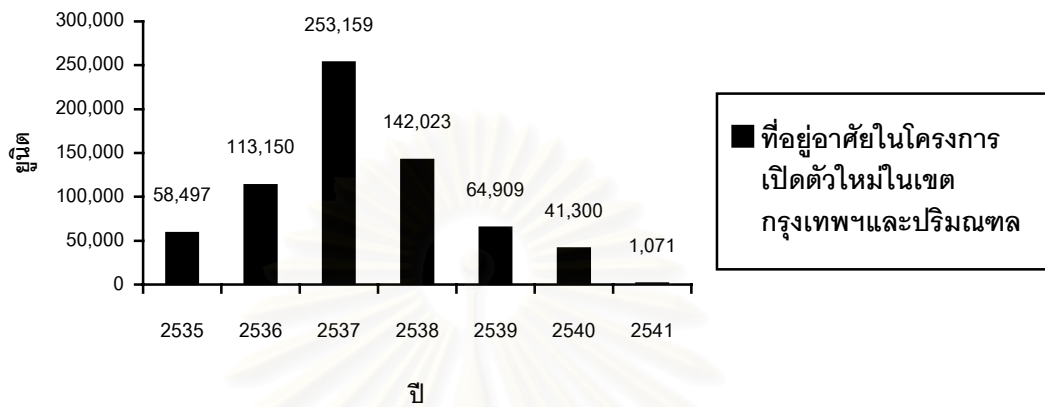
ในอดีต ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่เฟื่องฟูตามการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ประกอบการรายใหม่จะสนใจและเข้ามาทำธุรกิจนี้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะช่วงปีพ.ศ.2530-2533 เป็นยุคทองของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ นักลงทุนจากหลาย ๆ

วงการเข้าสู่ตลาดอสังหาริมทรัพย์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากต้องการผลตอบแทนที่สูงมากจากการเก็งกำไรในที่ดินหรือการลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในช่วงพ.ศ.2536-2538 ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีการขยายตัวอย่างมาก โดยการเพิ่มโครงการใหม่ ๆ และทำการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อซื้อที่ดินรองรับการลงทุนตามนโยบายของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ว่าบริษัทจะต้องมีที่ดินมารองรับการลงทุนภายใน 3-5 ปีข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง สถาบันการเงินมีการแข่งขันในการปล่อยสินเชื่อสูงมากและมีการขยายระยะเวลาการชำระหนี้ โดยไม่พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการและไม่คำนึงถึงภาวะของตลาด

จากการขยายตัวของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และการเก็งกำไรในที่ดินส่งผลให้ราคาบ้านจัดสรรมีมูลค่าสูงเกินจริง ทำให้เกิดภาวะอุปทานส่วนเกิน (Over supply) มีปริมาณเสนอขายมากกว่าความต้องการซื้ออย่างเห็นได้ชัด และความต้องการที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความต้องการที่แท้จริงของตลาดหรือเรียกว่า “ยุคฟองสบู่” ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในปีพ.ศ.2540 รัฐบาลประกาศลอยตัวของค่าเงินบาท ส่งผลให้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เริ่มเข้าสู่ภาวะตกต่ำ และจากการกู้เงินจากต่างประเทศจำนวนมากทำให้ผู้ประกอบการหลายรายประสบปัญหาภาวะล้มละลายและต้องยุติการก่อสร้างของโครงการต่าง ๆ ส่วนสถาบันการเงินประสบปัญหาหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) และปัญหาขาดสภาพคล่องอย่างหนักรวมทั้งการดำเนินงานที่ไม่โปร่งใส จึงทำให้รัฐบาลต้องประกาศปิดการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน บางบริษัทถูกปิดการดำเนินงานชั่วคราว ซึ่งมีผลต่อเนื่องทำให้เกิดการชะลอการปล่อยสินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการสร้างค้ำ ปัญหาความเดือดร้อนของผู้ซื้อเนื่องจากโครงการสร้างค้ำหรือการซื้อขายที่ไม่เป็นไปตามสัญญา ปัญหาการบังคับจำนองขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์ และปัญหาบ้านว่างไร้ผู้อยู่อาศัย เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 หน่วยที่อยู่อาศัยในโครงการเปิดตัวใหม่เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล
ปีพ.ศ. 2535-2541

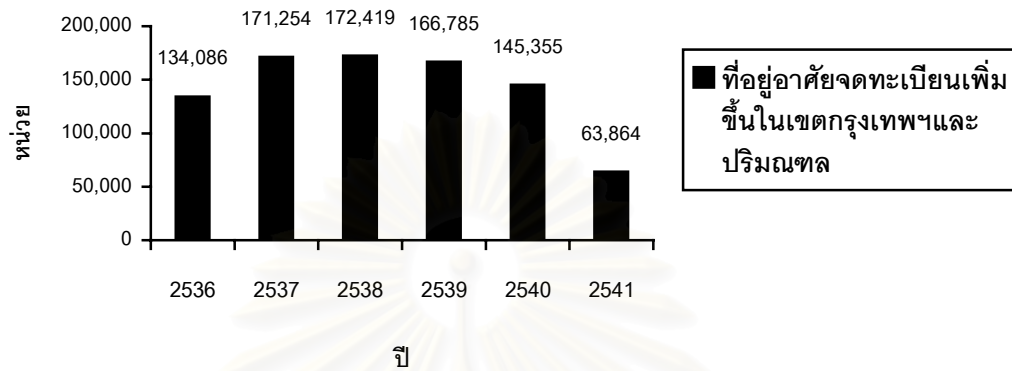

ที่มา : ปี2534-2536 บริษัท 910 Management จำกัด
ปี 2537- ม.ค.-มี.ค.2545 การเคหะแห่งชาติ

จากแผนภูมินี้จะพบว่า ในช่วงปีพ.ศ.2535-2537 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้เปิดโครงการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในปีพ.ศ.2537 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้เปิดโครงการใหม่ ๆ ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลมากถึง 253,159 ยูนิต แต่ในปีพ.ศ.2538 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยกลับเปิดโครงการใหม่น้อยลงคือ 142,023 ยูนิต และปีต่อ ๆ มาก็น้อยลงเรื่อย โดยเฉพาะปีพ.ศ.2540 ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำอย่างมาก ซึ่งผลทำให้ในปีพ.ศ.2541 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยเปิดโครงการใหม่น้อยมากโดยเปิดโครงการใหม่เพียงแค่ 1,071 ยูนิตเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แผนภูมิที่ 2 จำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้นในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล
ปีพ.ศ.2536-2541**

ที่มา : สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร / ที่ว่าการอำเภอ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร

จากแผนภูมินี้พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จะจดทะเบียนที่อยู่อาศัยมากขึ้นในช่วงพ.ศ.2536-2538 นั่นคือ ปีพ.ศ.2536 มีจำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 134,086 หน่วย ปีพ.ศ.2537 มีจำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 171,254 หน่วย และปีพ.ศ.2538 มีจำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 172,419 หน่วย แต่พอหลังจากปีพ.ศ.2538 จะเห็นได้ว่า จำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนมีจำนวนลดลง และเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจปีพ.ศ.2540 ทำให้ปีพ.ศ.2541 มีจำนวนที่อยู่อาศัยจดทะเบียนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 63,864 หน่วยซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

จากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจในปีพ.ศ.2540 ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์อย่างรุนแรงมาโดยตลอด รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและกำหนดมาตรการหลายประการเพื่อฟื้นฟูธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยการสร้างอุปสงค์และกระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภคให้เพิ่มมากขึ้น ดังนี้

1. มาตรการฟื้นฟูธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (มาตรการ 10 ส.ค. 2542)

โดยกระทรวงการคลัง ซึ่งประกอบด้วยมาตรการหลัก 3 ประการ ได้แก่

1.1 การจัดวงเงินสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยคงที่ระยะยาว เงื่อนไขผ่อนปรน ผ่านธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) และบริษัทตลาดที่อยู่อาศัย (บตท.) โดยที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) จะจัดวงเงินสินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับการผ่อนชำระตามความต้องการของผู้กู้ แต่ไม่เกิน 30 ปี ภายใต้วงเงินสูงสุดรายละไม่เกิน 5 ล้านบาทและเป็นการให้กู้ไม่เกิน 90% ของราคาซื้อขายจริงและไม่เกินราคาประเมินหลักประกัน โดยการออกพันธบัตรธนาคารอาคารสงเคราะห์จำนวน 46,000 บาท กำหนดให้มีดอกเบี่ยคงที่ทุกระยะเวลา 3 ปี หรือ 5 ปี ตามความต้องการของผู้กู้ ซึ่งจะครอบคลุมผู้ที่มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลาง ส่วนบริษัทตลาดที่อยู่อาศัย (บตท.) จะออกพันธบัตรในวงเงิน 4,000 ล้านบาท โดยที่กระทรวงการคลังค้ำประกันในระยะเวลา 3 ปีหรือ 5 ปีแรก เพื่อที่จะระดมทุนมาจัดซื้อสินเชื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งปล่อยกู้โดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นที่เป็นสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีเงื่อนไขเหมือนกันกับการปล่อยกู้ โดยธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) ตามโครงการขั้นต้น ทั้งนี้สถาบันการเงินที่ขายสินเชื่อให้แก่บริษัทตลาดที่อยู่อาศัย (บตท.) จะต้องรับความเสี่ยง 20% ของจำนวนเงินที่เสียเนื่องจากผิดนัดชำระหนี้ของสินเชื่อที่ซื้อมา

1.2 การเพิ่มบทบาทการเคหะแห่งชาติในการรับซื้อโครงการที่อยู่อาศัยที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ จากการทำหลายโครงการของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำนวนมากได้ยุติการก่อสร้าง เพราะสถาบันการเงินหลายแห่งล้มละลาย ทำให้โครงการต่าง ๆ เกิดปัญหาทางการเงิน ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้การเคหะแห่งชาติรับซื้อโครงการที่อยู่อาศัยที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ โดยเปิดโอกาสให้เจ้าของโครงการหรือเจ้าหน้าที่ของโครงการเป็นผู้ยื่นเสนอขาย และโครงการต้องมีผลการก่อสร้างเกิน 50% ถ้ามีผู้ซื้อเดิมเกิน 60% จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ โดยมีระยะเวลาในการรับซื้อโครงการ 2 ปี จนถึง 31 ธ.ค. 2544 และนำโครงการดังกล่าวมาพัฒนาให้แล้วเสร็จภายในวงเงินไม่เกิน 15,000 ล้านบาท ซึ่งโครงการนี้จะทำให้ผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางมีที่อยู่อาศัยและช่วยลดสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงิน

1.3 การลดค่าจดทะเบียนโอนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่จะช่วยลดภาระค่าจดทะเบียนโอนอสังหาริมทรัพย์และกระตุ้นให้เกิดการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทยให้ลดหย่อนค่าจดทะเบียนโอนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การโอนอาคารหรืออาคารพร้อมที่ดิน ประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฝด บ้านแถวหรืออาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดิน และการโอนอาคารชุดที่จดทะเบียนอาคารชุดทั้งอาคาร รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วย

อาคารชุด โดยลดค่าจดทะเบียนจากร้อยละ 2 ของราคาประเมินเหลือร้อยละ 0.01 ซึ่งจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาจนถึงวันที่ 31 ธ.ค. 2543

2. มาตรการส่งเสริมการฟื้นฟูของภาคอสังหาริมทรัพย์ เพื่อบรรเทาภาระภาษีในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และเพื่อเพิ่มความมั่นใจในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ โดยมีมาตรการ 5 ประการ คือ

2.1 ยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหรือให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน

2.2 การออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการดูแลผลประโยชน์โอนอสังหาริมทรัพย์

2.3 การขยายขอบข่ายและช่วงเวลาการลดค่าจดทะเบียนโอนอสังหาริมทรัพย์

2.4 การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เพื่อซื้อเช่าซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย

2.5 การลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับรายรับจากการขายอสังหาริมทรัพย์

3. มาตรการสนับสนุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยกระทรวงการคลัง ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และกรมสรรพากร ซึ่งมาตรการนี้ประกอบด้วย

3.1 การหักลดหย่อนเงินที่ใช้ซื้ออาคารพร้อมที่ดินหรือห้องชุด

3.2 การหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับการซื้ออาคารถาวรเป็นกรณีพิเศษ

3.3 ให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปล่อยสินเชื่อให้กลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจในวงเงิน 100% ของราคาประเมินหรือตามราคาซื้อขาย

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการฟื้นฟูภาคอสังหาริมทรัพย์ โดยกระทรวงการคลัง เพื่อบรรณปัญหาและกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์เสนอต่อกระทรวงการคลังและคณะรัฐมนตรี รวมทั้งติดตามและเสนอแนะการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดโดยที่คณะกรรมการจะมีการประชุม 1 ครั้ง และได้มอบหมายให้คณะทำงานเพื่อการฟื้นฟูภาคอสังหาริมทรัพย์พิจารณาหามาตรการในการแก้ไขปัญหาอสังหาริมทรัพย์

5. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการฟื้นฟูภาคอสังหาริมทรัพย์ โดยกระทรวงการคลัง เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบปัญหาต่าง ๆ ในด้านอสังหาริมทรัพย์ รวบรวมปัญหาที่เป็นอุปสรรค พิจารณามาตรการแก้ไขปัญหาอสังหาริมทรัพย์ และติดตามพร้อมทั้งเสนอแนะการดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด ซึ่งคณะกรรมการจะทำการประชุม 2 ครั้งและได้มีการเสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาอสังหาริมทรัพย์

6. โครงการนำร่องแก้ไขปัญหาวิกฤตอสังหาริมทรัพย์ภาคเอกชน การเคหะแห่งชาติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ บริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิทและธนาคารกรุงไทยร่วมมือประสานงานกัน โดยมีการเคหะแห่งชาติเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานและการคัดเลือกโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารกรุงไทย บริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิทและโครงการที่เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติมาพัฒนาต่อไป เพื่อจำหน่ายให้กับกลุ่มข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย ต่อมาจะทำการคัดเลือกโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่มีหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) จากธนาคารและสถาบันการเงินทั้งในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภูมิภาค โดยจะวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความเหมาะสมทางด้านการตลาด

7. โครงการธอส.-กบข. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ข้าราชการที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยธอส.และกบข.ร่วมมือกันให้สินเชื่อวงเงินกู้ไม่เกิน 100% ของราคาซื้อขายหรือค่าก่อสร้างและไม่เกิน 100% ของราคาประเมินหลักประกัน โดยมีอัตราดอกเบี้ยคงที่ 3 ปีแรกเท่ากับ 4.5% ต่อปี หลังจากนั้นจะคิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 36 เดือนของธนาคารกรุงไทยบวก 0.75% ต่อปี นอกจากนี้ยังกู้ได้ไม่เกิน 65 เท่าของเงินเดือนสุทธิ ผ่อนชำระอัตราก้าวหน้าเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเงินงวดไม่เกิน 30% ของเงินเดือนสุทธิระยะเวลากู้ไม่เกิน 30 ปี และอายุผู้กู้รวมกับจำนวนปีที่กู้ต้องไม่เกิน 65 ปี ทั้งนี้ หน่วยงานต้นสังกัดต้องทำข้อตกลงและหักเงินเดือนผู้ชำระหนี้ให้ธนาคาร ซึ่งโครงการนี้เป็นการสนับสนุนให้ข้าราชการที่เป็นสมาชิกกบข.มีบ้านเป็นของตัวเองได้ง่ายขึ้น

8. มาตรการภาษีในการฟื้นฟูธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ดำเนินการโดยกระทรวงการคลัง กรมสรรพากรและกรมที่ดิน กำหนดให้ลดค่าจดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์จากร้อยละ 1 เหลือร้อยละ 0.01 สำหรับที่ดิน อาคาร หรืออาคารพร้อมที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินหรือที่ดำเนินการจัดสรรที่ดินโดยทางราชการหรือองค์การของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการจัดสรรที่ดินและสำหรับห้องชุดในอาคารชุด

ดังนี้

9. มาตรการสนับสนุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยหลายประเด็น

- การให้นำดอกเบี้ยยเงินกู้ยืมสำหรับการซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย 1 แห่งหรือมากกว่า 1 แห่งมาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์สำหรับการขาย อสังหาริมทรัพย์ของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิ์เรียกร้อง
- การยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะและอากรแสตมป์ให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- การขยายเวลาการยกเว้นภาษีสรรพากร ในกรณีที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยการโอนกิจการบางส่วนให้แก่กันไปจนถึงสิ้นปีพ.ศ.2545
- การขยายเวลาการปรับลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ (รวมภาษีท้องถิ่น) กรณีการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทางค้าหรือหากำไรจากอัตราร้อยละ 3.3 เหลือร้อยละ 0.11 โดยสิ้นสุดในปีพ.ศ.2545
- การขยายเวลาการลดหย่อนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ในกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และกรณีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้คงเหลือร้อยละ 0.01 โดยสิ้นสุดในปีพ.ศ.2545

10. การแต่งตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อุตสาหกรรมก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน

11. การออกมาตรการช่วยเหลือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ธอส.จะให้เงินกู้กับพนักงานรัฐวิสาหกิจ วงเงินให้กู้ไม่เกิน 100% ของราคาประเมิน ราคาที่ดินพร้อมอาคารหรืออาคารชุดและไม่เกิน 100% ของราคาซื้อขายหรือราคาก่อสร้างแล้วแต่ว่าราคาใดต่ำกว่าซึ่งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มี 2 แบบ คือ

11.1 บัญชีเงินกู้ปกติ ธอส.คิดอัตราดอกเบี้ยคงที่ 4.5% ต่อปีภายใน 3 ปีแรก จากนั้นก็จะคิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 2 ปีของธอส.ซึ่งเท่ากับ 3% บวก 2% ต่อปีนั่นคือ 5% ต่อปี

11.2 บัญชีเงินกู้พิเศษที่ผูกกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อที่อยู่อาศัย พนักงานรัฐวิสาหกิจที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสามารถกู้เงินในวงเงินกู้ส่วนที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อที่อยู่อาศัยนำมาฝากกับธอส. โดยจะคิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 1.75% ต่อปี

พนักงานรัฐวิสาหกิจจะกู้ได้ไม่เกิน 65 เท่าของเงินเดือนก่อนหักค่าใช้จ่ายและเงินผ่อนชำระเป็นอัตราก้าวหน้าเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเงินงวดไม่เกิน 50% ของเงินเดือนสุทธิ ส่วนระยะเวลาการกู้จะไม่เกิน 30 ปีและอายุผู้กู้รวมกับจำนวนปีที่ขอกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี หรือจำนวนเกษียณอายุการทำงานแล้วแต่ระยะเวลาใดจะยาวกว่า และหน่วยงานต้นสังกัดต้องทำข้อตกลงและหักเงินเดือนผู้กู้ชำระหนี้ให้ธนาคาร

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดมาตรการหลายประการเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งหนึ่งในมาตรการดังกล่าวก็คือ “โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่งชาติ (National Real Estate Information Center-NREIC)” ขึ้นซึ่งถูกจัดตั้งโดยธอส. ได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาลไทยและธนาคารโลก เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แก่บริษัทผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยและสมาคมเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์คือ การขาดข้อมูลหรือระบบสัญญาณเตือนภัยเกี่ยวกับตลาดที่อยู่อาศัยล่วงหน้า เป็นต้นว่า ขาดสถิติเครื่องชี้วัดอุปสงค์และอุปทานของตลาดที่ชัดเจน ขาดข้อมูลเกี่ยวกับดัชนีราคาที่อยู่อาศัย และขาดสถิติการซื้อขายที่อยู่อาศัย เป็นต้น ทำให้บริษัทผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยและสมาคมเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย สมาคมธุรกิจบ้านจัดสรร สมาคมอาคารชุดไทย สมาคมตัวแทนนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ สมาคมบริหารทรัพย์สิน เป็นต้น ร่วมมือกันผลักดันให้รัฐบาลจัดตั้งโครงการนี้ขึ้น เพื่อจัดทำข้อมูลที่ถูกต้องและทันเหตุการณ์เกี่ยวกับภาวะตลาดที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์ เพื่อช่วยให้เกิดประโยชน์แก่รัฐบาล สถาบันการเงิน ผู้ประกอบการจัดสรรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไปมีข้อมูลที่ดีและครบถ้วนในการวางแผนและใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นจริง นอกจากนี้โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่งชาติยังเสนอความคิดเห็นที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายภาคอสังหาริมทรัพย์ของรัฐ ในการจัดตั้งโครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่งชาติแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การวางแผนหน้าที่ความรับผิดชอบ
2. การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

3. การดำเนินการจัดตั้ง ได้แก่ การจัดตั้งนิติบุคคลตามกฎหมาย การสรรหาและบรรจุพนักงาน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการวางระบบคอมพิวเตอร์ การทำข้อตกลงเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การรวบรวมหรือเชื่อมระบบข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โดยที่ Urban Redevelopment Authority (URA) ของสิงคโปร์ซึ่งมีศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ธอส. เช่น เทคนิควิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลระบบ IT การฝึกอบรมพนักงานและความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ ที่ธอส. ต้องการตามโครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่งชาติ เพื่อจัดตั้งและพัฒนาระบบฐานข้อมูลของโครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่งชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2545 - พฤษภาคม พ.ศ.2546

จากมาตรการกระตุ้นธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐและภาคเอกชนที่ออกมาอย่างต่อเนื่องและมีการสนับสนุนเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยของสถาบันทางการเงินที่ลดต่ำลงมาก ทำให้ประชาชนสนใจที่จะซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทต่าง ๆ หรือลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น กอปรกับสภาพคล่องของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการบรรลุข้อตกลงในการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัท จึงส่งผลให้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในปี พ.ศ.2544 เริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้นในธุรกิจที่อยู่อาศัย แม้ว่าอาคารชุดตากอากาศและอาคารสำนักงานยังคงซบเซา แต่ที่อยู่อาศัยแบบบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้าส์และอาคารชุดราคาถูกรวมมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวขึ้น ปีพ.ศ.2544-2545 ถือได้ว่าเป็นตลาดของผู้บริโภค ผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีการแข่งขันกันสูงและใช้กลยุทธ์ในการสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภค เช่น การสร้างบ้านเสร็จก่อนขาย หรือการนำระบบ Escrow มาใช้ในการซื้อขายบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จ การปรับระยะเวลาสร้างบ้าน เพื่อลดระยะเวลาในการก่อสร้าง ขณะเดียวกันภาครัฐยังให้การสนับสนุนด้วยการลดค่าธรรมเนียมและภาษี โดยเน้นกระตุ้นการมีบ้านหลังแรกของข้าราชการ และสถาบันการเงินมีการแข่งขันปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยซึ่งมีดอกเบี้ยต่ำ

ตารางที่ 1 หน่วยที่อยู่อาศัยในโครงการเปิดตัวใหม่เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล
ปีพ.ศ.2542-2545

หน่วย : ยูนิต

ประเภท	2542	2543	2544	2545(ม.ค.-มิ.ย.)
บ้านเดี่ยว	404	1,631	2,107	2,212
ทาวน์เฮ้าส์	208	1,399	2,591	2,439
อาคารชุด	60	0	1,070	3,077
ประเภทอื่น	685	10	389	287
รวม	1,357	3,040	6,157	8,015

ที่มา : ฝ่ายวิชาการและศูนย์ข้อมูลที่อยู่อาศัย ธนาคารอาคารสงเคราะห์

จากตารางที่ 1 พบว่า มีการเปิดโครงการที่อยู่อาศัยจำนวนมากในปีพ.ศ.2545 จะเห็นได้จากเพียงแคในช่วงม.ค.-มิ.ย.2545 ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ทำการเปิดโครงการที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมากกว่าจำนวนโครงการเปิดใหม่ทั้งปีของปีอื่น ๆ ที่ผ่านมาแทบทุกประเภท เป็นต้นว่า ประเภทบ้านเดี่ยวที่ผ่านม.ค.2542 2543 และ 2544 ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้เปิดโครงการใหม่เป็นจำนวน 404 1,631 และ 2,107 ยูนิตตามลำดับ แต่ในช่วงม.ค.-มิ.ย. 2545 มีการเปิดโครงการใหม่ไปแล้วเท่ากับ 2,212 ยูนิต ซึ่งมากกว่าปีอื่น ๆ เมื่อจำแนกประเภทของที่อยู่อาศัยที่เปิดโครงการใหม่จะเห็นได้ว่า ทุกประเภทมีแนวโน้มสูงขึ้นและทาวน์เฮ้าส์เป็นที่อยู่อาศัยในโครงการที่มีการเปิดตัวใหม่เป็นจำนวนมากที่สุดในช่วงม.ค.-มิ.ย. 2545 คือ มีจำนวนเท่ากับ 3,077 ยูนิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มขึ้นปีพ.ศ.2542-2545

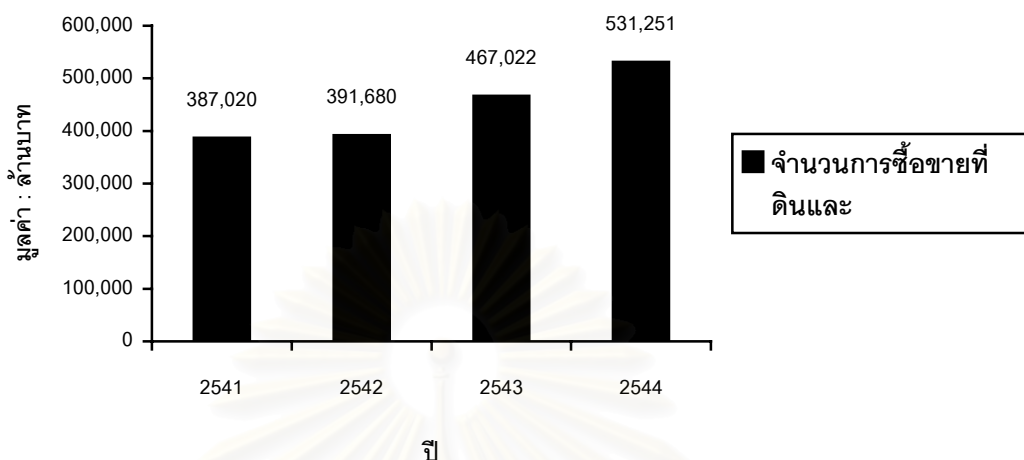
หน่วย : ภูเก็ต

ประเภท	2542	2543	2544	2545(ม.ค.-มิ.ย.)
จำนวนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้น				
เพิ่มขึ้น	33,382	32,028	34,023	18,467
รูปแบบการจัดสร้างที่อยู่อาศัย				
1.สร้างเอง	15,497	18,064	19,639	9,143
2.สร้างโดยผู้ประกอบการจัดสรร	17,885	13,964	14,384	9,324
ประเภทอาคารที่อยู่อาศัย				
1.บ้านเดี่ยว	17,469	23,128	24,041	11,905
2.บ้านแฝด	178	539	227	34
3.บ้านแถวและอาคารพาณิชย์	2,319	2,728	5,062	4,809
4.แฟลตและอาคารชุด	13,416	5,633	4,693	1,719

ที่มา : ฝ่ายวิชาการและศูนย์ข้อมูลที่อยู่อาศัย ธนาคารอาคารสงเคราะห์

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2543 ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เริ่มมีแนวโน้มที่จะจดทะเบียนที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น โดยจำนวนที่อยู่อาศัยและจดทะเบียนในปีพ.ศ.2543 และ 2544 เท่ากับ 32,028 และ 34,023 ภูเก็ต ตามลำดับ ส่วนรูปแบบของการจัดสร้างที่อยู่อาศัยพบว่า ในปีพ.ศ.2544 การสร้างที่อยู่อาศัยแบบสร้างเองมีจำนวน 19,639 ภูเก็ตและการสร้างที่อยู่อาศัยแบบสร้างโดยผู้ประกอบการจัดสรรมีจำนวน 14,384 ภูเขิตนันแสดงว่า ผู้บริโภคนิยมที่จะสร้างที่อยู่อาศัยแบบสร้างเองมากกว่าแบบสร้างโดยผู้ประกอบการจัดสรร เนื่องจากว่าผู้บริโภคสามารถกำหนดรูปแบบบ้านได้ตามความต้องการและหลีกเลี่ยงปัญหาความล่าช้าในการส่งมอบบ้านตามสัญญาจากผู้ประกอบการของโครงการ นอกจากนี้ยังพบว่า ประเภทที่อยู่อาศัยที่สร้างเสร็จแล้วจำนวนมากที่สุด คือ บ้านเดี่ยว ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 24,041 ภูเก็ต รองลงมาคือ บ้านแถวและอาคารชุดพาณิชย์ (5,062 ภูเก็ต) แฟลตและอาคารชุด (4,693 ภูเก็ต) และบ้านแฝด (227 ภูเก็ต)

แผนภูมิที่ 3 การซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศ

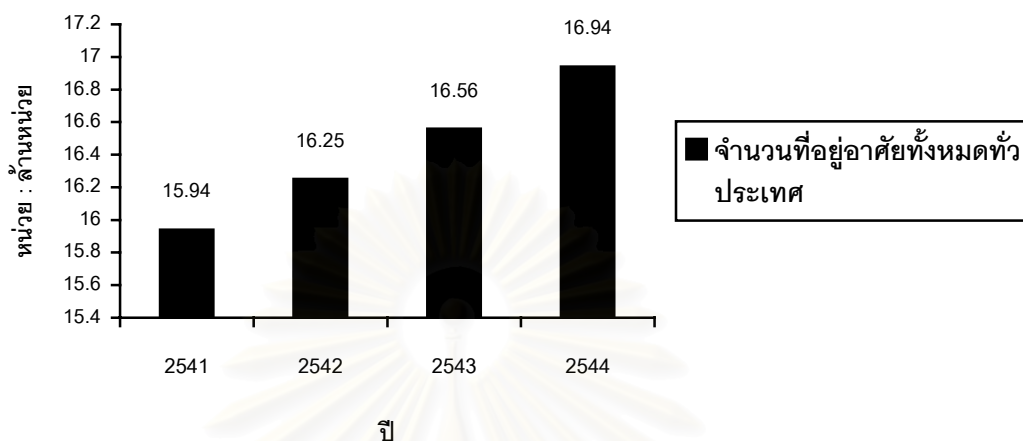

ที่มา : กรมที่ดิน

จากแผนภูมิที่ 3 พบว่า มูลค่าซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศมีแนวโน้มที่จะมากขึ้น โดยปีพ.ศ.2543 มีมูลค่าซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ 3,433 ล้านบาท ส่วนในปีพ.ศ.2544 มีมูลค่าซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ 3,774 ล้านบาท สำหรับปริมาณการซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศก็มีปริมาณสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในปี พ.ศ.2544 มีปริมาณการซื้อขายที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับปีอื่น ๆ ที่ผ่านมา คือ มีจำนวนเท่ากับ 531,251 ราย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4 จำนวนที่อยู่อาศัยทั้งหมดทั่วประเทศปีพ.ศ.2540-2544

ที่มา : กรมการปกครอง

จากแผนภูมิที่ 4 โดยรวมแล้ว จำนวนที่อยู่อาศัยทั้งหมดทั่วประเทศในช่วงปี พ.ศ.2541-2544 พบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นโดยจะเห็นได้ว่าจำนวนที่อยู่อาศัยทั้งหมดที่มีอยู่ทั่วประเทศช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ.2541 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2544 มีจำนวนเท่ากับ 15.94 16.25 16.56 และ 16.94 ล้านหน่วยตามลำดับแสดงว่า ปีพ.ศ.2542 เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2541 คิดเป็นอัตราเพิ่ม 1.9% และปีพ.ศ.2543 เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2542 คิดเป็นอัตราเพิ่ม 1.9% ส่วนปีพ.ศ.2544 เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ.2543 คิดเป็นอัตราเพิ่ม 2.3 %

แม้ภาวะอุปสงค์ที่เกิดขึ้นเริ่มสะท้อนถึงความต้องการของผู้บริโภคอย่างแท้จริง แต่การเปิดตัวในโครงการใหม่ของผู้ประกอบการควรคำนึงถึงการขยายทอดทรัพย์สินที่อยู่อาศัยสู่ตลาดของบสท.และการเปิดขายโครงการของการเคหะแห่งชาติเพื่อมิให้เกิดภาวะอุปทานส่วนเกิน โดยควรเป็นลักษณะการทยอยนำโครงการออกมาขายเพื่อรักษาความสมดุลของตลาดอสังหาริมทรัพย์ให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน และในขณะเดียวกันผู้บริโภคควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการชำระหนี้และปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญาซื้อขายบ้านอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาหนี้สินที่อาจเพิ่มขึ้นและการเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในระบบสถาบันการเงิน

การเร่งฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศให้เกิดการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์สามารถฟื้นตัวได้ และครอบคลุมถึง

อสังหาริมทรัพย์ทุกประเภทไม่ใช่เฉพาะในธุรกิจที่อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้การจัดตั้งศูนย์อสังหาริมทรัพย์แห่งชาติก็เป็นอีกทางหนึ่งที่จะทำให้สร้างระบบฐานข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยการณ เพื่อที่จะรักษาความสมดุลของอุปสงค์และอุปทานอสังหาริมทรัพย์ของประเทศ

อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ในปัจจุบัน สินค้าวัสดุก่อสร้างมีมากมายหลายประเภทขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและการนำไปใช้งาน ในสมัยก่อนประเทศไทยมีทรัพยากรป่าไม้จำนวนมากและได้มีการนำไม้มาใช้ในการก่อสร้าง การทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ การตกแต่งอาคารและบ้านเรือน จากการที่ประเทศมีการก่อสร้างขยายตัวเพิ่มขึ้นและมีการใช้ทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น ทำให้ทรัพยากรป่าไม้เริ่มขาดแคลน ดังนั้นจึงมีการคิดค้นหาผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ทดแทนไม้ ซึ่งในปัจจุบันมีสินค้าวัสดุก่อสร้างมากมาย ได้แก่

1. ปูนซีเมนต์

2. วัสดุก่อสร้างทำด้วยเหล็ก ประกอบด้วย โครงก่อสร้างทำด้วยเหล็ก ตะปู ตะปุดวงสลักเกี่ยว ก๊อ กวาร์ ท่อ เหล็ก และข้อต่อ

3. วัสดุก่อสร้างทำด้วยไม้ ประกอบด้วย

3.1 ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น มีหลายรูปแบบ ดังนี้

3.1.1 ไม้ปาร์เก้ ได้แก่ ไม้ปาร์เก้โมเสก ไม้ปาร์เก้ร่องลิ้น และ ไม้ปาร์เก้อัดประสาน วัสดุดิบที่ใช้ คือ เศษไม้ที่เหลือจากการแปรรูป ได้แก่ ไม้สัก ไม้แดง ไม้มะค่า ไม้ยางพารา และไม้ประดู่

3.1.2 ไม้วีเนียร์ เป็นแผ่นไม้ปิดผิวเฟอร์นิเจอร์หรือตกแต่งภายในบ้านและอาคาร วัสดุดิบที่ใช้ ได้แก่ ไม้ยางพารา ไม้สัก และไม้กระยาเลย

3.1.3 แผ่นวัสดุที่ผลิตจากไม้/เส้นใย ไม้ชั้นไม้ ประกอบด้วย ไม้อัด แผ่นขึ้นไม้อัด และแผ่นใยไม้อัด ส่วนมากจะใช้ใน

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ทำประตูและรองด้านล่างของ
พื้นอาคาร เป็นต้น

3.2 อุปกรณ์ก่อสร้างทำด้วยไม้ ได้แก่ ประตู หน้าต่าง กรอบประตู กรอบ
หน้าต่าง ในปัจจุบันต้องนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่
มาเลเซีย ลาว พม่า และเวียดนาม โดยมีโรงงานผลิตตั้งอยู่ทั้งใน
กรุงเทพฯและต่างจังหวัด เช่น ราชบุรี ชัยนาท สระบุรี ลพบุรี เพชรบุรี
 เป็นต้น

4.วัสดุก่อสร้างทำด้วยพลาสติก ซึ่งนิยมนำมาใช้ในการก่อสร้าง ตกแต่งและเป็น
ส่วนประกอบของอาคารสำนักงานและที่อยู่อาศัยเพราะสวยงามและทนทาน ได้แก่ ท่อและ
อุปกรณ์ติดตั้งพลาสติก พลาสติกปูพื้น ปิดผนังและเพดาน ส่วนประกอบอาคารทำด้วยพลาสติก

5.วัสดุก่อสร้างประเภทเซรามิกส์ เช่น กระเบื้องปูพื้น กระเบื้องมุงหลังคา ปิดผนัง
โมเสค เครื่องสุขภัณฑ์ เป็นต้น

6.โครงก่อสร้างทำด้วยอลูมิเนียม

7.วัสดุก่อสร้างทำด้วยทองแดง ได้แก่ เครื่องสุขภัณฑ์ทำด้วยทองแดง ท่อและ
อุปกรณ์ติดตั้งทำด้วยทองแดง เป็นต้น

8.อุปกรณ์ยึด ติดตั้งทำด้วยโลหะสามัญ ได้แก่ อุปกรณ์สำหรับยึด ติดตั้งและของ
ที่คล้ายกันทำด้วยโลหะสามัญสำหรับใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ ประตู หน้าต่าง บันได มุฉี และอุปกรณ์เปิด
ปิดประตูแบบอัตโนมัติ

9.บล็อกปูพื้นทำด้วยแก้ว

10.กระเบื้องยางปูพื้น ปิดผนัง และเพดาน

ที่ผ่านมา รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและกำหนด
มาตรการหลายประการเพื่อฟื้นฟูธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยการสร้างอุปสงค์และกระตุ้น
กำลังซื้อของผู้บริโภคให้เพิ่มมากขึ้น เป็นต้นว่า การให้นำค่าใช้จ่ายในการซื้ออสังหาริมทรัพย์มาหัก
ลดหย่อนภาษีได้มากขึ้น การลดค่าธรรมเนียมและภาษีเกี่ยวกับธุรกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การ
เพิ่มกำลังซื้อให้กับคนที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางโดยการตั้งโครงการสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพื่อชำระ

การสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และระยะเวลาผ่อนชำระนาน ใช้วิธีการผ่อนชำระงวดแบบก้าวหน้าโดยเงินงวดในช่วงแรกจะอยู่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำและค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามระดับเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะลดภาระของคนที่มียายได้ไม่มากนักซึ่งทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นสามารถมีบ้านที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง จากมาตรการกระตุ้นธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐและภาคเอกชนที่ออกมาอย่างต่อเนื่องทำให้ประชาชนสนใจที่จะซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น กอปรกับสภาพคล่องของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการบรรลุข้อตกลงในการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัท จึงส่งผลให้ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลสืบเนื่องให้อุปสงค์ ปริมาณการผลิต การส่งออก และระดับราคาของวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 3 ดัชนีราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างปี พ.ศ.2543-2545 (2538 = 100)

รายการ	2543	2544	ม.ค.-เม.ย. 2545	เพิ่ม/ลด (%)
ดัชนีรวม	120.6	125.0	122.4	-2.1
ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	115.8	120.8	123.2	1.8
ซีเมนต์	147.6	153.1	119.5	-24.3
ผลิตภัณฑ์คอนกรีต	128.6	135.2	136.8	1.1
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	112.5	118.8	123.2	5.6
กระเบื้องและวัสดุ	115.5	114.7	115.1	0.3
วัสดุฉนวนผิวอย่างหยาบ	125.7	133.0	138.0	5.9
เครื่องสุขภัณฑ์	103.0	101.3	99.5	0.9
อุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา	120.4	121.5	119.4	1.0
วัสดุก่อสร้างอื่น	111.1	113.4	114.1	1.0

ที่มา : กองดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าช่วง 4 เดือนแรกของปีพ.ศ.2545 ดัชนีราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างโดยรวมลดลงร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีพ.ศ.2544 เนื่องจากการตัดราคาของปูนซีเมนต์ แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างส่วนใหญ่จะเพิ่มมากขึ้น โดยสินค้าวัสดุก่อสร้างที่มีราคาเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ วัสดุฉนวนผิวอย่างหยาบ เพิ่มขึ้น 5.9% รองลงมาคือ

ผลิตภัณฑ์เหล็ก ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต เพิ่มขึ้น 5.6% 1.8% และ 1.1% ตามลำดับ

จากการที่ราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างปรับตัวสูงขึ้นทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประสบปัญหาทางด้านต้นทุนการก่อสร้างบ้านใหม่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องปรับราคาที่อยู่อาศัยขึ้นประมาณร้อยละ 5-10 นอกจากราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มสูงขึ้นแล้ว ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2544 ที่กำหนดมาตรฐานการจัดสรร รวมถึงการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสาธารณูปโภคของโครงการไว้สูงขึ้นก็มีส่วนที่ทำให้ราคาที่อยู่อาศัยสูงขึ้น เช่น ขนาดเนื้อที่ของที่ดิน ระยะเว้นห่างของอาคาร ความกว้างของถนน เป็นต้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างและมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินใหม่ทำให้คาดว่าราคาบ้านจัดสรรใหม่ในเขตกรุงเทพมหานครในปีพ.ศ.2545 น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 นอกจากนี้ยังมีผลทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการรับสร้างบ้านก็น่าจะมีแนวโน้มที่จะปรับราคาการก่อสร้างบ้านและอาคารเพิ่มสูงขึ้นด้วย

การที่ราคาที่อยู่อาศัยปรับราคาสูงขึ้นจะส่งผลทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง เนื่องจากผู้บริโภคจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัยเพิ่มสูงขึ้นนั่นคือ ความสามารถในการมีที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคลดน้อยลงไปด้วย นอกจากนี้ด้วยเศรษฐกิจของประเทศยังไม่ค่อยจะมั่นคงหรือฟื้นตัวอย่างเต็มที่มากนัก รายได้ของผู้บริโภคค่อนข้างน้อยและไม่มีการปรับเพิ่มขึ้นพร้อมกับราคาของที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้มีแนวโน้มอย่างมากว่าอุปสงค์ของความสามารถในการซื้อที่อยู่อาศัยจะลดลง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ากรณีที่ราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างปรับตัวสูงขึ้นจะส่งผลทำให้การเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หยุดชะงักได้ ดังนั้นรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดูแลและควบคุมการปรับราคาของสินค้าวัสดุก่อสร้าง รวมถึงการตรวจสอบมูลเหตุของการปรับขึ้นของราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างว่าเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่

การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน

ในปัจจุบัน ผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของธุรกิจต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากข้อมูลทางการเงินในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการจัดการทรัพยากรของตน เนื่องจากการดำเนินงานของธุรกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนยุ่งยากมากขึ้น ซึ่งเป็นการยากที่จะนำเสนอข้อมูลอย่างละเอียดลงในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน นอกจากนี้แล้ว ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังต้องการข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจและทันต่อเหตุการณ์ด้วยเพื่อที่

จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการพยากรณ์หรือคาดคะเนเหตุการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การเปิดเผยข้อมูลที่ดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการกำกับดูแลที่ดี ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อบริษัทที่จะทำให้บริษัทสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลที่ดีเป็นการสร้างความโปร่งใสและความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งส่งผลให้ผู้ลงทุนไม่ว่าจะเป็นผู้ลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศสนใจที่จะเข้าร่วมลงทุนในบริษัทเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้ลงทุนเหล่านั้นมีความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจของบริษัทและเชื่อมั่นว่าจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์ของตนเท่าที่ควรจะได้รับอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้ถือหุ้นของบริษัทยังมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานภายในบริษัทที่สุจริตและมีความเที่ยงธรรมอีกด้วย

จากมาตรา 56 และมาตรา 199 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์รวมทั้งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ประกาศกจ.40/2540) และข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ออกตามความในบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนและบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนจัดทำและส่งงบการเงิน รายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท และรายงานการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ต่อสำนักงาน ดังต่อไปนี้

งบการเงินรายไตรมาส

งบการเงินรายไตรมาสเป็นงบการเงินที่จัดทำเป็นรายไตรมาสซึ่งแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทุก 3 เดือน โดยบริษัทจดทะเบียนจะต้องส่งงบการเงินรายไตรมาสภายใน 45 วัน นับตั้งแต่วันสิ้นระยะเวลาบัญชี โดยปกติบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะถูกกำหนดให้จัดทำและให้ผู้สอบบัญชีทำการพิจารณาการนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นว่าเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีและข้อกำหนดในการจัดทำบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ แต่ไม่ต้องให้การรับรองหรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับงบการเงินนั้น

งบการเงินรายไตรมาสนี้ทำให้สถาบันการเงิน ผู้กำกับดูแล และผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สามารถติดตามฐานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทสัมพันธ์กับปัจจัยในการดำเนินงานของบริษัทในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้อย่างใกล้ชิด

งบการเงินประจำงวดการบัญชี

งบการเงินประจำงวดการบัญชีเป็นงบการเงินที่จัดทำทุก 6 เดือน โดยบริษัทที่จดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ในกรณีที่รายการบัญชีไม่มีมาตรฐานบัญชีไทยรองรับ กำหนดให้บริษัทจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานบัญชีที่ถือปฏิบัติในต่างประเทศซึ่งเป็นมาตรฐานบัญชีของ IAS AICPA หรือ FASB และต้องให้ความร่วมมือกับผู้สอบบัญชีในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป พร้อมทั้งให้ผู้สอบบัญชีรับรองงบการเงินของบริษัทเพื่อที่จะสามารถนำงบการเงินของบริษัทไปเปิดเผยต่อสาธารณชน ถ้าหากว่าผู้สอบบัญชีแสดงความเห็นไว้ในรายงานของผู้สอบบัญชีว่างงบการเงินไม่ถูกต้องหรือแสดงความเห็นอย่างมีเงื่อนไขในรายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ เพราะบริษัทจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือไม่แสดงความเห็นหรือแสดงความเห็นอย่างมีเงื่อนไขในรายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ เพราะถูกจำกัดขอบเขตในการตรวจสอบบัญชีจากบริษัทหรือผู้บริหารของบริษัท

งบการเงินนี้จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและการดำเนินงานซึ่งจะบ่งบอกถึงความสามารถในการประกอบกิจการและการดำรงอยู่ได้ของบริษัท โดยการเปรียบเทียบกันระหว่างผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับการประมาณการของบริษัทซึ่งได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว อย่างไรก็ตามงบการเงินที่ดีขึ้นอยู่กับการที่บริษัทมีระบบควบคุมภายในและมีระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานทางการเงินเป็นอย่างดี

แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)

แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีมีข้อมูลขั้นต่ำตามที่กำหนดและเป็นข้อมูลพื้นฐานของบริษัท ซึ่งมีความสำคัญต่อผู้ลงทุนในการตัดสินใจที่จะลงทุนในบริษัทต่าง ๆ ได้แก่

- ข้อมูลสรุปของบริษัทและภาพรวมการดำเนินธุรกิจของบริษัท
- ปัจจัยเสี่ยง
- ลักษณะการประกอบธุรกิจ
- การประกอบธุรกิจและสายผลิตภัณฑ์หรือกลุ่มธุรกิจ
- การวิจัยและพัฒนา
- ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ
- โครงการในอนาคต

- ข้อพิพาทของกฎหมายเฉพาะคดีที่ยังไม่สิ้นสุดและไม่ได้เป็นคดีที่เกิดจากการดำเนินงานปกติ
- โครงสร้างเงินทุน
- การจัดการของประเทศ
- การควบคุมภายใน
- รายการระหว่างกัน
- สถานะการเงินและผลการดำเนินงาน

ฯลฯ

บริษัทจดทะเบียนควรจะต้องแสดงรายการข้อมูลที่สำคัญอย่างครบถ้วน ถูกต้องและตรงประเด็น เพราะแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บริษัทมีความน่าสนใจในการลงทุนมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นผลดีต่อตัวของบริษัทด้วย แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รายละเอียดมากเกินไปเพราะจะทำให้ผู้ลงทุนเสียเวลาในการอ่านและสืบสน นอกจากนี้แล้วบริษัทจดทะเบียนควรที่จะส่งสำนักงานให้ตรงเวลา โดยกำหนดให้ส่งภายใน 3 เดือนนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

รายงานประจำปี (แบบ 56-2)

รายงานประจำปี (แบบ 56-2) มีข้อมูลขึ้นต่อกันตามที่กำหนดและบริษัทต้องส่งให้ผู้ถือหุ้นพร้อมทั้งส่งหนังสือนัดประชุมสามัญประจำปีและส่งสำเนาให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยที่บริษัทสามารถเลือกส่งแบบ 56-1 พร้อมงบการเงินแทนการจัดทำและส่งแบบ 56-2 ก็ได้

งบการเงินและรายงานประจำปีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประกาศกำหนด การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงมาตรฐานที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วด้วย

รายงานประจำปี

รายงานประจำปีเป็นเครื่องมือที่สำคัญของบริษัทในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องธุรกิจภายในบริษัทให้กับผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุนและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจภายในบริษัทและการดำเนินงานของบริษัท โดยทั่วไปแล้วรายงานประจำปีจะประกอบด้วยงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน และข้อมูลทางการเงินที่สำคัญอื่น ๆ เช่น อัตราส่วนทาง

การเงินที่สำคัญ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ที่ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นรายงานประจำปียังนำเสนอข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานประจำปีในแง่ของการมองภาพรวมของการบริหารงานของคณะกรรมการของบริษัทและการดำเนินธุรกิจของบริษัทได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการประกอบการธุรกิจ นโยบายและลักษณะการตลาดของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ การประกอบธุรกิจของแต่ละผลิตภัณฑ์หรือแต่ละกลุ่มธุรกิจ ลักษณะการจัดการผลิตภัณฑ์และการให้บริการ และนโยบายการลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินยังแสดงถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัท เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของความเสี่ยงและสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงเหล่านั้นขึ้น ภาวะของการแข่งขันและศักยภาพของบริษัทในการแข่งขันกับคู่แข่ง เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเลขและข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลขต่างก็มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุนและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจภายในบริษัทในการทำความเข้าใจและมองภาพรวมเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท และมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนและการจัดสรรทรัพยากรของผู้ใช้รายงานประจำปีทั้งสิ้น

แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้บริษัทส่วนใหญ่มักจะไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการนำเสนอข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินมากนักโดยบริษัทมักจะไม่ได้เปิดเผยข้อมูลบางอย่างที่อาจมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานประจำปี ซึ่งส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีไม่มีคุณภาพเท่าที่ควรนั่นคือ การเปิดเผยข้อมูลไม่เพียงพอและไม่มีความน่าเชื่อถือ

จากผลการศึกษาของ Booz Allen และ Hamilton (1997) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย อังกฤษ ฮองกง และสิงคโปร์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีพบว่า ระดับปริมาณและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังด้อยกว่าระดับปริมาณและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้ง ๆ ที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งเดียวในภูมิภาคนี้ที่มีการเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินเป็นรายไตรมาสซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานสากลที่ยอมรับกัน ดังนั้นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรที่จะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีให้มีเนื้อหาสาระที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์ไทยสามารถพัฒนา

ไปสู่ตลาดหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพได้ นอกจากนี้คณะผู้ทำการศึกษาได้เสนอแนะให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อการบริหารงานและการดำเนินงานธุรกิจของบริษัทในอนาคต เช่น รายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญที่อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนอย่างมาก รายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่สำคัญหรือเหตุการณ์ที่ไม่ปกติที่จะมีผลต่อกำไรจากการดำเนินงานและมูลค่าของบริษัท รายงานการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินงานในเชิงลบที่มีนัยสำคัญ รายงานปัจจัยความเสี่ยงหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินของบริษัท รายงานแนวโน้มเหตุการณ์และความไม่แน่นอนที่จะมีผลต่อฐานะการเงินของบริษัท

เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีไม่ค่อยมีคุณภาพมากนัก ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงริเริ่มโครงการ MD&A (Management Discussion and Analysis)

บทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร เป็นส่วนหนึ่งของรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นการรายงานและการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทำงานและฐานะการเงินของบริษัททั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตโดยคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจเป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นผู้ที่มีข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินงานภายในบริษัทมากกว่าบุคคลภายนอก ดังนั้นคณะกรรมการผู้บริหารจึงสามารถที่จะมองภาพรวมของการดำเนินงานของบริษัทได้ดีกว่าบุคคลภายนอก นอกจากนี้คณะกรรมการผู้บริหารยังสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทได้ถูกต้องมากกว่าบุคคลภายนอกอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทรายงานและการวิเคราะห์ของคณะกรรมการผู้บริหารมีส่วนในการช่วยให้ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถที่จะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทในมุมมองของคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทนั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้ใช้รายงานประจำปีทราบถึงสาเหตุของการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนตัวเลขรายการบัญชีแต่ละรายการ รวมทั้งแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงของรายการบัญชีและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้การตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรหรือการลงทุนของผู้ใช้รายงานประจำปีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังมีโครงการสนับสนุนให้บริษัทจัดทำบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารสำหรับงบการเงินทุกไตรมาส ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทได้ดียิ่งขึ้นนอกเหนือจากข้อมูลที่เป็นตัวเลขในงบการเงิน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจแนวทางในการรายงานบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (Management Discussion and Analysis) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการสำรวจการรายงานบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารในรายงานประจำปีพ.ศ.2539 ของบริษัทจดทะเบียนพบว่า บริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีการนำเสนอข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ในรายงานประจำปีน้อยมากและในส่วนของ การรายงานและการวิเคราะห์ที่เป็นการคาดการณ์ การวิเคราะห์เกี่ยวกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจที่กำลังดำเนินงานอยู่ ไม่ค่อยจะนำเสนอในรายงานประจำปี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : 2540)

จากการศึกษาของ Sanford Dorothy และ Eprile Brenda (1999) พบว่า ปัจจุบันนักลงทุนส่วนมากจะทำการลงทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์และระบบทางการค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนักลงทุนเหล่านั้นมีความเชื่อมั่นในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมหาชนในประเทศแคนาดา และประเทศสหรัฐอเมริกาในการพิจารณาเพื่อที่จะทำการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเหล่านั้น นอกจากนี้ นักลงทุนยังสนใจข้อมูลเชิงคุณภาพที่ถูกจัดทำโดยการรายงานทางการเงินและการอภิปรายบรรยายข้อมูล รวมถึงบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) ซึ่งบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) ที่ดีจะสร้างความโปร่งใส ลดความไม่แน่นอน และเพิ่มมูลค่าของหุ้นให้สูงขึ้นได้ ในทางตรงกันข้ามบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) ที่ไม่ดีจะสามารถทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของบริษัทได้

บทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกคือ การรายงานและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัท เป็นการอธิบายและวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัททั้งที่เกิดขึ้นแล้วและคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะปัจจัยที่มีความแตกต่างไปจากอดีตหรือที่คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ส่วนที่สองคือ การรายงานและวิเคราะห์ฐานะการเงินของบริษัท เป็นการอธิบายและวิเคราะห์ถึงโครงสร้างทุน นโยบายการเงิน และการเปลี่ยนแปลงในฐานะการเงินของธุรกิจ รวมทั้งสภาพคล่องและความต้องการเงินทุนซึ่งเกิดจากแผนการจ่ายลงทุน นอกจากนี้ยังเป็นการรายงานและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทในแง่ฐานะการเงินทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่บริษัทประสบในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงแนวทางในการบริหารหรือจัดการต่อความเสี่ยงและความไม่แน่นอนเหล่านั้น

ในกรณีที่บริษัทดำเนินธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐบาล บทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารควรจะอธิบายลักษณะเฉพาะของบริษัทและความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่กำกับดูแล แต่ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวได้ควรที่จะแสดงถึงแนวทางในการแก้ไขเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ด้วย

ลักษณะทั่วไปของบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร

1. เนื้อหาควรจะกระชับได้ใจความและชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายและมีเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญต่อผู้ใช้งายงานประจำปี
2. ข้อมูลที่รายงานหรือวิเคราะห์ควรมีการนำเสนออย่างถูกต้องและเที่ยงธรรม นั่นคือ ควรจะรายงานและวิเคราะห์ทั้งในแง่บวกและแง่ลบโดยเท่าเทียมกัน
3. ข้อมูลที่รายงานหรือวิเคราะห์ควรจะคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของธุรกิจที่บริษัทกำลังดำเนินงานอยู่
4. การวิเคราะห์ข้อมูลควรจะเป็นการอธิบายข้อมูลหรือรายการเพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
5. ข้อมูลที่รายงานหรือวิเคราะห์ควรจะเป็นมุมมองต่อบริษัทในภาพรวม โดยการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของธุรกิจที่เป็นองค์ประกอบของบริษัท
6. ถ้ามีเหตุการณ์ที่ยังคงดำเนินจากงวดที่แล้วต่อเนื่องมายังงวดปัจจุบัน ควรจะมีการอ้างอิงถึงการรายงานและการวิเคราะห์เหตุการณ์หรือรายการที่เคยกล่าวไว้ในรายงานประจำปีของงวดที่แล้ว
7. ข้อมูลควรจะกล่าวถึงเหตุการณ์ แนวโน้มและความไม่แน่นอนที่คาดว่าจะมีผลต่อการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท
8. ข้อมูลที่รายงานหรือวิเคราะห์ควรมีการอธิบายถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีของบริษัท

9. ข้อมูลในรายงานควรจะแสดงถึงแนวโน้มและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทในงวดปัจจุบัน
10. เนื้อหาควรจะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนการเงินและข้อมูลที่เป็นตัวเงินกับงบการเงินของบริษัท

ค) **ประโยชน์ของบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร** มุ่งเป็น 2 ประเด็น

1.ประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานประจำปี

เนื่องจากผู้ใช้รายงานประจำปีต้องการรายงานประจำปีที่เปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากร มีความน่าเชื่อถือได้ นำเสนอข้อมูลได้ทันต่อความต้องการ นำเสนอข้อมูลเข้าใจง่ายและอยู่ในรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งข้อมูลควรจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการดำเนินงานการลงทุนและการจัดหาเงินทุนของกิจการ ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นแหล่งข้อมูลหลักในการตัดสินใจ ซึ่งโดยรวมแล้วจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

- 1.1 ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถคาดการณ์ถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท
- 1.2 ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถคาดการณ์ เปรียบเทียบ และประเมินถึงความสามารถในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของบริษัทในการนำไปชำระภาระผูกพันและการให้ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน
- 1.3 ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานและการดูแลทรัพย์สินของบริษัทของคณะกรรมการผู้บริหาร
- 1.4 ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเปรียบเทียบการดำเนินงานธุรกิจของบริษัทในงวดปัจจุบันกับอดีตและเปรียบเทียบกับกิจการอื่น อุตสาหกรรมอื่น และสถานะเศรษฐกิจโดยรวม

2. ประโยชน์ต่อบริษัทที่นำเสนอบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร

นอกจากผู้ใช้ง่ายงานประจำปีจะได้รับประโยชน์จากบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารมากมายแล้ว บริษัทซึ่งเป็นผู้ที่นำเสนอรายงานประจำปีและบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหารจะได้รับประโยชน์ด้วยเช่นเดียวกัน ดังต่อไปนี้

2.1 สามารถที่จะดึงดูดแหล่งเงินทุนจากนักลงทุนได้

2.2 สามารถช่วยผู้ใช้ง่ายงานประจำปีในการตัดสินใจ โดยการรายงานคาดการณ์ เปรียบเทียบ และประเมินเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น ความมั่นคงทางการเงิน ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน สภาพคล่อง ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว และผลตอบแทนจากการลงทุน

2.3 เป็นการนำเสนอการดำเนินธุรกิจโดยรวม ผลิตภัณฑ์และการให้บริการของบริษัท รวมทั้งการวิจัยและการพัฒนาของบริษัท

2.4 เป็นการรายงานถึงกิจกรรมที่บริษัทได้จัดทำขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมและแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท

จากผลการศึกษาของ Stephen H. (1997) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) กับผลตอบแทนที่ได้รับ โดยการวิเคราะห์การเปิดเผยข้อมูลตามที่ข้อกำหนดระบุไว้ 7 ประเภทในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) พบว่า ในระยะเวลาสั้น ๆ ตัวแปรในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงของยอดขาย กำไรต่อหุ้นและรายจ่ายฝ่ายทุนของงวดต่อไป แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน หลังจากที่ได้ควบคุมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตราส่วนทางการเงินในงบการเงิน แต่อย่างไรก็ตาม ในระยะยาวไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) กับผลตอบแทนที่ได้รับอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลตอบแทนของหุ้นในงวดปัจจุบันและอนาคต

จากผลการศึกษาของ Frazier K. B., R. W. Ingram และ B. M. Tennyson (1984) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร

(MD&A) โดยการพิจารณาจากรายงานประจำปีของบริษัท 74 บริษัทในปีค.ศ.1978 พบว่า คะแนนในการเปิดเผยข้อมูลในบทรายงานและการวิเคราะห์ของผู้บริหาร (MD&A) มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนในอนาคตในทางบวก

บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบรายงานประจำปี มี 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายบริหาร เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบการเงินและจัดเตรียมข้อมูลต่างๆ ที่จะนำเสนอในรายงานประจำปีของบริษัท ดังนั้น ฝ่ายบริหารจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีในวัตถุประสงค์หลักของการนำเสนอรายงานประจำปี โดยต้องพิจารณาทั้งด้านรูปแบบการนำเสนอและเนื้อหาสาระที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ใช้รายงานประจำปีของบริษัทด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพและมีจรรยาบรรณที่ดี

2. คณะกรรมการบริษัท เป็นผู้รับผิดชอบในการอนุมัติรายงานประจำปีที่จะนำเสนอต่อผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในกระบวนการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยที่จะมีส่วนในการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร เพื่อให้บริษัทสามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการควรจะมีหลักการในการปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นธรรม คณะกรรมการของบริษัทควรคำนึงถึงประโยชน์ของทุก ๆ ฝ่ายด้วยความเป็นธรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุนหรือบุคคลภายนอกคนอื่น ๆ

2.2 ความรับผิดชอบ คณะกรรมการของบริษัทควรมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน หรือบุคคลภายนอก โดยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

2.3 การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย คณะกรรมการของบริษัทควรปฏิบัติหน้าที่ตามที่บริษัทได้กำหนดไว้อย่างเต็มความสามารถ

2.4 ความโปร่งใส คณะกรรมการของบริษัทควรดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใสและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินงานของบริษัทที่ถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วนและน่าเชื่อถือได้ นอกจากนี้แล้ว การเปิดเผยข้อมูลจะต้องมีความสม่ำเสมอและทันต่อเวลาหรือเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุนหรือบุคคลภายนอกสามารถประเมินผลการดำเนินงาน

และฐานะทางการเงินของบริษัทได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งมีผลทำให้ตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรของตนได้อย่างถูกต้องด้วย

3. คณะกรรมการตรวจสอบ มีหน้าที่ประสานงานกับผู้สอบบัญชีและฝ่ายบริหาร โดยการเอื้อโอกาสให้ผู้สอบบัญชีและฝ่ายบริหารได้มีการปรึกษาหารือกัน เพื่อให้รายงานทางการเงินมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน ถูกต้องเป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลให้รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ มีคุณภาพที่ดีและมีมูลค่าเพิ่มต่อบริษัท

4. ผู้สอบบัญชี เป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงความเห็นว่า งบการเงินได้นำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควรและปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือไม่ ซึ่งเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของงบการเงิน

ผู้ใช้รายงานประจำปี มีหลายประเภท ดังต่อไปนี้

1. ผู้ลงทุน ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุน ได้แก่ ความสามารถในการหารายได้ระยะยาว ความสามารถในการเติบโต ความสามารถในการจ่ายเงินปันผล เป็นต้น เพื่อที่จะนำไปประเมินผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารและความสามารถในการจ่ายเงินปันผลของบริษัท

2. เจ้าหนี้ มักจะสนใจผลประโยชน์ประกอบธุรกิจในอนาคตด้านผลตอบแทนที่จะได้รับและกระแสเงินสด กรณีในระยะสั้นเจ้าหนี้จะต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพคล่องระยะสั้นของบริษัทเป็นหลัก แต่ในระยะยาวเจ้าหนี้จะต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัท เพื่อที่จะนำไปประเมินความสามารถในการชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย

3. นักวิเคราะห์และที่ปรึกษาทางการเงิน บุคคลกลุ่มนี้จะใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างละเอียดมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะนักวิเคราะห์และที่ปรึกษาทางการเงินต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้ลงทุนและเจ้าหนี้ ดังนั้นข้อมูลที่นักวิเคราะห์และที่ปรึกษาทางการเงินต้องการทราบจะขึ้นอยู่กับความต้องการข้อมูลของผู้ลงทุนและเจ้าหนี้และต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากฝ่ายบริหารของบริษัท เพื่อที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ได้อย่างน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

4. สมาคมนักบัญชีแห่งประเทศไทย มีความสนใจเกี่ยวกับวิธีการรายงานของกิจการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาและทำการแก้ไขมาตรฐานการรายงานในรายงานประจำปี

5. คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีความสนใจต่อรายงานทางการเงินเพื่อดูแลและตรวจสอบให้แน่ใจว่า ตลาดทุนมีประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจ

6. นักวิชาการ มีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบ เนื้อหาและคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

คุณสมบัติเชิงคุณภาพของรายงานประจำปี

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards Committee หรือ IASC) ได้กำหนดคุณสมบัติเชิงคุณภาพของรายงานประจำปีซึ่งแสดงถึงควมมีประโยชน์ของข้อมูลไว้ดังต่อไปนี้

1. ตรงต่อความต้องการ

ข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานประจำปีจะมีประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นตรงต่อความต้องการในการนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานประจำปี เพราะข้อมูลเหล่านั้นจะช่วยในการคาดการณ์เกี่ยวกับกำไรขาดทุนและกระแสเงินสดในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยในการประเมินผลกระทบทางการเงินของเหตุการณ์หรือรายการที่เกิดขึ้นทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

2. เชื่อถือได้

ข้อมูลที่น่าเชื่อถือควรยึดหลักเนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ หลักความระมัดระวัง และการรายงานข้อมูลอย่างถูกต้องและครบถ้วน

3. ทันต่อเวลา

ข้อมูลในรายงานประจำปีต้องเผยแพร่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่จะทำให้ผู้ใช้รายงานประจำปีมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน นั่นคือ ผู้ใช้รายงานประจำปีจะต้องได้รับข้อมูลดังกล่าวก่อนที่ข้อมูลนั้นจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานประจำปี

4. เข้าใจได้

ผู้จัดทำรายงานประจำปีต้องนำเสนอข้อมูลที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจและมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานประจำปี โดยสมมติฐานว่าผู้ใช้รายงานประจำปีมีความรู้ความเข้าใจในด้านธุรกิจ สภาพเศรษฐกิจและการบัญชีพอสมควร

5. เปรียบเทียบได้

ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถที่จะทำการเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่ง 2 แหล่ง หรือช่วงเวลา 2 ช่วงทำให้ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเห็นความแตกต่างและความเหมือนของข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานประจำปี อาจจะมีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างกิจการหรือกิจการเดียวกันแต่คนละช่วงเวลา

การที่บริษัทจะจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่มีคุณภาพดี ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับระบบการควบคุมภายในของบริษัทนั้นคือ ระบบการควบคุมภายในของบริษัทจะต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและต้องมีระบบการบัญชีที่ดี นอกจากนี้ การจัดทำรายงานทางการเงินควรจะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปและผู้ที่ได้รับผิดชอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดทำรายงานประจำปีจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำรายงานประจำปีอย่างถ่องแท้

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีนั้น นักบัญชีส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลที่จะทำการเปิดเผยนั้นจะต้องไม่ทำให้ผู้ใช้รายงานประจำปีเข้าใจในเนื้อหาสาระเบี่ยงเบนจากความเป็นจริง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ใช้รายงานประจำปีเกิดการตัดสินใจผิดพลาดและเกิดความเสียหายในเรื่องอื่น ๆ ตามมาในอนาคต ดังจะเห็นได้จาก

- คณะกรรมการเกี่ยวกับ Accounting Concepts and Standards ของ AAA ได้ชี้แจงเกี่ยวกับลักษณะการเปิดเผยข้อมูลไว้ใน Supplementary Statement No.8 ว่าให้บริษัทจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลที่มีความสำคัญต่อผู้ลงทุน ดังนั้น จุดมุ่งหมายขั้นพื้นฐานของการเปิดเผยข้อมูลก็คือการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับบริษัทที่มีผลต่อการทำการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ลงทุน และการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการควบคุมการบริหารงานภายในบริษัทของฝ่ายบริหารของบริษัท

- Sec - Regulation S-X ระบุว่าจำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลทางการเงินที่สำคัญอย่างเพียงพอ เพื่อที่จะไม่ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลดังกล่าวนั้นเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลบิดเบือนจากข้อเท็จจริง

- AICPA – Article No.2 02 ของมรรยาทผู้สอบบัญชี ระบุว่าถ้าไม่จัดทำกาเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อความเข้าใจของผู้ใช้ข้อมูลไว้ในงบการเงินจะถือว่ามีคามผิดเพราะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเกิดความเข้าใจไปในทางที่ผิด

- AICPA – Accounting Research Study No.1 กล่าวว่ารายงานทางการเงินจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้เพียงพอที่จะไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด

- สมาคมนักบัญชีแห่งประเทศไทย ระบุเกี่ยวกับ "หลักการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ (The full disclosure principle)" ระบุว่า นักบัญชีมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่สำคัญทั้งหมดต่อผู้ใช้ข้อมูล โดยสรุปรายละเอียดของข้อมูลที่สำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลเท่านั้น ไม่ควรเสนอข้อมูลมากเกินไปเพราะจะก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี เนื่องจากการให้รายละเอียดมากเกินไปจนความจำเป็นจะส่งผลให้ข้อมูลที่สำคัญถูกปิดบังไว้และไม่เห็นเด่นชัด ในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวว่า ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอเป็นอย่างไร โดยทั่วไปนักบัญชีจะตัดสินใจโดยถือหลักว่า ถ้าละเลยการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้นแล้วจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินเกิดความเข้าใจผิด ข้อมูลส่วนนั้นน่าจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ ดังนั้น ความคิดเห็นของนักบัญชีแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันไปจึงยึดหลักเกณฑ์ว่า "ถ้าสงสัยข้อมูลส่วนใดก็ควรที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้น"

การเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอรวมถึงรูปแบบการจัดรายการและข้อมูลในงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน คำศัพท์ที่ใช้ การจัดจำแนกประเภทรายการ เกณฑ์ที่ใช้ในการคำนวณ เป็นต้น ทั้งหมดนี้ควรจะเน้นลักษณะและชนิดของการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญซึ่งจะทำให้รายงานทางการเงินและงบการเงินมีการนำเสนอข้อมูลที่เพียงพอ

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ดี คือ ข้อมูลที่เปิดเผยต้องมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง เพียงพอและจำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล สามารถตรวจสอบได้ และต้องมีการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปและตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมานั้นคือ ไม่ปกปิดข้อเท็จจริงหรือบิดเบือนความเป็นจริงอันเป็นสาระสำคัญ ไม่ปิดบังข้อเท็จจริงในทางที่ไม่ดี ไม่เสนอสิ่งที่ไม่แน่นอนว่าเป็นสิ่งที่แน่นอนแล้ว ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงทางลบแต่ก็เขียนเป็นความหมายทาง

บวกหรือไม่นำเสนอสิ่งที่คุณคิดว่าเกิดโดยที่ไม่มีคำอธิบายที่เพียงพอ ส่วนภาษาที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาทางเทคนิคมากเกินไป ควรใช้ภาษาที่บุคคลทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ในการเผยแพร่ข้อมูลนั้นผู้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลควรเผยแพร่ข้อมูลทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการพิจารณา ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ล้ำสมัยจนผู้ใช้ข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจได้ และควรให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลผ่านช่องทางหรือสื่อต่าง ๆ เช่น หน่วยงานผู้ลงทุนสัมพันธ์ เว็บไซต์ของบริษัทจดทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ใช้รายงานสามารถเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญของบริษัททั้งที่เป็นตัวเลขและไม่เป็นตัวเลขได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ ข้อมูลที่เปิดเผยควรมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลโดยรวม ไม่ใช่เป็นประโยชน์เฉพาะผู้ใช้ข้อมูลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นั่นคือ ผู้ใช้ข้อมูลทุกคนควรมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากข้อมูลในรายงานประจำปีเท่าเทียมกัน ซึ่งข้อมูลที่จัดทำการเปิดเผยนั้นไม่ควรจะมีแต่ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเท่านั้น เพราะนักลงทุนและผู้ถือหุ้นมีความสนใจและต้องการทราบข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินเพิ่มเติมด้วย เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาประกอบกับข้อมูลที่เป็นตัวเงิน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจภายในบริษัทได้ดียิ่งขึ้น เช่น กลยุทธ์และลักษณะการดำเนินงานของบริษัท การรายงานของประธานและคณะกรรมการตรวจสอบ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนและการดำเนินงานในอนาคต และโอกาสและความเสี่ยงในการดำเนินงาน เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการเปรียบเทียบข้อมูลในงวดปัจจุบันกับงวดที่แล้วเพื่อผู้ใช้ข้อมูลจะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน และข้อมูลควรจะสามารถเปรียบเทียบกับงวดเดียวกันของปีก่อนหรือกับกิจการอื่นที่ประกอบกิจการคล้ายกันหรือเหมือนกัน ที่สำคัญการเปิดเผยข้อมูลที่ดียังต้องสามารถส่งสัญญาณเตือนภัยให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบถึงความผิดปกติที่จะเกิดขึ้นกับบริษัท จากลักษณะดังกล่าวก็จะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลไม่หลงผิดหรือเข้าใจผิด ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจในการลงทุนหรือจัดสรรทรัพยากรของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

จากการศึกษาของ Wallace (1994) ได้กล่าวไว้ว่าในการเปิดเผยข้อมูลนั้นบริษัทต้องทำการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ใช้ข้อมูลด้วยจิตสำนึกว่า ผู้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลควรจะนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล ข้อมูลที่ไม่สำคัญไม่ควรที่จะนำมาเปิดเผย เพราะการเปิดเผยข้อมูลจำนวนมากเกินไปนั้นอาจจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนกับข้อเท็จจริงได้

ดังนั้น เพื่อให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล ในรายงานประจำปีของบริษัท หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจึงมีมาตรการหลายประการ เป็นต้นว่า

- **สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย** ทำการ ทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานสอบบัญชีให้ทัดเทียมกับสากล และ พิจารณาทบทวนจรรยาบรรณผู้สอบบัญชีและนักบัญชี เพื่อให้เหมาะสมกับวิชาชีพในปัจจุบัน รวมทั้งผลักดันให้ผู้สอบบัญชีและนักบัญชีปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพบัญชี นอกจากนี้สมาคม นักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยยังมีการฝึกอบรมและให้ความรู้แก่นักบัญชี และผู้สอบบัญชี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน มีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเอง และทำให้เกิดความมีประสิทธิภาพของระบบควบคุมและการตรวจสอบภายในของบริษัท

- **สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย** จัดโครงการอบรมคณะ กรรมการบริษัทเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดทำรายงานและการเปิดเผยข้อมูล เพื่อให้ คณะกรรมการบริษัทมีความรู้ความเข้าใจและมีการปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดจรรยาบรรณของคณะกรรมการบริษัทอีกด้วย

- **กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์** กำหนดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชีไม่เกิน 300 รายต่อปี (ประกาศก.บช.ฉบับที่ 44 (พ.ศ.2544)) และเพิ่มความเข้มงวดในการดำเนินการกับผู้สอบบัญชีที่มีพฤติกรรมรับจ้างลงลายมือชื่อและผู้ สอบบัญชีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีและมาตรฐานสอบบัญชี นอกจากนี้ยังมีมาตรการในการ กำกับดูแลบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลไม่โปร่งใส

- **ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย** กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องทำการ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit committee) ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแล กระบวนการบริหารของฝ่ายจัดการ การดูแลระบบควบคุมภายในและการจัดทำรายงานทางการเงินที่น่าเชื่อถือ และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบใน รายงานประจำปี นอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดมาตรการการกำกับดูแลให้บริษัท จดทะเบียนปฏิบัติตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อให้ เกิดการส่งเสริมการกำกับดูแลกิจการที่ดีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยได้จัดตั้ง “ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน” ขึ้น ซึ่งจะมีที่ ปรีक्षाให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างระบบการกำกับดูแลกิจการของ

บริษัทจดทะเบียน และได้จัดทำรายงานการกำกับดูแลกิจการซึ่งเกี่ยวกับหลักการและวิธีปฏิบัติที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนและบริษัทสมาชิก รวมทั้งจัดทำกรเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ซีดีรอม สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ และจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้แก่คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนและบริษัทสมาชิก

ยิ่งไปกว่านั้น เพื่อกระตุ้นให้บริษัทจดทะเบียนพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ลดค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่บริษัทจดทะเบียนที่ได้คะแนนการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการที่ดีตั้งแต่ 7 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน รวม 3 บริษัท ซึ่งดำเนินการโดยบริษัท ไทยเรทติ้งแอนด์อินฟอร์เมชันเซอร์วิส จำกัด (ทริส) โดยการสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ภายใต้เกณฑ์การพิจารณาเพื่อจัดอันดับ 4 เกณฑ์ ได้แก่ สิทธิของผู้ถือหุ้น องค์ประกอบและบทบาทของคณะกรรมการและคณะผู้ถือหุ้น การเปิดเผยข้อมูล และวัฒนธรรมการกำกับดูแลกิจการ โดยเฉลี่ยน้ำหนักในการให้คะแนน คือ 20% 40% 25% และ 15% ตามลำดับ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายการเข้าอบรมหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ด้านบรรษัทภิบาลให้แก่ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนและบริษัทสมาชิกถึงประมาณ 50% ของผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมด

- **สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์** ได้มีการกำกับดูแลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียน โดยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะทำการสุ่มตรวจเกี่ยวกับความครบถ้วนของข้อมูลที่บริษัทจดทะเบียนทำการเปิดเผยไว้ในรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ว่าเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ พร้อมทั้งตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูล นอกจากนี้แล้วสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนส่งรายงานทางการเงินทุกไตรมาสและกำหนดว่าบริษัทจดทะเบียนจะต้องได้รับการสอบทานงบการเงินรายไตรมาส และได้รับการตรวจสอบงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนจากผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับสากล สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จึงปรับปรุงหลักเกณฑ์การเปิดเผย

ข้อมูลในหนังสือชี้ชวนและรายงานประจำปี เป็นต้นว่า การเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตาม “หลักการของการกำกับดูแลกิจการที่ดี” ซึ่งมี 15 ข้อ ตามแนวทางที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด หากบริษัทไม่ปฏิบัติตามหลักการในข้อใด ให้ระบุเรื่องที่ไม่ได้ปฏิบัติและแสดงผลประกอบ นโยบายและวิธีการดูแลผู้ถือหุ้นในการนำข้อมูลภายในของบริษัท (Inside information) ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉพาะในช่วง 1 เดือน ก่อนที่งบการเงินเผยแพร่ต่อสาธารณชน รวมถึงมาตรการลงโทษหากพบว่ามีกรรมการนำข้อมูลภายในไปใช้ใน 1 เดือน ก่อนที่งบการเงินเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจว่า บริษัทมีมาตรการป้องกันการที่ผู้บริหารและกรรมการใช้ประโยชน์จากการนำข้อมูลภายในของบริษัทไปใช้

นอกจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังมีการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้สอบบัญชี โดยการขอคู่มือกระดาดำทำการและตรวจสอบ ในกรณีที่สงสัยว่าผู้สอบบัญชีจะไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานสอบบัญชีและมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะทำการตักเตือนหากพบว่าผู้สอบบัญชีปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง แต่หากว่าผู้สอบบัญชีปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างมาก สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะสั่งพักไม่ให้ผู้สอบบัญชีรายดังกล่าวแสดงความเห็นในงบการเงิน นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังจัดโครงการอบรมและเผยแพร่ความรู้แก่ผู้สอบบัญชีและผู้จัดทำบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ ๆ เพื่อที่จะจัดทำรายการบัญชีและเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี

เพื่อกระตุ้นบริษัทจดทะเบียนให้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จึงทำการประกาศรายชื่อบริษัทจดทะเบียนที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีผ่านเว็บไซต์ สำหรับบริษัทจดทะเบียนที่มีการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ลงทุนมากกว่าข้อกำหนดขั้นต่ำตามกฎหมายจะได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างที่ดีและจะถูกประกาศชื่อบริษัทลงในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้จัดโครงการคัดเลือกบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ดี (Disclosure Award 2002) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อยกย่องชมเชยบริษัทจดทะเบียนที่มีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีและสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้บริษัทจดทะเบียนอื่นเห็นความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูล

และเต็มใจที่จะรับเอาหลักการของบรรษัทภิบาลที่ดีมาใช้ในการดำเนินงานของบริษัท ในการคัดเลือกบริษัทที่ได้รับรางวัลจะพิจารณาจากการเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ที่ละเอียดและชัดเจน รวมถึงการให้ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้ลงทุนทราบถึงการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนและสามารถประเมินความเสี่ยงในการลงทุนได้

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญของบริษัทจดทะเบียน เพื่อกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ โดยสารสนเทศดังกล่าวจะต้องเพียงพอ ถูกต้อง และทันเวลา ซึ่งจะนำไปสู่การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ ยุติธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และมีสภาพคล่อง ทั้งนี้ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียนถูกกำหนดไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญให้ประชาชนทราบโดยทันที

สารสนเทศที่ต้องเปิดเผยโดยทันที ได้แก่ สารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินงาน หรือเหตุการณ์หรือสภาพการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่ง

- มีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อราคาซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ หรือ
- สำคัญต่อผู้ลงทุนในการตัดสินใจลงทุน หรือ
- มีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้น

เนื่องจากฝ่ายบริหารของบริษัทจดทะเบียนทราบดีว่า สารสนเทศใดที่มีความสำคัญสำหรับธุรกิจของบริษัท ดังนั้น จึงถือว่าเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการพิจารณาว่าจะต้องเปิดเผยสารสนเทศส่วนใดให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ แต่อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นบางประการที่ไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชนโดยทันที ได้แก่

- ถ้าทำการเปิดเผยโดยทันทีจะส่งผลกระทบต่อหรือเป็นผลเสียต่อความสามารถของบริษัทในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์เชิงธุรกิจของบริษัท
- เมื่อข้อเท็จจริงอยู่ในภาวะที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้และช่วงเวลาของการเปิดเผยที่เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็น บริษัทจดทะเบียนควรจะรอจนกว่าจะมีข้อสรุปที่แน่นอนจึงจะทำการเปิดเผยต่อประชาชนได้

- เมื่อเปิดเผยโดยทันที คู่แข่งจะได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญ

2. การเผยแพร่สารสนเทศต่อประชาชนอย่างทั่วถึง

บริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญต่อประชาชน โดยการใช้สื่อและวิธีการที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด เพื่อให้ข้อมูลที่สำคัญดังกล่าวเผยแพร่ให้บุคคลภายนอกได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึงเท่าที่จะทำได้

ช่วงเวลาที่เปิดเผยข้อมูลสารสนเทศได้คือ ก่อนเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบอย่างน้อย 1 ชั่วโมงหรือหลังปิดการซื้อขายประจำวันแล้ว ในกรณีที่จำเป็นต้องเปิดเผยสารสนเทศที่สำคัญในช่วงระหว่างเวลาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทควรแจ้งให้ฝ่ายบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์ทราบล่วงหน้า เพื่อทำการพิจารณาว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะมีผลต่อภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ นอกจากนี้บริษัทอาจเปิดเผยสารสนเทศให้ทราบพร้อม ๆ กันต่อหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ หรือสำนักแถลงข่าวอื่น เพื่อให้สารสนเทศได้มีการเผยแพร่อย่างทั่วถึงกัน ทั้งนี้บริษัทต้องส่งประกาศต่าง ๆ ต่อประชาชนให้แก่ตลาดหลักทรัพย์ด้วย

3. การชี้แจงเกี่ยวกับข่าวลือหรือข่าวสารต่าง ๆ

ในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนทราบถึงข่าวลือหรือข่าวสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ก็ตาม บริษัทจดทะเบียนต้องชี้แจงเกี่ยวกับข่าวลือหรือข่าวสารนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากข่าวลือหรือข่าวสารนั้นอาจจะมีผลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์หรือมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน

ส่วนวิธีการในการดำเนินการเกี่ยวกับข่าวลือหรือข่าวสารนั้นขึ้นอยู่กับกรณีต่าง ๆ ดังนี้

- กรณีที่ข่าวลือหรือข่าวสารนั้นไม่เป็นความจริง บริษัทต้องประกาศให้กลุ่มเฉพาะซึ่งเป็นผู้เผยแพร่ข่าวลือหรือข่าวสารนั้นรับทราบด้วย
- กรณีที่ข่าวลือหรือข่าวสารนั้นไม่เป็นความจริง ซึ่งเป็นสารสนเทศที่ผิดพลาดและได้เผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบแล้ว บริษัทต้องออกประกาศปฏิเสธข่าวลือหรือข่าวสารนั้นพร้อมทั้งแถลงให้ทราบถึงข้อเท็จจริงที่เพียงพอ เพื่อให้ความกระจ่างต่อข่าวลือหรือข่าวสารนั้นในส่วนที่ทำให้เกิดความหลงผิด

- กรณีที่ข่าวลือหรือข่าวสารนั้นมีส่วนที่ถูกต้อง บริษัทต้องเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงข้อเท็จจริงนั้น

4. การดำเนินการเมื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทของบริษัทจดทะเบียนผิดไปจากสภาวะปกติ

ในกรณีที่การซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนผิดไปจากสภาวะปกติของตลาด ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวของราคาหรือปริมาณการซื้อขายหรือเกิดขึ้นทั้งสองอย่าง โดยปราศจากสารสนเทศที่ได้เปิดเผยต่อประชาชน ซึ่งจะเป็นสาเหตุของการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด บริษัทจะต้องหาสาเหตุของภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่เกิดความผิดปกติ โดยพิจารณาดังต่อไปนี้

(ก) หากภาวะการซื้อขายที่ผิดปกติเกิดจากสารสนเทศที่สำคัญที่ได้เผยแพร่ต่อประชาชนแล้วเมื่อไม่นานมานี้ บริษัทไม่ต้องออกประกาศใดเพิ่มเติมอีก

(ข) ภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผิดปกติอาจจะแสดงให้เห็นได้ว่า มีการรั่วไหลของข้อมูลเกิดขึ้นแล้วบริษัทต้องเปิดเผยสารสนเทศที่เกี่ยวข้องต่อประชาชนโดยทันที

(ค) หากภาวะการซื้อขายที่ผิดปกติเกิดจากข่าวลือหรือข่าวสารที่ไม่เป็นจริง บริษัทต้องดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติของตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการแก้ไขข่าวลือและข่าวสารนั้นให้ถูกต้อง

หากบริษัทไม่สามารถทราบถึงสาเหตุของภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผิดปกติ บริษัทควรประกาศให้ประชาชนทราบว่า บริษัทไม่มีพัฒนาการใด ๆ ที่ยังไม่ได้เปิดเผยที่มีผลกระทบต่อบริษัทหรือการดำเนินงานของบริษัทซึ่งจะเป็นสาเหตุของภาวะตลาดที่ผิดปกติ

5. การเปิดเผยในเชิงส่งเสริมที่ไม่มีเหตุอันสมควร

กิจกรรมเชิงส่งเสริมที่ไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งตลาดหลักทรัพย์เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไม่ควรกระทำ มีดังต่อไปนี้

(1) การออกประกาศต่อประชาชนอย่างต่อเนื่องที่ไม่สัมพันธ์กันในเชิงปริมาณหรือความถี่กับพัฒนาการสำคัญที่แท้จริงของบริษัท

(2) การออกประกาศก่อนกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ทั้ง ๆ ที่ผลิตภัณฑ์ยังอยู่ในขั้นการพัฒนา

(3) การส่งเสริมการเดินทางที่บริษัทออกค่าใช้จ่ายให้ หรือการจัดประชุมเพื่อตลาดเลา หรือการสัมภาษณ์กับนักวิเคราะห์หรือผู้เขียนข่าวสายการเงิน ซึ่งอาจมีอิทธิพลอย่างมากต่อภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัท โดยไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่หรือขอบเขตเกี่ยวกับการพัฒนาการของบริษัท

(4) การแถลงข่าวทางหนังสือพิมพ์หรือประกาศทางสื่ออื่น ๆ ต่อสาธารณชน ซึ่งมีลักษณะด้านเดียวหรือไม่มีความเสมอภาคกัน

(5) การโฆษณาเกี่ยวกับบริษัทหรือผลิตภัณฑ์ของบริษัท ซึ่งเป็นการส่งเสริมหลักทรัพย์ของบริษัท

6. แนวทางปฏิบัติเรื่องการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนโดยใช้สารสนเทศภายใน

บุคคลภายในของบริษัทจดทะเบียน เช่น กรรมการหรือผู้บริหารระดับสูง ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม พนักงานและลูกจ้าง ต้องไม่ซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่จะเผยแพร่ทางการเงินหรือข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับฐานะการเงินและการดำเนินงานของบริษัทต่อประชาชน นอกจากนี้ แม้ว่าภายหลังจากที่สารสนเทศที่สำคัญได้เปิดเผยแล้วบุคคลภายในควรละเว้นจากการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนเป็นระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งประชาชนที่ได้รับสารสนเทศได้มีเวลาประเมินสารสนเทศของบริษัทที่ได้ทำการเปิดเผย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ลงทุนได้มีการประเมินสารสนเทศนั้นตามสมควร

ในการจัดทำประกาศต้องจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ของบริษัทซึ่งเข้าใจถึงข้อกำหนดตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี และควรมอบหมายให้กลุ่มบุคคลหนึ่งในบริษัททำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถจัดทำประกาศได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันต่อเวลา ในกรณีที่เป็นอาจต้องให้ที่ปรึกษากฎหมายร่วมพิจารณาด้วย

นอกจากนี้แล้ว บริษัทที่จดทะเบียนยังต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกหลักทรัพย์ (การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน) ดังนี้

มาตรา 58 ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าเอกสารหรือรายงานที่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34 จัดส่งให้มีข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือมีข้อความคลุมเครือไม่ชัดเจน หรือในกรณีที่เหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือมีกรณีอื่นใดที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหลักทรัพย์ หรือต่อการตัดสินใจในการลงทุน หรือต่อการเปลี่ยนแปลงในราคาของหลัก

ทรัพย์สินของบริษัท ให้สำนักงานมีอำนาจที่จะดำเนินการประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการ ดังนี้

1. ให้บริษัทรายงานหรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม
2. ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทชี้แจงเพิ่มเติม
3. ให้บริษัทจัดให้มีการสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชี และรายงานผลการสอบบัญชีนั้นให้สำนักงานทราบ และเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนทั่วไป

มาตรา 274 บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 56 มาตรา 57 หรือมาตรา 58 (1) หรือ (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทใดไม่มาชี้แจงตามมาตรา 58 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ยิ่งไปกว่านั้น บริษัทยังต้องเปิดเผยข้อมูลตามรายการขั้นต่ำที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเลขและข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลข เช่น บริษัทต้องรายงานข้อมูลเมื่อมีการประกาศจ่ายหรืองดจ่ายเงินปันผล การเพิ่มทุนหรือลดทุน การเข้าครอบงำกิจการอื่นหรือถูกครอบงำกิจการ เป็นต้น โดยที่กิจการจะต้องรายงานตามระยะเวลาที่กำหนดด้วย เช่น การเปิดเผยงบการเงินรายไตรมาส งบการเงินประจำปี ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Listed Company Information Disclosure : ELCID) โดยออนไลน์จากคอมพิวเตอร์ของบริษัทเข้ามาสู่คอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ข้อมูลถูกเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับทราบข้อมูลอย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการของบริษัทผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่มีต่อผู้ลงทุนและผู้ถือหุ้นของบริษัทนั่นเอง ดังนั้นคณะกรรมการควรมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในทางวิชาชีพของตน เช่น คณะกรรมการควรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ

เปิดเผยข้อมูล และควรจะเป็นประโยชน์ของผู้ลงทุนและผู้ถือหุ้นของบริษัทมากกว่าประโยชน์ของตน เป็นต้น

ทั้งนี้ ถ้ามีการร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการของบริษัทและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจะทำให้การเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพดียิ่งขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลหลายฝ่าย แม้แต่บริษัทผู้ที่จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลก็ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นเดียวกัน

ประโยชน์ของการเปิดเผยข้อมูล

1. ประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูล

เมื่อคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทเปิดเผยข้อมูลอย่างถูกต้อง ครบถ้วนและเพียงพอต่อการตัดสินใจในการลงทุน จะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลมีข้อมูลที่เท่าเทียมกันมากขึ้นในการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท และช่วยลดต้นทุนในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท นอกจากนี้ยังเป็นการลดความเสี่ยงจากการประมาณการผลการดำเนินงานของบริษัทผิดพลาด เพราะมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ดี ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น และสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. ประโยชน์ต่อบริษัทผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูล

บริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีและมีการดำเนินกิจการที่มีความโปร่งใสจะทำให้บริษัทมีภาพพจน์ที่ดีในสายตาผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ผู้ถือหุ้น ลูกค้า เจ้าหนี้ นักวิเคราะห์ ประชาชนทั่วไป เป็นต้น รวมทั้งได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นจากผู้ลงทุน ส่งผลทำให้ผู้ลงทุนมีความสนใจที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทมากยิ่งขึ้น ทำให้ราคาของหลักทรัพย์สูงขึ้นซึ่งเป็นการลดต้นทุนของทุนของบริษัทและเมื่อมีนักลงทุนมาลงทุนเพิ่มขึ้นจะทำให้บริษัทมีการขยายตัวมากขึ้น

จากการศึกษาของ Botosan (1997) ซึ่งได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีกับต้นทุนของทุน โดยจะวัดจำนวนของการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจของบริษัทที่ทำการผลิตจำนวน 122 บริษัท ในปีค.ศ.1990 พบว่า เมื่อบริษัทที่มีนักวิเคราะห์จำนวนน้อยยังมีการเปิดเผยข้อมูลมากก็จะทำให้ต้นทุนของทุนยิ่งลดลง แต่ถ้าเป็น

บริษัทที่มีนักวิเคราะห์จำนวนมากจะไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลกับต้นทุนของทุน

จากการศึกษาของ Botosan และ Plumlee (2002) ซึ่งได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนของทุน ระดับการเปิดเผยข้อมูลของรายงานประจำปี และการเปิดเผยที่ทันเวลาและกิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ลงทุน พบว่า ต้นทุนของทุนจะทำให้การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีลดลง แต่จะทำให้การเปิดเผยข้อมูลทันเวลามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนของทุนกับระดับของกิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ลงทุน

Bloomfield และ Wilks (2000) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนกับตลาดทุนที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพการเปิดเผยข้อมูล ผลการศึกษาของ Bloomfield และ Wilks พบว่า หากบริษัทมีการเปิดเผยที่มีคุณภาพดีจะส่งผลให้นักลงทุนยินยอมที่จะซื้อหุ้นในราคาที่สูงกว่าบริษัทที่มีการเปิดเผยที่มีคุณภาพไม่ดี เพราะนักลงทุนต้องการข้อมูลที่ชัดเจนและไม่ต้องการที่จะเผชิญกับความเสี่ยงเนื่องจากความไม่แน่นอนมากนัก นอกจากนี้ คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลยังมีผลกระทบโดยตรงต่อสภาพคล่องของบริษัทอีกด้วย เนื่องจากนักลงทุนเต็มใจที่จะซื้อในราคาที่สูงและขายในราคาที่ต่ำกว่าบริษัทที่เปิดเผยข้อมูลไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักลงทุนหรือผู้ใช้ข้อมูล

นอกจากนี้ บริษัทยังสามารถออกหุ้นกู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำได้เพราะผู้ให้กู้มีความเชื่อมั่นในข้อมูลที่เปิดเผยของบริษัทผู้กู้ยืม และประเมินความเสี่ยงจากการที่บริษัทจะไม่สามารถชำระเงินที่กู้พร้อมทั้งดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่ต่ำ ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่บริษัทจะสามารถลดต้นทุนการกู้ยืมได้

จากการศึกษาของ Sengupta (1998) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลและต้นทุนการกู้ยืม พบว่า บริษัทที่ถูกนักวิเคราะห์ทางการเงินประเมินว่ามีคุณภาพของเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับที่สูงจะมีต้นทุนของดอกเบี้ยจากการออกหุ้นกู้ลดลง เนื่องจากนโยบายของการเปิดเผยข้อมูลที่ทันเวลาและมีรายละเอียดต่าง ๆ จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการผิดสัญญาในการชำระเงินให้แก่ผู้ให้กู้ยืมและผู้ค้าประกัน นอกจากนี้จากผลการศึกษา ยังพบว่า ความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลจะเพิ่มขึ้นในกรณีที่มีความไม่แน่นอนในตลาดซึ่งมีผลกระทบต่อความแปรปรวนของผลตอบแทนของหุ้น

ยิ่งไปกว่านั้น พนักงานของบริษัทซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของบริษัทจะมีความมั่นใจที่ได้ทำงานในบริษัทที่มีจริยธรรมและมีความจงรักภักดีต่อบริษัท ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้การดำเนินงานของบริษัทบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3. ประโยชน์ต่อประเทศ

หากบริษัทในประเทศมีการพัฒนาให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีและมีการเปิดเผยอย่างเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลหรือผู้ลงทุน ไม่เพียงแต่จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการในลักษณะที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุนทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มมหาศาลให้แก่ประเทศชาติโดยรวมด้วย เนื่องจากการที่บริษัทในประเทศมีการเติบโตขึ้น จะส่งผลให้นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการลงทุนภายในประเทศ เพราะผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศก็ให้ความสนใจที่จะลงทุนในบริษัทภายในประเทศมากขึ้น ทำให้เงินทุนหมุนเวียนเข้ามาสู่ประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการพัฒนาตลาดทุนของประเทศและทำให้สภาพเศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคงต่อไป

ลักษณะของบริษัท

ก่อนที่ผู้ลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ผู้ลงทุนจะต้องทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทดังกล่าวเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบการตัดสินใจซึ่งข้อมูลที่ผู้ลงทุนต้องการจะทราบนั้นอาจจะแตกต่างกันไปตามความมุ่งหมายในการลงทุนของแต่ละคน แต่อย่างไรก็ตาม ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์หรือซื้อขายหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ผู้ลงทุนควรที่จะศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับบริษัท เพื่อที่จะลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจลงทุนให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อมูลที่สำคัญของบริษัทที่ผู้ลงทุนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุน คือ งบการเงิน ซึ่งเป็นรายงานทางบัญชีที่ฝ่ายบริหารของบริษัทจัดทำขึ้นเมื่อครบรอบระยะเวลาบัญชี เพื่อรายงานให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา

นั่นคือ งบการเงินเป็นข้อมูลที่แสดงถึงฐานะการเงินของบริษัท ณ วันใดวันหนึ่งรวมทั้งแสดงถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น รายเดือน รายไตรมาส รายครึ่งปี และรายปี เป็นต้น ซึ่งผู้ลงทุนสามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวในการวิเคราะห์ถึงผลการ

ดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไร ความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัท รวมทั้งเงินปันผลที่อาจจะได้รับผลในอนาคตอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยทั่วไปแล้ว งบการเงินจะประกอบด้วย 5 ส่วน คือ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน

นอกจากการพิจารณาเฉพาะตัวเลขที่แสดงในงบการเงินแล้ว ผู้ลงทุนยังสามารถที่จะวิเคราะห์เกี่ยวกับอัตราส่วนทางการเงิน (Ratio analysis) ซึ่งเป็นตัวเลขที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายการที่สำคัญ ๆ ในงบการเงิน และเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานะของบริษัทได้อย่างถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ลงทุนยังสามารถนำไปใช้พิจารณาในเชิงเปรียบเทียบกับอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทเดียวกันในช่วงเวลาที่ต่างกัน หรืออาจพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบกับอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทอื่นหรืออุตสาหกรรมอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน ตัวอย่างของการคำนวณและทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนมีดังนี้

1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความคล่องตัวในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดให้ได้ใกล้เคียงกับมูลค่าของสินทรัพย์นั้นมากที่สุด และยังแสดงถึงความแน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินสดที่จะได้รับ คำนวณได้จาก

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นความสัมพันธ์ของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งเป็นการแสดงถึงฐานะทางการเงินระยะสั้นของบริษัท โดยแสดงให้เห็นว่า กิจการมีสินทรัพย์ที่สามารถจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายใน 1 ปี เป็นกี่เท่าของหนี้สินที่กิจการมีภาระผูกพันจะต้องชำระภายใน 1 ปี นั่นคือ ความสามารถของบริษัทในการชำระหนี้สินหมุนเวียนในระยะสั้นจากสินทรัพย์หมุนเวียนระยะสั้น เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร

ถ้าหากอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีค่าสูง คือ มีค่าของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเท่ากับหรือมากกว่า 1 แสดงว่า บริษัทมีสภาพคล่องอยู่ในเกณฑ์ดี นั่นคือ บริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากพอที่จะชำระหนี้ได้เร็ว แต่อย่างไรก็ตามหากอัตราส่วนนี้สูงมากเกินไปก็ไม่ดี เพราะบริษัท

อาจจะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์หมุนเวียนได้ไม่เต็มที่ เช่น มีสินค้าคงเหลือมากเกินไป มียอดบัญชีลูกหนี้มากเกินไป จึงทำให้เกิดผลตอบแทนระยะสั้นไม่มากเท่าที่ควร

2. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท (Profitability ratio)

เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นว่า คณะผู้บริหารของบริษัทมีการบริหารงานและสร้างผลกำไรให้กับบริษัทได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนซื้อหุ้น อัตราส่วนประเภทนี้ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on equity : ROE) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจากเงินทุนของผู้บริหารซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้เงินจากการเพิ่มทุนนั้นได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ คำนวณได้จาก

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด}} \times 100$$

ถ้าหากอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่ามากแสดงว่าผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูง

3. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการชำระหนี้หรืออัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นว่า บริษัทมีหนี้สินเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใดและบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ทันตามวันที่กำหนดหรือไม่ หรือเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงสัดส่วนของหนี้สินที่ธุรกิจนำมาใช้ในการลงทุนและดำเนินงาน หรือแสดงถึงสัดส่วนของเงินทุนจากภายนอกบริษัทต่อเงินทุนจากภายในบริษัท อัตราส่วนประเภทนี้ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to equity ratio) คำนวณได้จาก

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ถ้าหากอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) มีค่ามากหมายความว่าบริษัทมีการกู้ยืมเงินในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับทุนของบริษัท ทำให้บริษัทมีภาระที่จะต้องชำระดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการทำกำไรของบริษัท

ลักษณะของบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูล

การที่ผู้จัดทำรายงานประจำปีจะทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ขนาดของบริษัท (Size) กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) เป็นต้น จากการศึกษางานวิจัยในอดีต พบว่า มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะของบริษัทกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมากมาย โดยจะแบ่งตามประเภทของลักษณะของบริษัท ดังต่อไปนี้

ขนาดของบริษัท (Size) กับการเปิดเผยข้อมูล

ขนาดของบริษัทเป็นตัวแปรหนึ่งที่อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของบริษัท โดยจะพิจารณาได้จากมูลค่าของสินทรัพย์รวม มูลค่าของสินทรัพย์ถาวร จำนวนของยอดขาย หรือจำนวนของการลงทุนในตลาด ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินพบว่า มีผู้วิจัยทำการศึกษเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายคนเป็นต้นว่า Lang M. และ Lumdholm R. (1993) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทกับขนาดของบริษัท โดยการประเมินความเพียงพอของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะพิจารณาจากข้อมูลที่เผยแพร่ประจำปี ข้อมูลที่เผยแพร่รายไตรมาส และข้อมูลที่เผยแพร่อื่น ๆ และข้อมูลในรูปแบบของนักลงทุนสัมพันธ์ ซึ่งคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทนั้นจะวัดได้จากการให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในปีค.ศ. 1985 ถึง 1989 และกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจะได้รับการประเมินและกำหนดหลักเกณฑ์จากคณะกรรมการ Financial Analysts Federation (FAF) จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนของคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของบริษัทที่ใหญ่ขึ้นนั่นคือ คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของบริษัท อันเนื่องมาจากว่า การที่บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพจะมีค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น ซึ่งบริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากนัก นอกจากนี้แล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นบริษัทที่มีขนาดใหญ่จึงจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก

Buzby Stephen (1975) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ทำการผลิตในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประ

จำปีของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของสินทรัพย์ของบริษัทและไม่มีผลกระทบโดยสถานะของการจดทะเบียนบริษัท เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้บริษัทที่มีต้นทุนสูงขึ้นและบริษัทที่มีขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีเงินทุนพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว ดังนั้นบริษัทที่มีขนาดเล็กจึงทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีน้อยกว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จากผลการศึกษาจึงตระหนักว่าคะแนนการเปิดเผยข้อมูลไม่สามารถที่จะเป็นตัววัดคุณภาพโดยรวมของรายงานประจำปีได้ เพราะว่าการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลในครั้งนี้อยู่ภายใต้ความต้องการข้อมูลของนักวิเคราะห์ทางการเงินมืออาชีพ ดังนั้นข้อมูลอาจจะไม่มีความสัมพันธ์เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้กลุ่มอื่น ๆ

Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas (1998) ได้ทำการศึกษางานวิจัยของ Cerf (1961) และ Raffournier (1994) ซึ่งได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ลักษณะของบริษัทบางอย่างมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท และผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนั้น Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas จึงทำการตั้งสมมติฐานว่า ขนาดของบริษัทมีผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) โดยคาดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) กับยอดขายประจำปี และความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) กับเลขยกกำลังธรรมชาติของจำนวนบุคลากรในบริษัทจะเป็นไปในเชิงบวก โดยที่ Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas เลือกรับศึกษาข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) เนื่องจากว่ารายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) เป็นรายงานที่ไม่มีการจัดเตรียมข้อมูลไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะทำการเปิดเผยอย่างเป็นทางการ หากเป็นรายงานประจำปี จะมีการทำไว้ล่วงหน้าแล้ว (Schadewitz และ Vieru :1993) เนื่องจากข้อมูลยังอยู่ในช่วงปรับปรุง และไม่เป็นทางการทำให้รายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) เปิดเผยข้อมูลที่ใหม่และไม่เคยเปิดเผยมาก่อน เหตุผลประการหนึ่งคือบริษัทสามารถรายงานข้อมูลได้อย่างอิสระทั้งด้านรูปแบบของข้อมูลและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ความยืดหยุ่นในการเปิดเผยข้อมูลนี้จะมีส่วนทำให้การวิเคราะห์ผลกระทบของรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ที่เปิดเผยดีกว่า ในการทดสอบสมมติฐาน Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas จะศึกษาข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ของบริษัทที่จดทะเบียนใน Helsinki Stock Exchange (HSX) ช่วงระหว่างปีค.ศ.1985 ถึง 1993 จำนวนทั้งหมด 256 บริษัท โดยไม่รวมบริษัทที่อยู่ในสถาบันการเงินและประกันภัย เนื่องจากมีรูป

แบบการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างจากบริษัทในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ค่อนข้างมาก ส่วนคะแนนการเปิดเผยจะวัดเป็นดัชนี ได้มาจากตารางคะแนนการเปิดเผยซึ่งถูกพัฒนาโดยรายชื่อของรายการที่แสดงในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ และเป็นข้อมูลที่จะต้องนำเสนอต่อ Helsinki Stock Exchange (HSX) จากผลการศึกษาของ Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas พบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) นอกจากนี้ รายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มักจะมีการวิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก เนื่องจากว่ากระบวนการธุรกิจของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีความซับซ้อนมากกว่า ดังนั้นผู้ที่ต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทจึงมีความต้องการให้บริษัททำการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น อีกประการหนึ่ง ผู้ใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ของบริษัทที่มีขนาดใหญ่อาจจะต้องการทราบรายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทมากกว่าผู้ใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาล (interim report) ของบริษัทที่มีขนาดเล็ก

ZarZeski Marilyn (1996) ได้ทำการศึกษารายงานประจำปีของบริษัทเพื่อที่จะตรวจสอบว่าลักษณะทางด้านการตลาดของบริษัทมีความสอดคล้องกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักลงทุนหรือไม่ โดยการศึกษาวิจัยประจำปีของบริษัทจำนวน 256 บริษัท ซึ่งมาจากหลากหลายประเทศ อันได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศฮ่องกง ประเทศญี่ปุ่น ประเทศนอร์เวย์ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา การที่ ZarZeski Marilyn เลือกลักษณะการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักลงทุนเนื่องจากนักลงทุนเป็นผู้ใช้ข้อมูลในรายงานประจำปีที่สำคัญ รายการที่เปิดเผยจะนำมาจากงานวิจัยที่ได้ศึกษามา เช่น Adhikari และ Tondkar (1992) Barrett (1976) Coi (1973) Singhvi และ Desai (1971) ส่วนคะแนนของแต่ละรายการจะพิจารณาจากความสำคัญในการนำมาใช้ในการตัดสินใจของนักลงทุน ขนาดของบริษัทเป็นหนึ่งในลักษณะทางด้านการตลาดของบริษัทที่ ZarZeski Marilyn คาดว่าน่าจะมีความสอดคล้องกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักลงทุน ผลของการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัทซึ่งวัดจากสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลในทางบวกเพราะยิ่งบริษัทที่มีขนาดใหญ่ก็มีความเป็นไปได้มากที่ความต้องการที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทของผู้ใช้ข้อมูลก็ยิ่งมีมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีภายในประเทศ

Chow Chee และ Wong-Boren (1987) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินด้วยความสมัครใจกับขนาดของบริษัท โดยการศึกษาจากบริษัทที่ทำการผลิตที่จดทะเบียนใน Mexican Stock Exchange จำนวน 52 บริษัทซึ่งขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจถูกกำหนดโดยใช้กระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดรายการที่เปิดเผยด้วยความสมัครใจ
2. ให้อัตราส่วนความสำคัญของรายการแต่ละรายการ
3. คำนวณคะแนนของการเปิดเผยข้อมูล

จากการใช้สถิติ Cross-sectional regression เพื่อหาความสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจกับขนาดของบริษัทพบว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินด้วยความสมัครใจจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของบริษัทนั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินกับขนาดของบริษัทเป็นไปในทางบวก

Firth (1979) เห็นว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่กว่าจะเก็บข้อมูลที่จำเป็นต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเพื่อที่จะนำมาใช้ในการควบคุมภายในของบริษัท เมื่อมีการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานภายในบริษัทเป็นอย่างดีก็จะส่งผลต่อผลการดำเนินงานทางด้านยอดขายและด้านกำไรสุทธิของบริษัทในแต่ละกิจกรรมหรือแต่ละฝ่ายของบริษัท จากการศึกษาลักษณะของขนาดของบริษัทที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจในรายงานประจำปี พบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่กว่าจะมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับบริษัทมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าบริษัทจะเปิดเผยข้อมูลจำนวนมากเพื่อที่จะรักษาชื่อเสียงของบริษัท

McNally Graeme, Eng Lee และ Hasseldine C (1982) ได้ศึกษาการรายงานทางการเงินในประเทศนิวซีแลนด์โดยจะศึกษาความพอใจของผู้ใช้ ลักษณะของการดำเนินงานของบริษัท และการเปิดเผยข้อมูลที่ต่อนำเสนอของบริษัทที่ทำการผลิตที่จดทะเบียนใน New Zealand Stock Exchange พบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับข้อมูลที่ต่อนำเสนอเนื่องมาจากบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีทรัพยากรเพียงพอในการจัดทำข้อมูลที่มีคุณภาพและให้รายละเอียดมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า Financial editors และ Stock broker เป็นแหล่งของข้อมูลที่สำคัญที่สุดในการพยากรณ์กำไรและเงินปันผลและเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายลงทุนและกำไรต่อหุ้น รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลในอดีตเกี่ยวกับเรื่องการค้าดำเนินงานและข้อมูลทางการเงินของบริษัท โดยที่ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน ข้อมูลทางด้านกา

โฆษณาและความรับผิดชอบทางสังคมมีความสำคัญน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไป Financial editors และ Stock broker มักจะเตรียมข้อมูลที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่ไม่ค่อยดีนัก

Cooke T. (1989) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยศึกษาการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทใน Sweden ทั้งที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวน 90 บริษัท พบว่า การเปิดเผยข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ และมีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างอย่างมากของระดับการเปิดเผยข้อมูลระหว่างบริษัท 3 ประเภท (บริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียน บริษัทที่จดทะเบียนใน Stockholm Stock Exchange เท่านั้น และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลายแห่ง) เนื่องจากความต้องการเงินทุนและกฎข้อบังคับของต่างประเทศแตกต่างกันออกไป และจะเห็นได้ว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมากกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

Naser Kamal (1998) ได้ศึกษาผลกระทบของลักษณะทางการเงินของบริษัทที่มีผลต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market จำนวน 54 บริษัทพบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market กล่าวคือ ใน Jordanian บริษัทที่มีขนาดเล็กมีความเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยน้อยกว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่เพราะบริษัทที่มีขนาดเล็กเกรงว่าคู่แข่งจะรับรู้ข้อมูลที่สำคัญของบริษัททำให้บริษัทเกิดความเสียเปรียบทางการค้าได้ นอกจากนี้บริษัทที่มีขนาดใหญ่จะถูกเพ่งเล็งอย่างมากจากผู้ลงทุนรายสำคัญมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ทำให้บริษัทที่มีขนาดใหญ่เปิดเผยข้อมูลจำนวนมากเพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้ลงทุนรายสำคัญซึ่งทำให้ผู้ลงทุนเหล่านั้นพอใจและเพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของนักลงทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศ ซึ่งจะทำให้นักลงทุนเหล่านั้นมาลงทุนในบริษัทมากขึ้นส่งผลให้บริษัทมีเงินทุนในการดำเนินงานกิจการต่อไปในอนาคต

Ahmed K. และ Nicholls D. (1994) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของลักษณะของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในประเทศที่กำลังพัฒนาที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลพบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นบริษัทจึงต้อง

ระดมทุนจากผู้ลงทุนมากขึ้น เพราะฉะนั้นบริษัทจึงจำเป็นต้องทำการเปิดเผยรายละเอียดที่สำคัญเกี่ยวกับบริษัทรวมถึงข้อมูลทางการเงินให้ผู้ลงทุนได้รับทราบมากขึ้น

Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) ได้ทำการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศออสเตรเลียจำนวน 65 บริษัท ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างขนาดของบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจนั้นแสดงว่า ขนาดของบริษัทเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้บริษัทจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัทที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจที่พิเศษมักจะถูกผู้ใช้ ข้อมูลในรายงานประจำปีคาดหวังว่าบริษัทเหล่านี้จะเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานมากกว่าบริษัท ทั่วๆ ไป เพื่อจะอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทเหล่านี้ มีแรงกระตุ้นให้เปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานอยู่แล้วเนื่องจากว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวมีส่วน ช่วยทำให้บริษัทได้รับผลประโยชน์หลายประการ เช่น ลดต้นทุนทางด้านตัวแทนให้น้อยลง ซึ่งใน การศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่า ความต้องการของ ข้อมูลตามส่วนงานไม่เหมือนกันทุกบริษัท นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ใช้รายงานทาง การเงินของบริษัท นั่นคือ การเปิดเผยข้อมูลมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินของบริษัท สามารถพยากรณ์เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของบริษัทในอนาคตได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

งานวิจัยของ Barry C. และ Brown S. (1986) จัดทำขึ้นเพื่อที่จะศึกษาว่าบริษัทที่มี ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทและข้อมูลทางด้านหลักทรัพย์น้อยหรือไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ ข้อมูลจะทำให้เกิดผลกระทบต่อความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ที่บริษัท จะได้รับในอนาคตหรือไม่ นอกจากนี้ Barry C. และ Brown S. ยังทำการศึกษาเพิ่มเติมว่า ผลกระทบเกี่ยวกับข้อมูลสามารถอธิบายผลกระทบเกี่ยวกับขนาดของบริษัทได้หรือไม่ โดยจะทำการ ศึกษาหลักทรัพย์ทั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งนิวยอร์ก (New York Stock Exchange) ในช่วงเดือนธันวาคม ค.ศ.1925 ถึง ธันวาคม ค.ศ.1980 และเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนมาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 61 เดือน ในการเก็บข้อมูล Barry C. และ Brown S. เลือกใช้ period of listing (POL) ในการคำนวณข้อมูลที่เก็บได้ ผลการศึกษาพบว่า การที่บริษัท จำกััดข้อมูลหรือไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลอย่างเต็มที่ที่จะทำให้ความเสี่ยงขึ้นได้ และพบว่า POL มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ นอกจากนี้จากการศึกษาของ Barry C. และ Brown S. ยังพบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก เนื่องจากบริษัทจะต้องทำการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้วิเคราะห์ทางการเงินเพื่อให้ผู้วิเคราะห์ทางการเงิน ตรวจสอบเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งผู้วิเคราะห์ทางการเงินมักจะ

ตรวจสอบรายละเอียดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก หากบริษัทที่มีขนาดใหญ่เปิดเผยข้อมูลน้อยกว่าที่ควรจะเป็นเปิดเผยอาจจะทำให้ผู้วิเคราะห์ทางการเงินเพ่งเล็งว่า บริษัทอาจจะมีปัญหาทางการเงินหรือมีข่าวร้ายซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อราคาหุ้นของบริษัทเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงทำการปกปิดมิให้บุคคลภายนอกได้รับทราบเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว

เนื่องจากในอดีตการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีระหว่างประเทศในประเทศสเปนมีไม่มากนักและจากการศึกษาเรื่องนี้ของงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผลกระทบของลักษณะของบริษัทที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีและระบบการบัญชีของบริษัทของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน ดังนั้น Wallace R., Naser K. และ Mora A. (1994) จึงสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่องนี้ในประเทศสเปนในรูปแบบเชิงแนวความคิดภายใต้พื้นฐานของสิ่งที่ส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจและนโยบายเกี่ยวกับการจัดทำรายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีและระบบการบัญชีของบริษัท จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทกับลักษณะของบริษัทในประเทศสเปน พบว่า จำนวนรายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในประเทศสเปนจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของบริษัท

Bradbury Michael (1992) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยกำไรระหว่างกาลกับความแปรปรวนของกำไร กำไรที่ไม่ได้คาดหวังไว้และขนาดบริษัท โดยการสุ่มตัวอย่างบริษัทในประเทศนิวซีแลนด์จำนวน 172 บริษัทซึ่งจะนำเสนอกำไร 2 ครั้งต่อปี ระหว่างปี ค.ศ.1973 ถึง 1976 ผลจากการศึกษาพบว่าขนาดของบริษัทไม่มีผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล

Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) ทำการศึกษาลักษณะของบริษัทที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นการศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของ Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) ซึ่ง Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne ทำการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ทำกรรวบรวม กลุ่มตัวอย่าง และการวัดของการกระจายการลงทุน แตกต่างไปจากงานวิจัยของ Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian ขนาดของบริษัทเป็นตัวแปรหนึ่งที่คาดว่าจะมีส่วนทำให้ผู้บริหารตัดสินใจในการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานแตกต่างกัน ดังนั้น Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne จึงทำการตั้งสมมติฐานว่าบริษัทในประเทศออสเตรเลียที่มีขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัท

และรายงานของบริษัทในประเทศออสเตรเลียในช่วงปีค.ศ.1984 ถึง 1985 ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของบริษัทในประเทศออสเตรเลียมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานในทางบวก

Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew (1995) ได้ศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานได้ผลสรุปว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจของบริษัทมีส่วนทำให้ผู้บริหารของบริษัทมีความเต็มใจที่จะรายงานข้อมูลตามส่วนงาน ในการศึกษาวิจัยเหล่านั้น Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติม ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจะได้อาจมาจากบริษัทที่จดทะเบียนใน Australian Stock Exchange (ASX) โดยใช้ข้อมูลของปีค.ศ.1983 สาเหตุที่เลือกปีค.ศ.1983 เนื่องมาจากว่าในปีค.ศ.1983 ประเทศออสเตรเลียได้มีการกำหนด Accounting Standard AAS 16 ซึ่งกำหนดให้บริษัททำการรายงานข้อมูลตามส่วนงานในรายงานประจำปี ทั้งนี้ในการศึกษาของ Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew ต้องการที่จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทโดยที่ Accounting Standard AAS 16 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเปิดเผยข้อมูลหรือไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท จากการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งคำนวณมัธยฐาน (median) ผลการศึกษาพบว่า บริษัทจะทำการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานมากขึ้นตามขนาดของบริษัทที่ใหญ่ขึ้น

กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับการเปิดเผยข้อมูล

กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท (Profitability ratio) จากเงินทุนของผู้บริหาร ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินพบว่า มีผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายคน เป็นต้นว่า จากการศึกษาของ Walton W. (1992) พบว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่ดีและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จะมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลในระดับที่มากกว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่ไม่ดีหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว เช่นเดียวกับการศึกษาของ Singhvi S. และ Desai H. (1971) ซึ่งพบว่า การที่บริษัทสามารถทำผลการดำเนินงานได้ดีคือ มีกำไรสูงจะเป็นการกระตุ้นให้มีการจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะแสดงให้ผู้ถือหุ้นในบริษัทเห็นว่า บริษัทประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเป็นที่น่าพอใจ

Lang M. และ Lundholm R. (1993) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทกับผลการดำเนินงานของบริษัท โดยการประเมินความเพียง

พอของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะพิจารณาจากข้อมูลที่เผยแพร่ประจำปี ข้อมูลที่เผยแพร่รายไตรมาสและข้อมูลที่เผยแพร่อื่น ๆ และข้อมูลในรูปแบบของนักลงทุนสัมพันธ์ ซึ่งคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทนั้นจะวัดได้จากการให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในปี ค.ศ. 1985 ถึง 1989 และกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจะได้รับการประเมินและกำหนดหลักเกณฑ์จากคณะกรรมการ Financial Analysts Federation (FAF) จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนของคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มสูงขึ้นตามผลการดำเนินงานของบริษัทที่ดีขึ้น (โดยเฉพาะผลตอบแทนของหุ้น) นั่นคือ คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท เนื่องจากบริษัทมักจะเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในด้านดีมากกว่าข้อมูลของบริษัทในด้านไม่ดี

Naser Kamal (1998) ได้ศึกษาผลกระทบของลักษณะทางการเงินของบริษัทที่มีผลต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market จำนวน 54 บริษัทพบว่า ถ้าโรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market นั่นคือ บริษัทที่มีกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงจะทำการเปิดเผยข้อมูลมากเพื่อที่จะแสดงผลการดำเนินงานที่ดีของบริษัทแก่สถาบันการเงินและเป็นประโยชน์ในการกู้ยืมเงินเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานภายในกิจการต่อไปในอนาคต

แต่อย่างไรก็ตาม มีผู้วิจัยบางคน เชื่อว่าผลการดำเนินงานของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัทก็ได้ เช่น จากการศึกษาบริษัททั้งที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสเปนพบว่า ถ้าโรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่รายงานในงบการเงินกับระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์กัน (Wallace R., Naser K. และ Mora A.: 1994)

อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) กับการเปิดเผยข้อมูล

อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้แสดงถึงสัดส่วนของเงินทุนจากภายนอกบริษัทต่อเงินทุนจากภายในบริษัทที่บริษัทนำมาใช้ในการลงทุนและการดำเนินงาน ซึ่งจากการศึกษานักวิจัยในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินพบว่าผลการศึกษาของผู้วิจัยแตกต่างกันไป จากการศึกษาของ Jensen M. และ Meckling W. (1976) พบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลมี

ความสัมพันธ์กันโดยตรง เช่นเดียวกับการศึกษาของ Meyers S. (1977) ซึ่งพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน

Bradbury Michael (1992) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยกำไรระหว่างกาลกับความแปรปรวนของกำไร กำไรที่ไม่ได้คาดหวังไว้และขนาดของบริษัท โดยการสุ่มตัวอย่างบริษัทในประเทศนิวซีแลนด์จำนวน 172 บริษัทซึ่งจะนำเสนอกำไร 2 ครั้งต่อปี ระหว่างปีค.ศ.1973 ถึง 1976 ผลจากการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล และไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยกำไรด้วยความสมัครใจและความแปรปรวนของกำไร

จากการศึกษาของ Smith และ Wamer (1979) พบว่า บริษัทที่มีหนี้สินในโครงสร้างเงินทุนในระดับที่สูงจะมีต้นทุนเกิดขึ้นในบริษัทมากขึ้นด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลสามารถที่จะช่วยลดต้นทุนเหล่านั้นได้ เพราะการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะแสดงให้เห็นหรือสถาบันการเงินได้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้สินของบริษัท ดังนั้น บริษัทบางบริษัทที่มีระดับหนี้สินสูงจึงจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้บุคคลภายนอกได้รับรู้มากขึ้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Meyers S. (1977) ซึ่งพบว่าอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

Chow Chee และ Wong-Boren (1987) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินด้วยความสมัครใจกับอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ โดยการศึกษาจากบริษัทที่ทำการผลิตที่จดทะเบียนใน Mexican Stock Exchange จำนวน 52 บริษัท จากการวิจัยโดยใช้สถิติ Cross-sectional regression เพื่อหาความสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลด้วยความสมัครใจกับอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้พบว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินด้วยความสมัครใจสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้

Naser Kamal (1998) ได้ศึกษาผลกระทบของลักษณะทางการเงินของบริษัทที่มีผลต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market จำนวน 54 บริษัท พบว่า ในการวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทแสดงให้เห็นว่า บริษัทขนาดใหญ่ใน Jordanian จะทำการกู้ยืมเงินระยะยาวมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก และสถาบันการเงินที่ให้อุปสงค์ก็ต้องการดูรายละเอียดการดำเนินงานของบริษัทที่ทำการกู้ยืม เพื่อที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาให้วงเงินสินเชื่อ ดังนั้น บริษัทที่มีหนี้สินมากจึงต้องทำการเปิดเผยรายละเอียดของข้อมูลมากขึ้นด้วย นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนใน Ammon Financial Market

จากการศึกษาของ Chenhall และ Juchau (1977) พบว่านักลงทุนจะเต็มใจยอมรับระดับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อมูลเกี่ยวกับระดับของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ และยังพบว่า การเปิดเผยข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทเหล่านั้นที่กำลังจ่ายเงินลงทุน ในกรณีที่บริษัทมีหนี้สินค่อนข้างมาก

Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew (1995) ได้ศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานได้ผลสรุปว่าลักษณะทางเศรษฐกิจของบริษัทมีส่วนทำให้ผู้บริหารของบริษัทมีความเต็มใจที่จะรายงานข้อมูลตามส่วนงาน ซึ่งผู้วิจัยในอดีตหลายคนได้ทำการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยทางลักษณะของบริษัทที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงาน ในการศึกษาวิจัยเหล่านั้น Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติม ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจะได้มาจากบริษัทที่จดทะเบียนใน Australian Stock Exchange (ASX) โดยใช้ข้อมูลของปีค.ศ.1983 สาเหตุที่เลือกปีค.ศ.1983 เนื่องมาจากว่าในปีค.ศ.1983 ประเทศออสเตรเลียได้มีการกำหนด Accounting Standard AAS 16 ซึ่งกำหนดให้บริษัททำการรายงานข้อมูลตามส่วนงานในรายงานประจำปี แต่ Mitchell Jason, Chia Chris และ Loh Andrew ต้องการที่จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทโดยที่ Accounting Standard AAS 16 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเปิดเผยข้อมูลหรือไม่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท จากการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ซึ่งคำนวณมัธยฐาน (median) ผลการศึกษาพบว่า บริษัทที่จัดทำ การเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานจะมีสภาพหนี้ทางการเงินที่สูงกว่า

ในทางตรงกันข้าม จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของบริษัทในประเทศแคนาดาของ Belkaoui A. และ Kahl A. (1978) พบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของบริษัท ในขณะที่การศึกษาของ Ahmed K. และ Nicholls D. (1994) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท

ส่วนการศึกษาของ Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานโดยอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่า ความต้องการของข้อมูลตามส่วนงานไม่เหมือนกันทุกบริษัท สำหรับบริษัทที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจที่พิเศษหรือเป็น

ลักษณะเฉพาะตัวมักจะถูกคาดหวังว่าบริษัทเหล่านี้จะเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานมากกว่าบริษัททั่วไป บริษัทเหล่านี้จะมีแรงจูงใจให้เปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานมากขึ้น เนื่องจากจะทำให้บริษัทได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหลายประการ เป็นต้นว่า มีส่วนทำให้บริษัทมีต้นทุนทางด้านตัวแทนลดลง นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ใช้รายงานทางการเงินของบริษัทอีกด้วย และยังส่งผลสืบเนื่องให้บริษัทอื่น ๆ ทำการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทตนเองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย หน่วยงานทางด้านมาตรฐานบัญชีทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา (FASB, SFA 14) และประเทศออสเตรเลีย (AAS 16, ASRB 1005) ได้ระบุว่า การเปิดเผยข้อมูลทำให้สามารถพยากรณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทในอนาคต นอกจากนี้ผู้ใช้รายงานทางการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตที่ผ่านมาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ หรือข้อมูลตามส่วนงานในแต่ละพื้นที่ เพื่อที่จะนำมาประกอบการวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian ได้ทำการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศออสเตรเลียจำนวน 65 บริษัท ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่เป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้ผู้บริหารของบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจ

Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของ Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) เกี่ยวกับลักษณะของบริษัทที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจ ซึ่ง Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne ทำการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ทำการรวบรวม กลุ่มตัวอย่างและการวัดของการกระจายการลงทุน แตกต่างไปจากงานวิจัยของ Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian สภาพหนี้ทางการเงินของบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะของบริษัทที่ได้ทำการศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมาว่าน่าจะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงาน ดังนั้น Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne จึงทำการศึกษาโดยการตั้งสมมติฐานว่า บริษัทในประเทศออสเตรเลียที่มีระดับของสภาพหนี้ทางการเงินสูงน่าจะมีแนวโน้มเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานด้วยความสมัครใจมากกว่าบริษัทที่มีระดับของสภาพหนี้ทางการเงินต่ำ สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทและรายงานของบริษัทในประเทศออสเตรเลียในช่วงปีค.ศ.1984 ถึง 1985 ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับของสภาพหนี้ทางการเงินของบริษัทในประเทศออสเตรเลียไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงาน

ZarZeski Marilyn (1996) ได้ทำการศึกษารายงานประจำปีของบริษัทจำนวน 256 บริษัท จากหลายประเทศ อันได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศฮ่องกง ประเทศญี่ปุ่น ประเทศนอร์เวย์ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะตรวจสอบว่าอำนาจทางด้านวัฒนธรรมของบริษัทและลักษณะทางการตลาดของบริษัทมีความสอดคล้องกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักลงทุนหรือไม่ การที่ ZarZeski Marilyn เลือกลำตรวจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักลงทุนเนื่องจากนักลงทุนเป็นผู้ใช้ข้อมูลในรายงานประจำปีที่สำคัญ รายการที่เปิดเผยจะนำมาจากงานวิจัยที่ได้ศึกษา มา เช่น Adhikari และ Tondkar (1992) Barrett (1976) Coi (1973) Singhvi และ Desai (1971) ส่วนคะแนนของแต่ละรายการจะพิจารณาจากความสำคัญในการนำมาใช้ในการตัดสินใจของนักลงทุน โดยจะให้คะแนน 1-4 ซึ่งคะแนน 4 คะแนนหมายถึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อนักวิเคราะห์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยทางด้านวัฒนธรรมหรือลักษณะการดำเนินงานของบริษัท ZarZeski Marilyn จะทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางวัฒนธรรมของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ดำเนินกิจการภายในประเทศกับบริษัทที่ดำเนินกิจการระหว่างประเทศ ส่วนลักษณะทางการตลาดของบริษัท หนึ่งในลักษณะของบริษัทคือ อัตราส่วนหนี้สิน ผลของการศึกษาพบว่า เมื่อบริษัทมีค่าของอัตราส่วนหนี้สินลดลงจะส่งผลให้ผู้บริหารของบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมากยิ่งขึ้น สำหรับทางด้านวัฒนธรรมของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า บริษัทที่ดำเนินกิจการภายในประเทศมักจะเปิดเผยข้อมูลทางการเงินสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมภายในของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทที่ดำเนินกิจการระหว่างประเทศจะทำการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่สูงกว่าบริษัทที่ดำเนินกิจการภายในประเทศ เพื่อที่จะได้รับทรัพยากรต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานในราคาที่เหมาะสมผล

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) กับการเปิดเผยข้อมูล

อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความคล่องตัวในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดให้ได้ใกล้เคียงกับมูลค่าของสินทรัพย์นั้นมากที่สุด ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี มีดังนี้

Wallace R., Naser K. และ Mora A. (1994) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทกับลักษณะของบริษัทในประเทศสเปน พบว่า จำนวนรายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในประเทศสเปนจะลดลง

ตามอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง เนื่องจากบริษัทที่มีอัตราแสดงสภาพคล่องต่ำจะพยายามที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทหรือสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทมากขึ้น เพื่อที่จะอธิบายสาเหตุที่ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินที่ไม่ดี

จากการศึกษาของ Cooke T. (1989) พบว่า เนื่องจากความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของบริษัทแสดงถึงฐานะทางการเงินที่มั่นคง ดังนั้นบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงจึงเป็นไปได้ว่าจะการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่มีสภาพคล่องต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีขั้นตอนและวิธีการศึกษาตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในการศึกษาขั้นตอนนี้เพื่อให้ทราบว่าลักษณะของบริษัทแต่ละประเภทมีผลทำให้ผู้บริหารของบริษัทเหล่านั้นตัดสินใจเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมากน้อยเพียงใดและทราบถึงลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของแต่ละบริษัทหรือแต่ละอุตสาหกรรม เพื่อทำการศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีระหว่างบริษัทหรือระหว่างอุตสาหกรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดเกณฑ์ในการเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. รายชื่อของบริษัทที่เลือกมาเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นบริษัทที่จดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาตในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง
3. รอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้ในการศึกษาจะอยู่ในช่วงปี พ.ศ.2543-2545

รายชื่อทั้งหมดของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนได้รวบรวมมาจากรายชื่อบริษัทที่จดทะเบียนที่จัด

ทำโดยห้องสมุดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้ศึกษาจะรวบรวมบริษัทจดทะเบียนของ 2 อุตสาหกรรม ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ.2543-2545 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ปี	บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง
2543	24	23
2544	24	20
2545	29	17

รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนอยู่ในภาคผนวก ก.

ในการเลือกตัวอย่างเพื่อทำการศึกษานี้ได้เลือกศึกษาทุกบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วน และสามารถติดตามข้อมูลได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอัตราส่วนของแต่ละบริษัททั้งในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งและระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเหล่านั้น ดังนั้นก่อนที่จะเก็บข้อมูลดังกล่าวนี้จึงได้ทำการศึกษารายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยในอดีต และข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน เพื่อที่จะจัดทำเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นตารางที่ใช้สำหรับตรวจสอบรายการที่เปิดเผยไว้ในรายงานประจำปีของแต่ละบริษัทในแต่ละปี ซึ่งมีทั้งหมด 70 ข้อ (ดูภาคผนวก ข.) ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาจากข้อมูลในรายงาน

ประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนประจำปีพ.ศ.2543-2545 นอกจากนี้ยังจัดทำตารางสำหรับการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลขจากงบการเงินเพื่อคำนวณอัตราส่วนของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลได้นำตารางที่สร้างขึ้นเองมาใช้ในการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรายการต่าง ๆ ที่แต่ละบริษัทได้ทำการเปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัทและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่เปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้ตารางสำหรับตรวจสอบรายการที่เปิดเผยไว้ในรายงานประจำปีของบริษัทเพื่อสำรวจรายการที่ปรากฏอยู่ในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนและประเมินระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของแต่ละบริษัทในแต่ละปี โดยรายการใดที่บริษัทได้ทำการเปิดเผยจะให้คะแนน 1 คะแนน หากรายการใดไม่ได้เปิดเผยในรายงานประจำปีจะให้คะแนน 0 คะแนน จากนั้นคำนวณระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นเปอร์เซ็นต์ (%) ดังนี้

$$\text{ระดับการเปิดเผยข้อมูล} = \frac{\text{จำนวนรายการที่บริษัททำการเปิดเผยข้อมูล} \times 100}{\text{จำนวนรายการทั้งหมดที่ควรเปิดเผย}}$$

2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัท

ได้เก็บรวบรวมข้อมูลตัวเลขมาจากงบการเงินที่แสดงในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในส่วนของงบดุลและงบกำไรขาดทุนของบริษัท เช่น สินทรัพย์หมุนเวียน (Current assets) สินทรัพย์ทั้งหมด (Total assets) หนี้สินหมุนเวียน (Current liabilities) หนี้สินทั้งหมด (Total liabilities) ส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholders' equity) และกำไรสุทธิ (Net income) และนำข้อมูลตัวเลขดังกล่าวมาคำนวณอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่ต้องการนำมาศึกษาความสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 ขนาดของบริษัท พิจารณาจากสินทรัพย์ทั้งหมดต่อจำนวนหุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท

$$\text{SIZE} = \frac{\text{TA}}{\text{IPSC}}$$

กำหนดให้ SIZE คือ ขนาดของบริษัท

TA คือ สินทรัพย์ทั้งหมด (Total assets)

IPSC คือ หุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท
(Issued and paid-up share capital)

2.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

$$\text{ROE} = \frac{\text{NI}}{\text{E}}$$

กำหนดให้ ROE คือ ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
(Return on equity)

NI คือ กำไรสุทธิ (Net income)

E คือ ส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholders' equity)

2.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

$$\text{LEV} = \frac{\text{TL}}{\text{E}}$$

กำหนดให้ LEV คือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

TL คือ หนี้สินทั้งหมด (Total liabilities)

E คือ ส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholders' equity)

2.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

$$LIQ = \frac{CA}{CL}$$

กำหนดให้ LIQ คือ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

CA คือ สินทรัพย์หมุนเวียน (Current assets)

CL คือ หนี้สินหมุนเวียน (Current liabilities)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ขนาดของบริษัท (Size) กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) และอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) กับตัวแปรตาม นั่นคือ ระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะใช้เทคนิคทางสถิติ คือ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ได้กำหนดไว้ โดยมีสมการในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

$$DISCLOS = \beta_0 + \beta_1 SIZE + \beta_2 ROE + \beta_3 LEV + \beta_4 LIQ + \beta_5 T_1 + \beta_6 T_2 + e$$

โดยที่ DISCLOS คือ จำนวนรายการที่บริษัททำการเปิดเผยข้อมูลเทียบกับจำนวนรายการทั้งหมดที่ควรเปิดเผยซึ่งจะเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์(%)

SIZE คือ ขนาดของบริษัท

ROE คือ ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on equity)

LEV คือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

LIQ คือ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

T₁ คือ ปี โดยที่ T₁ = 1 เมื่อเป็นปีพ.ศ.2543 และ T₁ = 0 เมื่อเป็นปีอื่น

T₂ คือ ปี โดยที่ T₂ = 1 เมื่อเป็นปีพ.ศ.2544 และ T₂ = 0 เมื่อเป็นปีอื่น

E คือ ความคลาดเคลื่อน

ก่อนที่จะคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยจะต้องตรวจสอบค่าผิดปกติของข้อมูล (outlier) ก่อนเพื่อที่จะตัดข้อมูลที่มีค่าผิดปกติออกจากการวิเคราะห์ โดยพิจารณาจากค่า Cook's distance และค่า Leverage value หากค่า Cook's distance ของ case ใดมีค่ามากกว่า 1 และค่า Leverage value ของ case ใดมีค่ามากกว่า $2k/N$ (N =จำนวนข้อมูล, k =จำนวนตัวแปรอิสระ) แสดงว่า case นั้นมีค่าผิดปกติควรตัดออกจากการวิเคราะห์ นอกจากนี้แล้วยังต้องตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเกี่ยวกับค่าความคลาดเคลื่อน (error or residual) 5 ข้อ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อน = 0
2. ค่าแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนคือ σ^2 ซึ่งต้องคงที่ทุกค่าของ X
3. ค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน
4. ค่าความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ
5. ตัวแปรอิสระต้องเป็นอิสระกัน

2. การศึกษาลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล

เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีข้อบกพร่องบางประการ ส่งผลให้ผู้ใช้งายงานประจำปีไม่ได้รับประโยชน์จากข้อมูลในรายงานประจำปีเท่าที่ควรและทำให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ จึงทำให้สนใจที่จะศึกษาถึงข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี เพื่อที่จะทำให้ทราบว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทมีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง นอกจากนี้ยังศึกษาถึงผลดีที่คาดว่าจะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้งายงานประจำปีและเป็นไปตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จากการศึกษาที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งการยกระดับคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลก็เป็นหนึ่งในมาตรการการส่งเสริมดังกล่าว ดังนั้นจึงทำการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพและการยกระดับมาตรการการเปิดเผยข้อมูลให้ดียิ่งขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัท

ในการศึกษาส่วนนี้จะเลือกผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งมีรายชื่อของบริษัทอยู่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปีพ.ศ.2545 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 46 บริษัท โดยแบ่งเป็นบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำนวน 29 บริษัทและบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจำนวน 17 บริษัท

กลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทจะทำการเลือกใช้ประชากรทั้งหมด ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทรวม 46 คน โดยแบ่งเป็น

1. ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำนวน 29 คน
2. ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจำนวน 17 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัท

เนื่องจากผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่ใช้รายงานประจำปีของบริษัทเพื่อทำการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงสนใจที่จะศึกษากลุ่มบุคคลนี้ ในการศึกษานี้จะเลือกผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรายชื่อของผู้ถือหุ้นได้มาจากบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยแบ่งเป็น

1. บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีจำนวนผู้ถือหุ้นประมาณ 54,569 คน

2. บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีจำนวนผู้ถือหุ้นประมาณ 52,133 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะแบ่งออกเป็น

1. ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

การศึกษาค้างนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenient Sampling) คือ นำรายชื่อผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วสุ่มเลือกรายชื่อผู้ถือหุ้นทีละคนจากรายชื่อทั้งหมดตามความสะดวกจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้เท่ากับ 100 คน

ขนาดตัวอย่างที่กำหนดนั้นได้คำนวณมาจากสูตรของ Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้ $N =$ จำนวนประชากร

$n =$ ขนาดตัวอย่าง

$e =$ ความคลาดเคลื่อนมากที่สุดที่ยอมรับ

แทนค่า $N = 54,569$ $e = 10\%$ จะคำนวณขนาดตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{54,569}{1 + 54,569(0.10)^2} = 99.82 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่จะทำการศึกษาทั้งหมดเท่ากับ 100 ตัวอย่าง

2. ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

การศึกษาค้างนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenient Sampling) คือ นำรายชื่อผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วสุ่มเลือกรายชื่อผู้ถือ

หุ้คนที่ละคนจากรายชื่อทั้งหมดตามความสะดวกจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้เท่ากับ 100 คน

จำนวนตัวอย่างที่กำหนดนั้นได้คำนวณมาจากสูตรของ Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้ N = จำนวนประชากร

n = ขนาดตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนมากที่สุดที่ยอมรับ

แทนค่า N = 52,133 , e = 10 % จะคำนวณขนาดตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{52,133}{1 + 52,133 (0.10)^2} = 99.81 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่จะทำการศึกษาทั้งหมดเท่ากับ 100 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถามนั้นได้มาจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากหนังสือ บทความในวารสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดผังการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย (ดูภาคผนวก ค.) ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จัดทำขึ้น 4 ชุด โดย

ชุดที่ 1 ส่งให้ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชุดที่ 2 ส่งให้ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชุดที่ 3 ส่งให้ผู้ถือหุ้นที่ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชุดที่ 4 ส่งให้ผู้ถือหุ้นที่ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แบบสอบถามชุดที่ 1 . 2 สำหรับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัท ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชีหรือที่เกี่ยวข้องกับทางบัญชี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ถามเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทและสิ่ง que ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ และแบบจัดอันดับ (Ranking question)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดและความพอใจของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลที่จะได้รับ ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ และแบบจัดอันดับ (Ranking question)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ถามเกี่ยวกับอิทธิพลของมาตรการของหน่วยงานที่มีผลต่อการส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพมากขึ้น ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ

แบบสอบถามชุดที่ 3 . 4 สำหรับผู้ถือหุ้นของบริษัท ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การลงทุนในบริษัท ระดับการลงทุนและจำนวนรายงานประจำปีที่เคยนำมาพิจารณาในการลงทุน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ตามเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทและสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ และแบบจัดอันดับ (Ranking question)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดและความพอใจของผู้จัดทำกรเปิดเผยเกี่ยวกับผลที่จะได้รับ ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ และแบบจัดอันดับ (Ranking question)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ตามเกี่ยวกับอิทธิพลของมาตรการของหน่วยงานที่มีผลต่อการส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพมากขึ้น ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 5 คำตอบ

แบบสอบถามทั้ง 4 ชุดนี้ได้ทำการทดสอบ (Pre-test) ก่อนที่จะส่งไปเก็บข้อมูลจริง โดยส่งไปให้ผู้จัดการบัญชี 4 คนและส่งไปให้ผู้ถือหุ้น 10 คน เพื่อที่จะทดสอบเกี่ยวกับความถูกต้องของแบบสอบถามและสำรวจว่าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจในเนื้อหาของแบบสอบถามมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถามที่ได้รับ ต่อจากนั้นจะนำคำแนะนำของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่ได้รับมาพิจารณาและปรับปรุงแบบสอบถามให้สามารถเก็บข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมทั้งซองจดหมายที่ติดแสตมป์แล้ว เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับมาตามที่อยู่ที่อยู่หน้าซองจดหมาย ภายในระยะเวลาประมาณ 4-5 สัปดาห์ นอกจากนี้ยังทำการติดตามการตอบแบบสอบถามของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งโดยทางโทรศัพท์ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับ

มาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อได้รับแบบสอบถามจะตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลก่อนที่จะนำไปทำการประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามจะนำมาทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยจะใช้เทคนิคทางสถิติแบบวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน อันได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคคลแต่ละกลุ่มในแต่ละหัวข้อซึ่งจะทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคทางสถิติ คือ การวิเคราะห์แบบ T-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่เปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนและลักษณะของบริษัท อันได้แก่ ขนาดของบริษัท (Size) กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) และอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) จากรายงานประจำปีของแต่ละบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง จึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติที่เหมาะสมเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานและทำการวิเคราะห์ผลของข้อมูลที่ได้รับมา โดยจะแบ่งหัวข้อของการศึกษาออกเป็น 5 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้หนึ่งในวัตถุประสงค์ คือ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีกับลักษณะของบริษัท อันได้แก่ ขนาดของบริษัท (Size) กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
2. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อยืนยันความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยและเพื่อให้ผลการ

วิเคราะห์ผลการศึกษามีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นซึ่งมีผลทำให้สมการที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นก่อนที่จะคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยจะต้องตรวจสอบข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

การตรวจสอบลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามและตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล

นั่นคือ จะต้องทำการตรวจสอบว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นหรือไม่และตรวจสอบว่ามีข้อมูลที่มีค่าผิดปกติหรือไม่ ซึ่งในที่นี้ได้ทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) ซึ่งเป็นกราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประมาณ 2 ตัว โดยการพล็อตค่าตัวแปรทั้ง 2 ในกราฟ จากการนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) พบว่าข้อมูลที่น่ามาทำการตรวจสอบนั้นมีค่าที่ผิดปกติจำนวนหนึ่งและไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นหรือไม่ ดังนั้นจึงได้ทำการเปลี่ยนรูปแบบของข้อมูลซึ่งจากข้อมูลนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบของตัวแปรตาม โดยการทำเป็นค่ารากที่สองของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) อีกครั้งซึ่งพบว่า กราฟที่ได้แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นมากกว่ารูปแบบอื่น จากนั้นจึงทำการตรวจสอบค่าที่ผิดปกติของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระซึ่งอาจจะแสดงค่าที่สูงมาก ๆ หรือต่ำมาก ๆ ทำให้มีผลต่อสมการความถดถอยเป็นอย่างมาก เช่น ทำให้สัมประสิทธิ์ความถดถอยเปลี่ยนไปมาก หรือทำให้ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามไม่อยู่ในรูปเชิงเส้น ซึ่งในที่นี้จะทำการตรวจสอบโดยการพิจารณาค่า Cook's distance กับ Leverage value ถ้า Cook's distance ของ case ใดมีค่ามากกว่า 1 และ Leverage value ของ case ใดมีค่ามากกว่า $2k/N$ (N = จำนวนข้อมูล , k = จำนวนตัวแปรอิสระ) แสดงว่า case นั้นมีค่าผิดปกติ หากพบว่าข้อมูลของ case ใดที่มีค่าผิดปกติจะต้องตัดออกจากการวิเคราะห์ ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลโดยการพิจารณาค่า Cook's distance กับ Leverage value พบว่ามี case ที่มีค่าผิดปกติจำนวน 11 case ดังนั้นจึงทำการตัดข้อมูลออกจากการวิเคราะห์ 11 case

การตรวจสอบความเท่ากันของค่าความแปรปรวน (Homoscedasticity)

ข้อกำหนดในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุระบุไว้ว่า ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับคงที่ของตัวแปรอิสระใด ๆ มีการกระจายด้วยความแปรปรวนคงที่ ซึ่งทำการตรวจสอบโดยใช้

วิธีการของลีเวน (The Levene test) เพื่อทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม การวิจัยนี้ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่มตามปี โดยมีสมมติฐานของการทดสอบดังนี้

H_0 : ความแปรปรวนของราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ความแปรปรวนของราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างน้อย 1 กลุ่มที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่าสถิติ Levene หรือ p-value ถ้าค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานนี้ แสดงว่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จากผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูล พบว่า p-value ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.631 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นไม่ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้มีความแปรปรวนที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระจะต้องเป็นอิสระต่อกัน โดยส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามจะเกิดขึ้นกับข้อมูลที่มีลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลาหรือเป็นข้อมูลที่เก็บตามเวลา ซึ่งตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยนี้มีลักษณะเป็นข้อมูลรายปีจึงมีโอกาสที่จะเกิดปัญหาดังกล่าวได้ ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตรวจสอบจะใช้วิธีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกันของราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นอิสระกัน

H_1 : ราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่เป็นอิสระกัน

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่าสถิติ d (Durbin-Watson) ถ้า Durbin-Watson มีค่าใกล้ 2 นั่นคือ มีค่าในช่วง 1.5 ถึง 2.5 จะสรุปว่า ราคาที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นอิสระกัน จากผลการทดสอบความเป็นอิสระของค่าความคลาดเคลื่อนพบว่า Durbin-Watson ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.889 ซึ่งอยู่ในช่วง 1.5 ถึง 2.5 จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล

สำหรับแต่ละค่าของตัวแปรอิสระที่กำหนดค่าตัวแปรตามต้องเป็นตัวแปรสุ่มซึ่งมีการแจกแจงปกติ ในการทดสอบการแจกแจงของข้อมูลว่าเป็นแบบปกติหรือไม่จะใช้สถิติทดสอบคือ Kolmogorov-Smirnov Test (K-S Test) หลักการของการทดสอบนี้ คือ การเปรียบเทียบค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของข้อมูลตัวอย่างกับค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของข้อมูลภายใต้สมมติฐานว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ถ้าค่าความแตกต่างต่ำแสดงว่าการแจกแจงเป็นแบบปกติ สมมติฐานของการทดสอบ คือ

H_0 : รากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : รากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่า p-value ถ้าค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานนี้ แสดงว่า ข้อมูลมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ จากผลการทดสอบการแจกแจงของรากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลพบว่า p-value ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.068 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นไม่ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

เนื่องจากเงื่อนไขข้อหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคือ ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระกัน การตรวจสอบเงื่อนไขนี้จะทำโดยการให้ตัวแปรอิสระตัวหนึ่งเป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือเป็นตัวแปรอิสระ วิธีการตรวจสอบจะใช้ค่าสถิติคือ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าใกล้ศูนย์ หรือค่า Variance Inflation Factor มีค่ามากกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่เหลือมาก นั่นคือ เกิดปัญหา Multicollinearity จากการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระพบว่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าดังนี้

ตารางที่ 5 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์)

	Tolerance	VIF
SIZE	0.837	1.194
ROE	0.550	1.818
LEV	0.587	1.703
LIQ	0.887	1.127
T ₁	0.625	1.600
T ₂	0.775	1.291

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าไม่ใกล้ศูนย์มากนักและค่า Variance Inflation Factor มีค่าน้อยกว่า 10 ทุกตัวแสดงว่าตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่เหลือ

เมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แล้ว จึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการประมวลผลเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลที่ได้จากการประมวลผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

	B	Bata	t-value	p-value	R ²	R ² _{adj}
(Constant)	8.260		50.881	0.000*	0.325	0.231
SIZE	0.002	0.186	1.443	0.155		
ROE	0.012	0.580	3.635	0.001*		
LEV	0.446	0.134	0.867	0.390		
LIQ	-0.037	-0.222	-1.764	0.084		
T ₁	-0.063	-0.014	-0.096	0.924		
T ₂	0.116	0.106	.790	0.433		

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตัวแปรตาม คือ รากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

จากตารางที่ 6 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุตามลักษณะของบริษัทได้ ดังนี้

1.1.1 ขนาดของบริษัท (Size)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของขนาดของบริษัทเท่ากับ 0.002 นั่นคือ หากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้น (จำนวนสินทรัพย์รวมต่อจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้น) 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 0.002 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.186 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 3 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า ขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ 1.443 หรือ p-value เท่ากับ 0.155 ซึ่ง p-value มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 หมายความว่า ขนาดของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.1.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 0.012 นั่นคือ หากบริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 0.012 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.580 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 1 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ 3.635 หรือ p-value เท่ากับ 0.001 ซึ่ง p-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 นั่นคือ กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.1.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้เท่ากับ 0.446 นั่นคือ หากอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีค่ามากขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 0.446 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.134 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 4 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ 0.867 หรือ p-value เท่ากับ 0.390 ซึ่ง p-value มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 แสดงว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.1.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องเท่ากับ -0.037 นั่นคือ หากอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีค่ามากขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีลดลง 0.037 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ -0.222 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 2 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ที่ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ -1.764 หรือ p-value เท่ากับ 0.084 ซึ่ง p-value มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 ดังนั้นสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นี้สามารถสรุปผลการทดสอบโดยรวมได้ดังนี้

ตารางที่ 7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

	SIZE	ROE	LEV	LIQ
ทิศทางที่คาดไว้	+	+	+	+
ทิศทางที่ได้จากการทดสอบ	+	+	+	-
p-value	0.155	0.001*	0.39	0.084

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตัวแปรตาม คือ รากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท 32.5% ($R^2 = 0.325$) หากพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ได้ปรับปรุงแล้ว พบว่า ตัวแปรที่ใช้ศึกษาสามารถอธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท 23.1% ($R^2_{adj} = 0.231$) ดังนั้น สมการความถดถอยที่ใช้ในการคำนวณระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท คือ

$$SQRTDISCLOS = 8.26 + 0.012 ROE$$

โดยที่ SQRTDISCLOS คือ รากที่สองของระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี
ROE คือ กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อยืนยันความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยและเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษา มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นซึ่งมีผลทำให้สมการที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นี้ถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้นก่อนที่จะคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยจะต้องตรวจสอบข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

การตรวจสอบลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามและตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล

นั่นคือ จะต้องทำการตรวจสอบว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นหรือไม่และตรวจสอบว่ามีข้อมูลที่มีค่าผิดปกติหรือไม่ ซึ่งในที่นี้ได้ทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) ซึ่งเป็นกราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประมาณ 2 ตัว โดยการพล็อตค่าตัวแปรทั้ง 2 ในกราฟ จากการนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) พบว่าข้อมูลที่นำมาทำการตรวจสอบนั้นมีค่าที่ผิดปกติจำนวนหนึ่งและไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นหรือไม่ ดังนั้นจึงได้ทำการเปลี่ยนรูปแบบของข้อมูลซึ่งจากข้อมูลนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบของตัวแปรอิสระทุกตัว โดยการทำเป็นส่วนกลับของตัวแปรอิสระ และทำการตรวจสอบแบบพล็อตกราฟหรือแผนภาพการกระจาย (Scatter plots) อีกครั้งซึ่งพบว่า กราฟที่ได้แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามอยู่ในรูปเชิงเส้นมากกว่ารูปแบบอื่น จากนั้นจึงทำการตรวจสอบค่าที่ผิดปกติของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระซึ่งอาจจะแสดงค่าที่สูงมาก ๆ หรือต่ำมาก ๆ ทำให้มีผลต่อสมการความถดถอยเป็นอย่างมาก เช่น ทำให้สัมประสิทธิ์ความถดถอยเปลี่ยนไปมาก หรือทำให้ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามไม่อยู่ในรูปเชิงเส้น ซึ่งในที่นี้จะทำการตรวจสอบโดยการพิจารณาค่า Cook's distance กับ Leverage value ถ้า Cook's distance ของ case ใดมีค่ามากกว่า 1 และ Leverage value ของ case ใดมีค่ามากกว่า $2k / N$ ($N =$ จำนวนข้อมูล , $k =$ จำนวนตัวแปรอิสระ) แสดงว่า case นั้นมีค่าผิดปกติ หากพบว่าข้อมูลของ case ใดที่มีค่าผิดปกติจะต้องตัดออกจากการวิเคราะห์ ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลโดยการพิจารณาค่า Cook's distance กับ Leverage value พบว่ามี case ที่มีค่าผิดปกติจำนวน 8 case ดังนั้นจึงทำการตัดข้อมูลออกจากการวิเคราะห์ 8 case

การตรวจสอบความเท่ากันของค่าความแปรปรวน (Homoscedasticity)

ข้อกำหนดในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุระบุมไว้ว่า ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับคงที่ของตัวแปรอิสระใด ๆ มีการกระจายด้วยความแปรปรวนคงที่ ซึ่งทำการตรวจสอบโดยใช้วิธีการของลีเวน (The Levene test) เพื่อทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มการวิจัยนี้ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่มตามปี โดยมีสมมติฐานของการทดสอบดังนี้

H_0 : ความแปรปรวนของระดับการเปิดเผยข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ความแปรปรวนของระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างน้อย 1 กลุ่มที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่าสถิติ Levene หรือ p-value ถ้าค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานนี้ แสดงว่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จากผลการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับการเปิดเผยข้อมูลพบว่า p-value ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.917 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นไม่ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้มีความแปรปรวนที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบอัตตะสหสัมพันธ์ (Autocorrelation)

ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระจะต้องเป็นอิสระต่อกัน โดยส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามจะเกิดขึ้นกับข้อมูลที่มีลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลาหรือเป็นข้อมูลที่เก็บตามเวลา ซึ่งตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยนี้มีลักษณะเป็นข้อมูลรายปีจึงมีโอกาสที่จะเกิดปัญหาดังกล่าวได้ ดังนั้นจึงทำการตรวจสอบเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตรวจสอบจะใช้วิธีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกันของระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นอิสระกัน

H_1 : ระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่เป็นอิสระกัน

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่าสถิติ d (Durbin-Watson) ถ้า Durbin-Watson มีค่าใกล้ 2 นั่นคือ มีค่าในช่วง 1.5 ถึง 2.5 จะสรุปว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นอิสระกัน จากผลการทดสอบความเป็นอิสระของค่าความคลาดเคลื่อนพบว่า Durbin-Watson ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.128 ซึ่งอยู่ในช่วง 1.5 ถึง 2.5 จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลตัวแปรตาม ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล

สำหรับแต่ละค่าของตัวแปรอิสระที่กำหนดค่าตัวแปรตามต้องเป็นตัวแปรสุ่มซึ่งมีการแจกแจงปกติ ในการทดสอบการแจกแจงของข้อมูลว่าเป็นแบบปกติหรือไม่จะใช้สถิติทดสอบคือ Kolmogorov-Smirnov Test (K-S Test) หลักการของการทดสอบนี้ คือ การเปรียบเทียบค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของข้อมูลตัวอย่างกับค่าฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของข้อมูลภายใต้

สมมติฐานว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ถ้าค่าความแตกต่างต่ำแสดงว่าการแจกแจงเป็นแบบปกติ สมมติฐานของการทดสอบ คือ

H_0 : ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ

ผลการทดสอบจะพิจารณาได้จากค่า p-value ถ้าค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานนี้ แสดงว่า ข้อมูลมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ จากผลการทดสอบการแจกแจงของระดับการเปิดเผยข้อมูลพบว่า p-value ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.20 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นไม่ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

เนื่องจากเงื่อนไขข้อหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคือ ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระกัน การตรวจสอบเงื่อนไขนี้จะทำโดยการให้ตัวแปรอิสระตัวหนึ่งเป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือเป็นตัวแปรอิสระ วิธีการตรวจสอบจะใช้ค่าสถิติคือ Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าใกล้ศูนย์หรือค่า Variance Inflation Factor มีค่ามากกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่เหลือมาก จากการตรวจสอบนั้นคือ เกิดปัญหา Multicollinearity จากการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระพบว่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าดังนี้

ตารางที่ 8 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุ ก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง)

	Tolerance	VIF
INVSIZE	0.918	1.089
INVROE	0.924	1.082
INVLEV	0.823	1.215
INVLIQ	0.890	1.123
T ₁	0.666	1.501
T ₂	0.674	1.483

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรมีค่าไม่ใกล้ศูนย์มากนักและค่า Variance Inflation Factor มีค่าน้อยกว่า 10 ทุกตัวแสดงว่าตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่เหลือ

เมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แล้ว จึงนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการประมวลผลเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลที่ได้จากการประมวลผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

	B	Bata	t-value	p-value	R ²	R ² _{adj}
(Constant)	70.935		29.749	0.000*	0.509	0.434
INVSIZE	28.137	0.370	3.164	0.003*		
INVROE	-15.409	-0.377	-3.230	0.003*		
INVLEV	-0.139	-0.026	-0.206	0.838		
INVLIQ	-5.695	-0.451	-3.795	0.001*		
T ₁	4.401	0.286	2.083	0.044*		
T ₂	4.438	0.285	2.085	0.044*		

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตัวแปรตาม คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

จากตารางที่ 9 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุตามลักษณะของบริษัทได้ ดังนี้

1.2.1 ขนาดของบริษัท (Size)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของส่วนกลับขนาดของบริษัทเท่ากับ 28.137 นั่นคือ หากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้น (จำนวนสินทรัพย์รวมต่อจำนวนหุ้นเพิ่มขึ้น) 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีลดลง 28.137 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.370 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ส่วนกลับของขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 3 เมื่อ

เทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม (เนื่องจากตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษาเป็นค่าส่วนกลับของขนาดของบริษัท ดังนั้นทิศทางความสัมพันธ์จึงตรงข้ามกับเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ความถดถอยและสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ) จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ ขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ 3.164 หรือ p-value เท่ากับ 0.003 ซึ่ง p-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 แสดงว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.2.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของส่วนกลับของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ -15.409 นั่นคือ หากบริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมากขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 15.409 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ -0.377 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ส่วนกลับของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 2 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน (เนื่องจากตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษาเป็นค่าส่วนกลับของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นทิศทางความสัมพันธ์จึงตรงข้ามกับเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ความถดถอยและสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ) จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t-value เท่ากับ -3.230 หรือ p-value เท่ากับ 0.003 ซึ่ง p-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 สรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.2.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้เท่ากับ -0.139 นั่นคือ หากอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีค่ามาก

ขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 0.136 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ -0.026 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 4 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน (เนื่องจากตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษาเป็นค่าส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ ดังนั้นทิศทางความสัมพันธ์จึงตรงข้ามกับเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ความถดถอยและสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ) จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 ที่ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t -value เท่ากับ -0.206 หรือ p -value เท่ากับ 0.838 ซึ่ง p -value มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.2.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า สัมประสิทธิ์ความถดถอยของส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องเท่ากับ -5.695 นั่นคือ หากอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีค่ามากขึ้น 1 หน่วย บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพิ่มขึ้น 5.695 หน่วย ส่วนสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานมีค่าเท่ากับ -0.451 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 1 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน (เนื่องจากตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษาเป็นค่าส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง ดังนั้นทิศทางความสัมพันธ์จึงตรงข้ามกับเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ความถดถอยและสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ) จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 ที่ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก พบว่า t -value เท่ากับ -3.795 หรือ p -value เท่ากับ 0.001 ซึ่ง p -value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งนี้สามารถสรุปผลการทดสอบโดยรวมได้ดังนี้

ตารางที่ 10 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

	SIZE	ROE	LEV	LIQ
ทิศทางที่คาดไว้	+	+	+	+
ทิศทางที่ได้จากการทดสอบ	-	+	+	+
p-value	0.003*	0.003*	0.838	0.001*

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตัวแปรตาม คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท 50.9% ($R^2 = 0.509$) หากพิจารณาความสัมพันธ์การตัดสินใจที่ได้ปรับปรุงแล้ว พบว่า ตัวแปรที่ใช้ศึกษาสามารถอธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท 43.4% ($R^2_{adj} = 0.434$) ดังนั้น สมการความถดถอยที่ใช้ในการคำนวณระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท คือ

$$DISCLOS = 70.935 + 28.137INVSIZ - 15.409INVROE - 5.695INVLIQ + 4.401T_1 + 4.438 T_2$$

โดยที่ DISCLOS คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

INVSIZ คือ ส่วนกลับของขนาดของบริษัท

INVROE คือ ส่วนกลับของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

INVLIQ คือ ส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง

T_1 คือ ปี โดยที่ $T_1 = 1$ เมื่อเป็นปีพ.ศ.2543 และ $T_1 = 0$ เมื่อเป็นปีอื่น

T_2 คือ ปี โดยที่ $T_2 = 1$ เมื่อเป็นปีพ.ศ.2544 และ $T_2 = 0$ เมื่อเป็นปีอื่น

2.เปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่ง

ในการเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่งจะแบ่งตามลักษณะของบริษัทดังนี้

2.1 ขนาดของบริษัท (Size)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ จะเห็นได้ว่า กลุ่มบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 3 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ขนาดของบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ส่วนกลับของขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 3 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดเช่นเดียวกันและความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม นอกจากนี้ยังพบว่า ขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2.2 กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 1 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้พบว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ส่วนกลับของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 2 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2.3 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 4 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดและความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน แต่จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 4 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดเช่นกัน และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เห็นได้ว่า กลุ่มบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 2 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดและความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม แต่พบว่าอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ส่วนกลับของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทเป็นอันดับที่ 1 เมื่อเทียบกับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด และความสัมพันธ์อยู่ในทิศทางเดียวกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ศึกษาข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

เมื่อได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้จัดการฝ่ายการเงินของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้จัดการฝ่ายการเงินของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่ง จากนั้นทำการประมวลผลเพื่อที่จะศึกษาถึง

ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม และทำการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่ม ซึ่งผลที่ได้จากการประมวลผล เป็นดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีต่อลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท จากตารางพบว่า ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่กลุ่มผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เห็นว่าบกพร่องมากที่สุดคือ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทไม่ค่อยทันต่อเวลาที่ผู้ใช้รายงานประจำปีจะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับเท่ากับ 3.76 ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่มีข้อบกพร่องรองลงมาคือ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลในรายงานประจำปี ความเพียงพอของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท การแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง และการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 3.8 3.88 4.0 4.0 และ 4.04 ตามลำดับ ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่มีบกพร่องน้อยที่สุดคือ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลและความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 หากมองภาพรวมจะพบว่า ส่วนใหญ่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประมาณร้อยละ 60 เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และอีกร้อยละ 32 เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก โดยเฉลี่ยแล้วการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คือ 3.95

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	0	0	0	0	4	16	20	80	1	4	3.88	0.440
2. ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่างๆ ในรายงานประจำปีได้ดี	0	0	0	0	6	24	18	72	1	4	3.80	0.500
3. ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้	0	0	0	0	2	8	18	72	5	20	4.12	0.526
4. ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ	0	0	0	0	2	8	18	72	5	20	4.12	0.526
5. ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	0	0	0	0	7	28	17	68	1	4	3.76	0.523
6. มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	0	0	0	0	6	25	17	70.83	1	4.17	3.79	0.509
7. มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี	0	0	0	0	2	8	20	80	3	12	4.04	0.455
8. มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน	0	0	0	0	3	12	19	76	3	12	4.00	0.500
9. มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	0	0	0	0	4	16	17	68	4	16	4.00	0.577
โดยรวม	0	0	0	0	2	8	15	60	8	32	3.95	0.506

ตารางที่ 12 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	0	0	0	0	1	7.7	12	92.3	0	0	3.92	0.277
2. ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่างๆ ในรายงานประจำปีได้ดี	0	0	0	0	3	23.1	9	69.2	1	7.7	3.85	0.555
3. ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้	0	0	0	0	0	0	11	84.6	2	15.4	4.15	0.376
4. ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ	0	0	0	0	0	0	11	84.6	2	15.4	4.15	0.376
5. ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	0	0	0	0	2	15.4	11	84.6	0	0	3.85	0.376
6. มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	0	0	0	0	5	38.5	8	61.5	0	0	3.62	0.506
7. มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี	0	0	0	0	0	0	13	100	0	0	4.00	0.000
8. มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน	0	0	0	0	0	0	11	84.6	2	15.4	4.15	0.376
9. มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	0	0	0	0	1	7.7	10	76.9	2	15.4	4.08	0.494
โดยรวม	0	0	0	0	0	0	8	61.54	5	38.46	3.97	0.371

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท โดยสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่งพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จะอยู่ในช่วง 3.62–4.15 โดยลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลพบว่ามีข้อบกพร่องมากที่สุดคือ รายงานประจำปีของบริษัทมักจะไม่ค่อยมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปีมากนัก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลในรายงานประจำปี การทันต่อเวลาที่ผู้ใช้รายงานประจำปีจะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท ความเพียงพอของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท การจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี และการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 3.85 3.92 4.0 และ 4.08 ตามลำดับ ส่วนความน่าเชื่อถือของข้อมูล ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลและการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบันเป็นลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุดซึ่งมีคะแนนโดยเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากันคือ 4.15 นอกจากนี้โดยภาพรวมแล้ว จะเห็นได้ว่าประมาณร้อยละ 62 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่งทั้งหมดให้ความเห็นว่า รายงานประจำปีมีการเปิดเผยข้อมูลค่อนข้างดี และประมาณร้อยละ 38 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่งเห็นว่า รายงานประจำปีมีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีมาก แต่โดยรวมแล้วลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทค่อนข้างดี คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 3.97

ตารางที่ 13 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท จากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์พบว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 62 เห็นว่าคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอยู่ในเกณฑ์ที่ปานกลางและผู้ถือหุ้นร้อยละ 33 เห็นว่า บริษัททำการเปิดเผยการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีค่อนข้างดี โดยเฉลี่ยแล้วคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 นอกจากนี้จากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ยังพบว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัททันต่อเวลาที่ผู้ใช้รายงานประจำปีจะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัทมีค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับน้อยที่สุดซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.18 นั่นคือการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลให้ทันต่อเวลาที่ให้นำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจมากที่สุด ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่มีข้อบก

พร้อมรองลงมาคือ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.79) ความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูล (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83) การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.91) ความน่าเชื่อถือของข้อมูล (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93) การแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.95) ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลในรายงานประจำปี (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96) ความเพียงพอของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.04) และการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.08) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจะอยู่ในช่วง 2.18-3.08

ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลสถิติพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท จากตารางพบว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุและเครื่องตกแต่งส่วนมากร้อยละ 59 มีความเห็นว่า คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และอีกร้อยละ 35 เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยรวมแล้วคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ปานกลางซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 หากพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า ความทันต่อเวลาของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเป็นประเด็นที่มีข้อบกพร่องมากที่สุด โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีรองลงมาคือ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ความเพียงพอของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท ความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูล ความน่าเชื่อถือของข้อมูล และการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับเท่ากับ 2.65 2.84 2.93 2.93 2.96 และ 3 ตามลำดับ ส่วนลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุดคือ การจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.03

ตารางที่ 13 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	2	2.02	19	19.19	56	56.57	17	17.17	5	5.05	3.04	0.807
2. ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่างๆ ในรายงานประจำปีได้ดี	0	0	26	26	52	52	22	22	0	0	2.96	0.695
3. ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้	2	2	18	18	65	65	15	15	0	0	2.93	0.640
4. ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ	1	1	29	29	56	56	14	14	0	0	2.83	0.667
5. ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	19	19	49	49	27	27	5	5	0	0	2.18	0.796
6. มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	4	4	29	29	51	51	16	16	0	0	2.79	0.756
7. มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี	2	2.04	15	15.31	55	56.12	25	25.51	1	1.02	3.08	0.728
8. มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน	2	2	21	21	57	57	20	20	0	0	2.95	0.702
9. มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	3	3.06	19	19.39	62	63.27	12	12.24	2	2.04	2.91	0.719
โดยรวม	0	0	5	5	62	62	33	33	0	0	2.85	0.723

ตารางที่ 14 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	3	3.03	25	25.25	50	50.51	18	18.18	3	3.03	2.93	0.824
2. ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่างๆ ในรายงานประจำปีได้ดี	0	0	31	31	53	53	16	16	0	0	2.85	0.672
3. ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้	5	5	18	18	53	53	24	24	0	0	2.96	0.790
4. ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ	2	2.02	25	25.25	50	50.51	22	22.22	0	0	2.93	0.746
5. ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท	13	13	47	47	22	22	18	18	0	0	2.45	0.936
6. มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	7	7	34	34	46	46	13	13	0	0	2.65	0.796
7. มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี	1	1.02	19	19.39	57	58.16	18	18.37	3	3.06	3.03	0.739
8. มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน	2	2	26	26	42	42	30	30	0	0	3.00	0.804
9. มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	3	3.06	24	24.49	57	58.16	14	14.29	0	0	2.84	0.699
โดยรวม	0	0	6	6	59	59	35	35	0	0	2.85	0.778

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นภาพโดยรวมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เห็นว่าลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพที่ไม่ดีนักโดยคิดจากการให้คะแนนในแต่ละลักษณะน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 3 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 4 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

	บริษัทใน ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	บริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	p-value
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	0	0	ไม่สามารถระบุได้
ผู้ถือหุ้น	26.60	29.25	0.702

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่เห็นว่าลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพที่ไม่ดีนัก คิดจากการให้คะแนนในแต่ละลักษณะน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40 โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที่ ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น	p-value
บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	0	26.6	0.001
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	0	29.25	0.000

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นที่เห็นว่าลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพที่ไม่ดีนัก คิดจากการให้คะแนนในแต่ละลักษณะน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40 โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 2 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่ามีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้แล้วยังทำการศึกษาลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุง โดยจะแสดงเป็นอันดับซึ่งมีอันดับที่หนึ่งถึงอันดับที่สาม อันดับที่หนึ่งหมายถึงลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุงมากที่สุด ในการศึกษานี้จะแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุง จากการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่า ลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรกคือ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด ส่วนความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเป็นลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่สอง คิดเป็นร้อยละ 32 ส่วนอันดับสุดท้ายคือ การมีข้อมูลที่ตรงกับความ

ต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ตารางที่ 17 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	4	16	5	20	3	12
2. ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี	8	32	2	8	5	20
3. ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี	1	4	1	4	2	8
4. ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี	1	4	4	16	1	4
5. ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	6	24	8	32	2	8
6. การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	4	16	5	20	11	44
7. การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง	1	4	0	0	1	4

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่มีต่อลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุง จากตารางพบว่า ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปีเป็นลักษณะการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.8 ส่วนความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทและการมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปีเป็นลักษณะการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 66.9 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งตามลำดับ

ตารางที่ 18 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	2	15.4	5	38.5	1	7.7
2. ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี	4	30.8	1	7.7	2	15.4
3. ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี	1	7.7	1	7.7	1	7.7
4. ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี	1	7.7	1	7.7	1	7.7
5. ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	3	23.1	2	15.4	1	7.7
6. การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	2	15.4	3	23.1	7	66.9
7. การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง	0	0	0	0	0	0

ตารางที่ 19 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	12	12	12	12	20	20
2. ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี	12	12	19	19	18	18
3. ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี	24	24	18	18	11	11
4. ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี	18	18	22	22	13	13
5. ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	27	27	15	15	17	17
6. การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	4	4	9	9	12	12
7. การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง	3	3	5	5	9	9

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุง โดยการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะเห็นได้ว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ร้อยละ 27 ของทั้งหมดเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลให้ทันต่อเวลาในการที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเป็นประเด็นที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือ ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22 และอันดับที่ 3 คือ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท คิดเป็นร้อยละ 20 ของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ตารางที่ 20 สถิติเชิงพรรณนาของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	15	15	13	13	21	21
2. ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี	16	16	24	24	16	16
3. ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี	18	18	20	20	10	10
4. ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี	20	20	15	15	15	15
5. ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	27	27	18	18	16	16
6. การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	2	2	7	7	13	13
7. การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง	2	2	4	4	9	9

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุง ซึ่งได้จากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง จากตารางพบว่า ร้อยละ 27 ของผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งทั้งหมดเห็นว่า ประเด็นที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่หนึ่ง คือ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท ส่วนประเด็นที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่สอง คือ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24 ของผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง และลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่สาม คือ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท คิดเป็นร้อยละ 21 ของทั้งหมด

นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบการจัดอันดับเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลที่ต้องปรับปรุง โดยการนำทุกกลุ่มมาทำการเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ต้องปรับปรุง

	บริษัทในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์		บริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	
	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น
1. ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท		3	2	3
2. ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี	1		1	2
3. ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี				
4. ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี		2		
5. ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท	2	1		1
6. การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี	3		3	
7. การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง				

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ต้องปรับปรุง จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าคุณลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ต้องปรับปรุงเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 3 คือ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปีและการมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปีเหมือนกัน ส่วนลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ต้องปรับปรุงเป็นอันดับที่ 2 พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเป็นอันดับที่ 2 แต่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเป็นอันดับที่ 2

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 3 คือ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทและความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทเหมือนกัน ส่วนลักษณะการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับที่ 2 พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปีเป็นอันดับที่ 2 แต่ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเห็นว่าควรปรับปรุงเรื่องความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปีเป็นอันดับที่ 2

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของทั้งบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นที่แตกต่างกันทั้ง 3 อันดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามุมมองของผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนมีความแตกต่างกัน

4. ศึกษาผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจึงนำข้อมูลไปประมวลผลโดยวิธีทางสถิติ เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบแบบที ซึ่งในการวิเคราะห์นี้จะมีการแบ่งตามกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจะได้สามารถมองภาพรวมของแต่ละกลุ่มและการเปรียบเทียบเพื่อที่จะศึกษาถึงความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด จากการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ส่วนมากผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 52) เห็นว่า บริษัทที่ทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามข้อกำหนดจะมีความเป็นไปได้ค่อนข้างมากที่จะได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติตามข้อกำหนด โดยเฉลี่ยแล้วมีความเป็นไปได้เท่ากับ 3.2 นอกจากนี้จากการสอบถามยังพบว่า ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เห็นว่า หากบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามข้อกำหนดจะทำให้

บริษัทได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลมากที่สุดโดยมีความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.48) การมีชื่อเสียงมากขึ้น (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.25) มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.24) ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.0) การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 2.92) การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 2.83) ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง (ความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 2.73)

ตารางที่ 23 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่มีต่อความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด จากตารางพบว่า ผลประโยชน์ที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งคาดว่าบริษัทจะได้รับมากที่สุดจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดคือ บริษัทจะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดรองลงมาคือ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย และการมีชื่อเสียงมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยของความเป็นไปได้เท่ากับ 3.23 3.15 3.0 และ 2.85 ตามลำดับ ส่วนผลที่จะได้รับที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งคาดว่าบริษัทจะได้รับน้อยที่สุดจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดคือ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ และดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง ซึ่งมีความเป็นไปได้โดยเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.77 ทั้งนี้เมื่อมองภาพรวมจะเห็นได้ว่ามีความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

ตารางที่ 24 แสดงข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด จากตารางพบว่า ส่วนมากผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ร้อยละ 48 เห็นว่า ความเป็นไปได้ที่บริษัทจะได้รับผลที่ดีจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดในระดับที่สูง ซึ่งโดยรวมแล้วมีความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกจากนี้ยังพบว่าการได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่บริษัทที่ทำการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดจะได้รับ โดยมีระดับความเป็นไปได้เฉลี่ยเท่ากับ 3.4 รองลงมาคือ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น การมีชื่อเสียงมากขึ้น ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ และดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความเป็นไปได้เท่ากับ 3.38 3.32 3.08 3.04 2.93 2.89 และ 2.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	0	0	0	0	5	20	16	64	4	16	3.96	0.611
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	0	0	1	4	12	48	11	44	1	4	3.48	0.653
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	1	4	6	24	9	36	4	16	5	20	3.24	1.165
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	4	16.67	2	8.33	12	50	6	25	0	0	2.83	1.007
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	4	16.67	2	8.33	10	41.67	8	33.33	0	0	2.92	1.060
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	0	0	5	20.83	9	37.50	9	37.50	1	4.17	3.25	0.847
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	1	4.17	4	16.67	14	58.33	4	16.67	1	4.17	3	0.834
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	1	4.55	6	27.27	14	63.64	0	0	1	4.55	2.73	0.767
โดยรวม	0	0	2	8	8	32	13	52	2	8	3.2	0.868

ตารางที่ 23 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	0	0	0	0	6	46.2	7	53.8	0	0	3.54	0.519
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	0	0	1	7.7	8	61.5	4	30.8	0	0	3.23	0.599
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	1	7.7	3	23.1	4	30.8	5	38.5	0	0	3.00	1.000
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	1	7.7	4	30.8	5	38.5	3	23.1	0	0	2.77	0.927
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	1	7.7	2	15.4	9	69.2	1	7.7	0	0	2.77	0.725
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	0	0	3	23.1	9	69.2	1	7.7	0	0	2.85	0.555
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	0	0	2	15.4	7	53.8	4	30.8	0	0	3.15	0.689
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	1	7.7	4	30.8	5	38.5	3	23.1	0	0	2.77	0.927
โดยรวม	0	0	1	7.69	6	46.15	6	46.15	0	0	3.01	0.743

ตารางที่ 24 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	0	0	12	12.12	39	39.39	44	44.44	4	4.04	3.40	0.755
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	1	1.01	9	9.09	41	41.41	47	47.47	1	1.01	3.38	0.710
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	3	3.13	32	33.33	33	34.38	25	26.04	3	3.13	2.93	0.920
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	6	6	28	28	40	40	23	23	3	3	2.89	0.931
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	4	4.17	28	29.17	28	29.17	32	33.33	4	4.17	3.04	0.983
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	2	2	17	17	34	34	41	41	6	6	3.32	0.898
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	10	10.20	14	14.29	37	37.76	32	32.65	5	5.10	3.08	1.042
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	8	8.08	27	27.27	38	38.38	22	22.22	4	4.04	2.87	0.986
โดยรวม	0	0	3	3	44	44	48	48	5	5	3.14	0.903

ตารางที่ 25 สถิติเชิงพรรณนาของผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูล-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	0	0	6	6	47	47	42	42	5	5	3.46	0.688
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	0	0	9	9	37	37	51	51	3	3	3.48	0.703
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	5	5.10	21	21.43	35	35.71	35	35.71	2	2.04	3.08	0.927
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	7	7	31	31	42	42	17	17	3	3	2.78	0.917
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	4	4.12	26	26.80	39	40.21	26	26.80	2	2.06	2.96	0.899
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	1	1	19	19	42	42	33	33	5	5	3.22	0.848
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	8	8.16	15	15.31	36	36.73	33	33.67	6	6.12	3.14	1.025
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	7	7	26	26	45	45	20	20	2	2	2.84	0.896
โดยรวม	0	0	2	2	41	41	55	55	2	2	3.12	0.863

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความ เป็นไปได้ของผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด โดยการสอบถามผู้ถือหุ้นของ บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ค่าเฉลี่ยของความเป็นไปได้ของผลที่จะ ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดจะอยู่ระหว่าง 2.78-3.48 โดยความเป็นไปได้เฉลี่ยที่มี ค่ามากที่สุดคือ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นซึ่งค่าเฉลี่ยความน่าจะเป็นคือ 3.48 รองลงมาคือ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล การมีชื่อเสียงมากขึ้น ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น มีความเสี่ยงต่ำที่จะ ถูกฟ้องล้มละลาย การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง และการได้รับสิทธิ พิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีความเป็นไปได้เฉลี่ยคือ 3.46 3.22 3.14 3.08 2.96 2.84 และ 2.78 ตามลำดับ นอกจากนี้โดยภาพรวมแล้วจะพบว่าร้อยละ 55 ของผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งทั้งหมดเห็นว่า มีความเป็นไปได้อย่างมากที่บริษัทจะรับ ประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดซึ่งค่าเฉลี่ยของความเป็นไปได้ทั้งหมดคือ 3.12

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นภาพโดยรวมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นจึงทำการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่จะ ได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนดโดยคิดจากการให้คะแนนในแต่ละ ประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 3 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 4 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่อง ตกแต่ง

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับ ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

	บริษัทใน ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	บริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	p-value
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	38.82	29.07	0.299
ผู้ถือหุ้น	39.29	38.27	0.856

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนด คิดจากการให้คะแนนในแต่ละประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไป โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น	p-value
บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	38.82	39.29	0.955
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	29.07	38.27	0.196

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นผลที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนด คิดจากการให้คะแนนในแต่ละประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไปโดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 2 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นมีความเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อ

สร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

นอกจากนี้แล้วยังทำการศึกษาถึงความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด โดยจะแสดงเป็นอันดับซึ่งมีอันดับที่หนึ่งถึงอันดับที่สาม อันดับที่หนึ่งหมายถึงมีความพอใจในผลประโยชน์ในข้อดังกล่าวมากที่สุด ในการศึกษานี้จะแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 28 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ผลที่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	19	76	5	20	1	4
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	1	4	15	60	5	20
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	3	12	2	8	2	8
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	1	4	0	0	0	0
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	0	0	0	0	7	28
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	1	4	2	8	2	8
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	0	0	1	4	5	20
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	0	0	0	0	3	12

ตารางที่ 28 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีต่อความพอใจของบริษัทที่มีต่อผลที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด จากตารางพบว่า การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลเป็นผลที่น่าพอใจอันดับแรก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด ส่วนการที่มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นและการได้รับคำยกย่องจากหลายหน่วยงานเป็นผลที่น่าพอใจเป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 60 และร้อยละ 28 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามลำดับ

ตารางที่ 29 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	8	61.5	1	7.7	3	23.1
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	1	7.7	3	23.1	1	7.7
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	0	0	0	0	0	0.0
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	2	15.4	5	38.5	1	7.7
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	0	0	0	0	1	7.7
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	0	0	2	15.4	1	7.7
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	1	7.7	2	15.4	5	38.5
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	1	7.7	1	7.7	2	15.4

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของความเชื่อเกี่ยวกับความพอใจของบริษัทในผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด โดยการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง จากตารางพบว่า ร้อยละ 61.5 ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งทั้งหมดเห็นว่าผลที่น่าพอใจเป็นอันดับที่หนึ่งคือ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล ส่วนผลที่น่าพอใจเป็นอันดับที่สองคือ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.5 ของทั้งหมด และผลที่น่าพอใจเป็นอันดับสุดท้ายคือ ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของทั้งหมด

ตารางที่ 30 แสดงข้อมูลของความพอใจของบริษัทที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด จากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่า การที่มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทเพิ่มมากขึ้นเป็นผลที่น่าพอใจเป็นอันดับแรกซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42 ของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด ส่วนราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นผลที่น่าพอใจเป็นอันดับที่สองคิดเป็นร้อยละ 30 ของทั้งหมด ส่วนอันดับสุดท้ายคือ การที่บริษัทมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้นในด้านการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24 ของทั้งหมด

ตารางที่ 30 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด—ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	31	31	13	13	16	16
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	42	42	29	29	12	12
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	3	3	4	4	6	6
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	3	3	4	4	9	9
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	4	4	2	2	5	5
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	5	5	14	14	24	24
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	9	9	30	30	22	22
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	2	2	3	3	5	5

ตารางที่ 31 สถิติเชิงพรรณนาของความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด—ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	38	38	12	12	12	12
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	36	36	33	33	12	12
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย	4	4	3	3	7	7
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ	1	1	6	6	8	8
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ	3	3	3	3	9	9
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น	4	4	12	12	18	18
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น	9	9	25	25	23	23
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง	2	2	3	3	7	7

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของความพอใจของบริษัทที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด โดยการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจะเห็นได้ว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งร้อยละ 38 ของทั้งหมด เชื่อว่า การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลเป็นสิ่งที่น่าพอใจ

เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือ การที่มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทเพิ่มมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 33 และอันดับที่ 3 คือ ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 23 ของทั้งหมด

นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด โดยการนำทุกกลุ่มมาทำการเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด	บริษัทในธุรกิจพัฒนาสังหาริมทรัพย์		บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	
	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น
1. การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูล	1		1	1
2. มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น	2	1		2
3. มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย				
4. การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่างๆ			2	
5. การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่างๆ	3			
6. การมีชื่อเสียงมากขึ้น		3		
7. ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น		2	3	3
8. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง				

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดเป็นอันดับที่ 1 คือ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลเหมือนกัน ส่วนความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 จะแตกต่างกัน คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาสังหาริมทรัพย์โดยรวมเชื่อว่าบริษัทจะมีความพอใจในเรื่องการมีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นกับการได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ เป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับ ส่วนผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งโดยรวมเชื่อว่าบริษัทจะ

มีความพอใจในเรื่องการได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ กับเรื่องของราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ไม่มีอันดับใดเลยที่จะมีความเห็นที่ตรงกัน แต่อย่างไรก็ตามก็พบว่าภายในอันดับที่หนึ่งถึงอันดับที่สามยังมีความเชื่อเกี่ยวกับความพอใจในผลที่จะได้รับตรงกันแม้ว่าจะจัดอยู่ในอันดับที่ต่างกันนั่นคือ ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยรวมเชื่อว่าบริษัทจะมีความพอใจในเรื่องการมีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นและราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ตามลำดับ ส่วนผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งโดยรวมเชื่อว่าบริษัทจะมีความพอใจในเรื่องการมีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นและราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ไม่มีอันดับใดเลยที่จะมีความเห็นที่ตรงกัน แต่อย่างไรก็ตามก็พบว่า ผู้จัดการฝ่ายบัญชีเชื่อว่าบริษัทมีความพอใจในเรื่องการมีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้นเป็นอันดับที่สอง แต่ในขณะที่ผู้ถือหุ้นเชื่อว่าบริษัทมีความพอใจในเรื่องนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าความพอใจที่มีต่อผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 3 คือ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลและราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเหมือนกัน

5. ศึกษามาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

หลังจากที่ได้รับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งแล้ว จึงทำการประมวลผลเพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ดังนี้

ตารางที่ 33 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนของประสิทธิภาพของมาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี โดยสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล

เป็นมาตรการของหน่วยงานที่กระตุ้นให้ทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้ดีที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล การออกแบบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง และการเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากันคือ 3.8 รองลงมาอีกคือ การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เชื่อว่ามาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจะมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลค่อนข้างมากคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ตารางที่ 34 แสดงข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี จากตารางพบว่า ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 84.62 เชื่อว่ามาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจะมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลค่อนข้างมากโดยรวมแล้วคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 หากพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงินกับการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์เป็นมาตรการของหน่วยงานที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเชื่อว่ากระตุ้นให้ทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้ดีที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4 เท่ากัน รองลงมาคือ การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 รองลงมาคือ การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

สถาบันวิจัยบริษัท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน	0	0	1	4	11	44	13	52	0	0	3.48	0.586
2. การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark	0	0	2	8	9	36	13	52	1	4	3.52	0.714
3. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	0	0	5	20	12	48	4	16	4	16	3.28	0.980
4. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน	0	0	7	28	6	24	8	32	4	16	3.36	1.075
5. การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล	0	0	0	0	7	28	16	64	2	8	3.80	0.577
6. การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์	0	0	5	20	11	44	6	24	3	12	3.28	0.936
7. การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น	0	0	1	4	9	36	14	56	1	4	3.60	0.645
8. การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี	0	0	0	0	7	28	18	72	0	0	3.72	0.458
9. การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง	0	0	0	0	9	36	12	48	4	16	3.80	0.707
10. การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล	0	0	0	0	4	16	18	72	3	12	3.96	0.539
11. การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน	0	0	0	0	7	28	16	64	2	8	3.80	0.577
รวม	0	0	0	0	3	12	19	76	3	12	3.60	0.709

ตารางที่ 34 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน	0	0	1	7.7	6	46.2	6	46.2	0	0	3.38	0.650
2. การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark	0	0	0	0	7	53.8	6	46.2	0	0	3.46	0.519
3. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	0	0	1	7.7	2	15.4	9	69.2	1	7.7	3.77	0.725
4. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน	0	0	1	7.7	1	7.7	8	61.5	3	23.1	4.00	0.816
5. การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล	0	0	1	7.7	8	61.5	4	30.8	0	0	3.23	0.599
6. การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์	0	0	1	7.7	1	7.7	8	61.5	3	23.1	4.00	0.816
7. การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น	0	0	0	0	8	61.5	5	38.5	0	0	3.38	0.506
8. การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี	0	0	0	0	8	61.5	5	38.5	0	0	3.38	0.506
9. การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง	0	0	0	0	7	53.8	6	46.2	0	0	3.46	0.519
10. การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล	0	0	0	0	6	46.2	7	53.8	0	0	3.54	0.519
11. การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน	0	0	1	7.7	5	38.5	7	53.8	0	0	3.46	0.660
รวม	0	0	0	0	1	7.69	11	84.62	1	7.69	3.55	0.621

ตารางที่ 35 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน	1	1.03	14	14.43	29	29.90	44	45.36	9	9.28	3.47	0.891
2. การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark	2	2.08	13	13.54	32	33.33	39	40.63	10	10.42	3.44	0.927
3. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	7	7.29	21	21.88	37	38.54	26	27.08	5	5.21	3.01	1.000
4. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน	4	4.12	17	17.53	34	35.05	38	39.18	4	4.12	3.22	0.927
5. การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล	1	1.04	7	7.29	32	33.33	43	44.79	13	13.54	3.63	0.849
6. การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์	4	4.12	17	17.53	35	36.08	32	32.99	9	9.28	3.26	0.992
7. การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น	3	3.09	7	7.22	22	22.68	45	46.39	20	20.62	3.74	0.971
8. การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี	4	4.12	13	13.40	32	32.99	31	31.96	17	17.53	3.45	1.061
9. การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง	7	7.22	8	8.25	13	13.40	32	32.99	37	38.14	3.87	1.222
10. การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล	2	2.06	9	9.28	21	21.65	47	48.45	18	18.56	3.72	0.944
11. การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน	3	3.09	4	4.12	20	20.62	38	39.18	32	32.99	3.95	0.993
รวม	0	0	2	2.06	19	19.59	58	59.79	18	18.56	3.80	0.980

ตารางที่ 36 สถิติเชิงพรรณนาของมาตรการของหน่วยงาน-ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน	1	1.02	18	18.37	32	32.65	41	41.84	6	6.12	3.34	0.885
2. การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark	2	2.11	20	21.05	33	34.74	28	29.47	12	12.63	3.29	1.009
3. การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	6	6.25	16	16.67	43	44.79	22	22.92	9	9.38	3.13	1.008
4. การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน	2	2.06	16	16.49	36	37.11	38	39.18	5	5.15	3.29	0.877
5. การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล	1	1.03	9	9.28	30	30.93	46	47.42	11	11.34	3.59	0.851
6. การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์	5	5.10	17	17.35	41	41.84	27	27.55	8	8.16	3.16	0.981
7. การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น	4	4.08	9	9.18	42	42.86	25	25.51	18	18.37	3.45	1.027
8. การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี	4	4.08	13	13.27	38	38.78	37	37.76	6	6.12	3.29	0.919
9. การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง	8	8.25	6	6.19	18	18.56	30	30.93	35	36.08	3.80	1.230
10. การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล	3	3.06	9	9.18	28	28.57	44	44.90	14	14.29	3.58	0.952
11. การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน	4	4.12	7	7.22	25	25.77	28	28.87	33	34.02	3.81	1.112
รวม	0	0	2	2.04	22	22.45	62	63.27	12	12.24	3.62	0.986

ตารางที่ 35 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีต่อมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่จะกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท จากตารางพบว่า มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เชื่อว่าจะช่วยส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทได้ดีที่สุดคือ การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.95 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เชื่อว่าจะช่วยส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทได้ดีรองลงมาคือการออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องซึ่งคิดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาอีกคือการกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 หากมองภาพรวมจะพบว่าส่วนใหญ่ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประมาณร้อยละ 60 เห็นว่า โดยรวมแล้วมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลสามารถกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 3.8

ตารางที่ 36 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่จะกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท จากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งส่วนมากร้อยละ 63.27 เชื่อว่า มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมแล้วจะสามารถกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 3.62 นอกจากนี้จากการสอบถามยังพบว่า มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเชื่อว่าจะช่วยส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทได้ดีที่สุดคือ การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.81 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เชื่อว่าจะช่วยส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทได้ดีรองลงมาคือ การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูก

ต้องซึ่งคิดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 รองลงมาอีกคือ การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูลคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นภาพโดยรวมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลจะมีส่วนในการกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทโดยคิดจากการให้คะแนนในแต่ละประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 3 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 4 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล

	บริษัทใน ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	บริษัทในอุตสาหกรรม วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	p-value
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	61.33	57.70	0.651
ผู้ถือหุ้น	57.25	51.13	0.286

ตารางที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างบริษัทในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลมีส่วนในการกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท คิดจากการให้คะแนนในแต่ละประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไป โดยการเปรียบเทียบ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง คู่ที่ 2 ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความเห็นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผย

เผยข้อมูลมีส่วนร่วมในการกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล

	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	ผู้ถือหุ้น	p-value
บริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	61.33	57.25	0.536
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	57.70	57.25	0.952

ตารางที่ 38 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นที่เห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลมีส่วนร่วมในการกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท คิดจากการให้คะแนนในแต่ละประเด็นร้อยละ 60 ขึ้นไปโดยการเปรียบเทียบ 2 คู่ คือ คู่ที่ 1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คู่ที่ 2 ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง โดยใช้สถิติทดสอบแบบที่ ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีความเห็นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลจะมีส่วนร่วมในการกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในปัจจุบัน บางบริษัทเปิดเผยข้อมูลไม่ครบถ้วนและไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล โดยเฉพาะการละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เป็นต้นว่า ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกทราบถึงการดำเนินงานที่ไม่ค่อยดีนักของบริษัท หรืออาจจะเป็นเพราะไม่ต้องการรับภาระค่าใช้จ่ายในการเปิดเผยข้อมูล หรือเกรงว่าความลับเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจของบริษัทจะถูกเปิดเผยซึ่งมีผลทำให้เกิดความเสียเปรียบคู่แข่ง จากการที่บริษัทนำเสนอข้อมูลที่ไม่ค่อยเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทำให้ผู้ใช้ข้อมูลไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญของบริษัทได้อย่างถูกต้องและไม่สามารถคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มของฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทอีกด้วย ส่งผลทำให้ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทเกิดความหลงผิดและตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรของตนผิดพลาดได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมากต่อผู้ใช้ข้อมูลและมีผลต่อเนื่องทำให้เกิดผลเสียต่อตลาดทุนในประเทศและเศรษฐกิจของประเทศด้วย อย่างไรก็ตามในปีพ.ศ.2545 ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการรณรงค์การสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีในตลาดทุนไทยหรือการกำกับดูแลที่ดี (Good corporate governance) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในตลาดทุนไทยโดยสร้างแรงผลักดัน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 คือ ข้อบังคับของทางการ (Regulatory discipline) ด้านที่ 2 คือ แรงสนับสนุนจากสังคม (Market discipline) และด้านสุดท้ายคือ ความตั้งใจจากภาคเอกชน (Self discipline) และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างเพียงพอเป็นกลยุทธอย่างหนึ่งในการที่จะทำให้เกิดบรรษัทภิบาลที่ดีในบริษัท จะเห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ดีมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งต่อบริษัทที่จะทำให้บริษัทสามารถดำเนินกิจการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลที่ดีเป็นการสร้างความโปร่งใสและความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทซึ่งส่งผลให้ผู้ลงทุนไม่ว่าจะเป็นผู้ลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศสนใจที่จะเข้าร่วมลงทุนในบริษัทเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้ลงทุนเหล่านั้นมีความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจของบริษัทและเชื่อมั่นว่าจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์ของตนเท่าที่ควรจะได้รับอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นของบริษัทยังมีความเชื่อมั่นในการบริหารงานภายในบริษัทที่สุจริตและมีความเที่ยงธรรมอีกด้วย

จากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของแต่ละบริษัทพบว่า บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่แตกต่างกัน อีกทั้งได้ศึกษางานวิจัยในอดีตทั้งในประเทศและต่าง

ประเทศพบว่า ปัจจัยทางด้านลักษณะของบริษัทมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของแต่ละบริษัท ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงต้องการตรวจสอบว่าลักษณะของบริษัทมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในประเทศไทยหรือไม่ โดยจะทำการศึกษาเฉพาะบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง เนื่องจากธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญมากต่อการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศซึ่งจะเห็นได้จากการฟื้นตัวของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีส่วนสำคัญมากต่อการฟื้นตัวของธุรกิจเกี่ยวเนื่องหลายประเภท ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งได้ถูกเลือกเพื่อที่จะทำการศึกษาเนื่องจากว่าอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ทั้งนี้ในการศึกษาคั้งนี้จะมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง นอกจากนี้ในการศึกษาบทความในหนังสือและงานวิจัยในอดีตพบว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีข้อบกพร่องหลายประการ ดังนั้นจึงต้องการตรวจสอบว่าผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นมีความเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินควรจะปรับปรุงแก้ไขในประเด็นใดบ้าง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง เนื่องจากภาครัฐและภาคเอกชนได้รณรงค์ส่งเสริมการสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีในบริษัทและการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพจึงต้องการศึกษาว่ามาตรการของหน่วยงานจะมีผลกระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในระดับใดและผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดมีความเป็นไปได้เพียงใดและน่าพอใจมากน้อยเพียงใด โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดและมาตรการของหน่วยงานที่กระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างกลุ่มบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับกลุ่มบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งและระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้น

ในการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีจะเลือกสำรวจเฉพาะบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยช่วงปีพ.ศ.2543-2545 ในการศึกษาวิจัยคั้งนี้มีประชากรเป้าหมายที่จะทำการศึกษา 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ผู้ใช้ข้อมูลรายงานประจำปีที่สำคัญนั่นคือ ผู้ถือหุ้นที่

ลงทุนซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มนี้ในการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก โดยขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 200 คน นั่นคือขนาดตัวอย่างของผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เท่ากับ 100 คนและขนาดตัวอย่างของผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเท่ากับ 100 คน ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งในที่นี้จะเลือกที่จะสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งทำการสอบถามผู้จัดการทุกบริษัท โดยจะมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ ตารางเช็ครายการที่เปิดเผยในรายงานประจำปี รวมทั้งข้อมูลทางการเงินเพื่อคำนวณอัตราส่วนทางการเงินของบริษัทซึ่งได้แก่ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสินทรัพย์รวมต่อจำนวนหุ้น และแบบสอบถามซึ่งจะถูกส่งทางไปรษณีย์ไปยังผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่ได้สุ่มมา

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจะทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับมาและทำการประมวลผลโดยจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ขนาดของบริษัท (Size) กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ (Leverage ratio) และอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity ratio) กับตัวแปรตามนั่นคือ ระดับของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งใช้เทคนิคทางสถิติคือ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ได้กำหนดไว้ ส่วนข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามจะนำมาทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยจะใช้เทคนิคทางสถิติแบบวิเคราะห์สถิติพื้นฐานอันได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคคลแต่ละกลุ่มในแต่ละหัวข้อซึ่งจะทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคทางสถิติ คือ การวิเคราะห์แบบ T-test

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษานี้สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

ในการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุพบว่า ถ้าโรสุทิตต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเห็นได้ว่าผลจากการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า ถ้าโรสุทิตต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ขนาดของบริษัท อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องและอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนด ยิ่งไปกว่านั้นหากได้ศึกษางานวิจัยในอดีตของต่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทและอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจะพบว่า ผลการศึกษาที่ได้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยในอดีต เป็นต้นว่า ในประเด็นของขนาดของบริษัท Lang M. และ Lumdholm R. (1993) Buzby Stephen (1975) Schadewitz Hannu และ Blevins Dallas (1998) ZarZeski Marilyn (1996) Chow Chee และ Wong – Boren (1987) เป็นต้นที่พบว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีความเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กโดยส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีการดำเนินธุรกิจที่ค่อนข้างซับซ้อนและมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก อีกทั้งบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีกำลังทรัพยากรมากพอที่จะจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก นอกจากนี้คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มักจะมองการณ์ไกลและมีการวางแผนดำเนินงานเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัท ส่วนประเด็นของอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องจากการศึกษาของ Wallace R., Naser K. และ Mora A. (1994) พบว่า รายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจะลดลงตามอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง เนื่องจากบริษัทที่มีอัตรา

แสดงสภาพคล่องต่ำจะพยายามที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทหรือสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทมากขึ้น เพื่อที่จะอธิบายสาเหตุที่ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินที่ไม่ดี ส่วนการศึกษาของ Cooke T. (1989) พบว่า เนื่องจากความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของบริษัทแสดงถึงฐานะทางการเงินที่มั่นคง ดังนั้นบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงจึงเป็นไปได้ว่าจะการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทที่มีสภาพคล่องต่ำ จากการที่ผลการศึกษาในครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต อาจจะเป็นไปได้ว่าระดับของการเปิดเผยข้อมูลไม่ได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามขนาดของบริษัทและอัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง แต่จะเป็นไปตามนโยบายของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ว่า ในรายงานประจำปีของบริษัทจะทำการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องใดบ้างและรายละเอียดของข้อมูลที่จะทำการเปิดเผยนั้นจะอยู่ในระดับใด นั่นคือ ระดับของการเปิดเผยข้อมูลจะขึ้นอยู่กับระดับสามัญสำนึกหรือความรับผิดชอบของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผู้ใช้ข้อมูลของบริษัท ซึ่งระดับสามัญสำนึกหรือความรับผิดชอบของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัท อีกประการหนึ่งในช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษานั้นคือ พ.ศ. 2543-2545 เป็นช่วงเวลาที่ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ยังประสบภาวะตกต่ำและประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องกระทันหันซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ทำให้ข้อมูลที่ได้รับแตกต่างไปจากช่วงเวลาก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวหรือช่วงเวลาที่เศรษฐกิจดี แต่อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องจะไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ แต่ผลการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) Ahmed K. และ Nicholls D. (1994) Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) ที่ว่าผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องนี้ไม่เป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น

ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุพบว่า ขนาดของบริษัทกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเห็นได้ว่าผลจากการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่

4 ที่ว่า กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 ที่ว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งผลการศึกษานี้พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ไว้ว่า ขนาดของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก นอกจากนี้ผลการศึกษาที่ได้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยในอดีต Firth (1979) McNally Graeme, Eng Lee และ Hasseldine C (1982) Cooke T. (1989) Naser Kamal (1998) เป็นต้นพบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีความเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก เนื่องจากว่าคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทที่มีขนาดใหญ่มักจะมองการณ์ไกลและมีการวางแผนดำเนินงานเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัท นอกจากนี้บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีกำลังทรัพยากรมากพอที่จะจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก รวมทั้งบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีรายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กเนื่องจากมีการดำเนินธุรกิจที่ค่อนข้างซับซ้อน จากการที่ผลการศึกษาในครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทที่มีขนาดใหญ่บางแห่งไม่จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทมากนัก เพราะไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกทราบข้อมูลของบริษัทดังกล่าว โดยเฉพาะคู่แข่งของบริษัท เนื่องจากเกรงว่าหากคู่แข่งทราบข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของบริษัทแล้วจะทำให้บริษัทเกิดความเสียเปรียบในทางการค้าได้ นอกจากนี้อาจจะเป็นไปได้ว่าระดับของการเปิดเผยข้อมูลไม่ได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามขนาดของบริษัท แต่จะเป็นไปตามนโยบายของบริษัทที่ได้กำหนดไว้ในรายงานประจำปีของบริษัทจะทำการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องใดบ้างและรายละเอียดของข้อมูลที่จะทำการเปิดเผยนั้นจะอยู่ในระดับใด นั่นคือ ระดับของการเปิดเผยข้อมูลจะขึ้นอยู่กับระดับสามัญสำนึกหรือความรับผิดชอบของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผู้ใช้ข้อมูลของบริษัท ซึ่งระดับสามัญสำนึกหรือความรับผิดชอบของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้จะไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ แต่ผลการวิจัยนี้ก็

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Aitken Michael, Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) Ahmed K. และ Nicholls D. (1994) Mckinnon Jill และ Dalimunthe Lian (1993) ที่ว่าผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้กับระดับของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้ไม่เป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทพบว่า ผลการศึกษาในเรื่องดังกล่าวมีความแตกต่างกันในบางเรื่องระหว่างบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง นั่นคือ อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แต่พบว่าอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อาจจะเป็นไปได้ว่าทัศนคติโดยรวมของผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในแต่ละอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน บางคนอาจจะมีความคิดเห็นว่าการที่บริษัทมีสภาพคล่องที่ดีเป็นโอกาสที่เหมาะสมที่จะนำเสนอข้อมูลที่แสดงถึงฐานะทางการเงินที่ดีของบริษัทเพื่อที่จะจูงใจให้นักลงทุนสนใจบริษัทมากขึ้น ในขณะที่บางคนอาจจะมีความคิดเห็นว่าการที่บริษัทมีสภาพคล่องที่ดีหรือไม่ดีนั้น บุคคลภายนอกหรือนักลงทุนก็ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้เนื่องจากว่ามีความสนใจในเรื่องอื่นมากกว่า เช่น กำไรสุทธิ กำไรสุทธิต่อหุ้น เงินปันผลที่จะได้รับ เป็นต้น ดังนั้นไม่ว่าบริษัทจะมีสภาพคล่องดีหรือไม่ก็ตามก็ไม่ทำให้คณะกรรมการผู้บริหารนำเสนอรายละเอียดของข้อมูลในรายงานประจำปีแตกต่างกันมากนัก

2. ข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

จากการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่จะเห็นว่าข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทไม่ทันต่อเวลาที่ผู้ใช้รายงานประจำปีจะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท รองลงมาคือการเปิดเผยข้อมูลไม่ค่อยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี แต่โดยรวมแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแล้ว ส่วนความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ส่วนใหญ่จะเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดคือ การเปิดเผยข้อมูลไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี รองลงมาคือภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลใน

รายงานประจำปีค่อนข้างเข้าใจยาก ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลอ่านรายงานประจำปีไม่ค่อยเข้าใจอย่างชัดเจนมากนัก แต่โดยภาพรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีเช่นเดียวกัน เมื่อได้สอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่า โดยรวมแล้วผู้ถือหุ้นจะเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและชี้ให้เห็นว่าบริษัทมักจะรายงานข้อมูลไม่ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท ส่วนข้อบกพร่องรองลงมาคือ การไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ผู้ขายรายงานประจำปีต้องการจะทราบ ในขณะเดียวกันผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความเห็นที่คล้ายคลึงกันกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั่นคือมีความเห็นว่า ข้อบกพร่องของการเปิดเผยที่พบมากที่สุดคือการไม่ทันต่อเวลาของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี และข้อบกพร่องรองลงมาคือข้อมูลที่ได้นำเสนอในรายงานประจำปีไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี โดยภาพรวมแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้

เมื่อได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีระหว่าง 2 อุตสาหกรรมที่มีต่อข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ถือหุ้นระหว่าง 2 อุตสาหกรรมจะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญว่าแตกต่างกัน นอกจากนี้จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นของทั้งบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่าความคิดเห็นของผู้จัดการฝ่ายบัญชีมีความแตกต่างกับผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญเหมือนกันทั้ง 2 อุตสาหกรรม

เมื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่ควรปรับปรุง หลังจากที่ได้สอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่า สิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรกคือ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปีและเมื่อสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์คือ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลที่นำเสนอในรายงานทางการเงินควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลได้ดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามเมื่อทำการสอบถามผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้จัดทำรายงานประจำปีควรแก้ไขปรับปรุงข้อมูลที่ทำการเปิดเผยในรายงานประจำปีจะพบว่าผู้ถือหุ้นของทั้งบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและ

เครื่องตกแต่งส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า การเปิดเผยข้อมูลให้ทันต่อเวลาเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นอันดับแรก

จากการศึกษาพบว่าส่วนมากผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งในผู้ใช้ข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทต้องการให้ผู้จัดทำกรนำเสนอข้อมูลปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเรื่องการทันต่อเวลาของการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากบริษัทมักจะทำการเปิดเผยข้อมูลตรงเวลาที่กำหนดอย่างช้าที่สุด หรือหากว่าบริษัทมีปัญหาใดเกิดขึ้นอาจจะทำให้นำเสนอข้อมูลต่อสาธารณชนล่าช้ากว่าที่กำหนดซึ่งมีผลทำให้ผู้ที่จำเป็นต้องทราบข้อมูลของบริษัทรับรู้ข้อมูลช้าเกินไป เป็นเหตุให้ข้อมูลที่ได้รับไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลและอาจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับบริษัทได้ ส่วนผู้จัดการฝ่ายบัญชีเห็นว่าควรปรับปรุงทางด้านภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเนื่องจากเห็นว่าข้อมูลที่ทำการเปิดเผยนั้นใช้ภาษาที่เข้าใจค่อนข้างยาก โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบัญชี ผู้ที่ไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีอาจจะไม่เข้าใจศัพท์เฉพาะทางบัญชีบางคำซึ่งเป็นเหตุให้ตีความข้อมูลผิดพลาดได้ แต่โดยทั่วไปแล้วผู้ถือหุ้นจำนวนมากมักจะติดตามการดำเนินงานและข่าวสารเกี่ยวกับบริษัททางการวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์หรือที่ปรึกษาทางการเงินหรือจากสื่อต่าง ๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น มาประกอบการตัดสินใจด้วย ดังนั้นผู้ถือหุ้นบางคนจึงไม่ค่อยได้อ่านหรือทำความเข้าใจกับรายงานประจำปีของบริษัทมากนัก

3. ผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนด

เมื่อทำการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พบว่า ส่วนมากเชื่อว่าบริษัทจะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลของบริษัทมากที่สุด รองลงมาคือทำให้มีผู้สนใจที่จะร่วมลงทุนในบริษัทมากยิ่งขึ้น ส่วนกลุ่มของผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเห็นว่าบริษัทจะได้รับความน่าเชื่อถือมากขึ้นหากเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเพียงพอตามข้อกำหนด ผลที่คาดไว้รองลงมาคือบริษัทจะมีนักลงทุนสนใจที่จะลงทุนในบริษัทเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันจากการสอบถามผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่าการได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ให้ข้อมูลมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่บริษัทที่ทำการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดจะได้รับ รองลงมาคือ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น ส่วนกลุ่มของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่าผู้ถือหุ้นส่วนมากมีความเห็นว่าการที่บริษัทมีนักลงทุนจำนวนมากสนใจที่จะร่วมลงทุนในบริษัทเป็นผลลัพธ์ที่มีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะเกิดขึ้น

เมื่อที่บริษัททำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีตามข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ รองลงมาคือ บริษัทจะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปี

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน หากเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ระหว่างผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจะพบว่าทั้ง 2 ฝ่ายมีความคิดเห็นที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน ส่วนเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีและผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกันเช่นเดียวกัน

เมื่อสอบถามความพอใจที่มีต่อผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยรวมแล้วผู้จัดการฝ่ายบัญชีทั้งของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเชื่อว่าคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทจะพอใจที่บริษัทได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลมากที่สุด ส่วนทางด้านผู้ถือหุ้นพบว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนมากเชื่อว่าคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทจะพอใจกับการที่บริษัทมีผู้สนใจลงทุนในบริษัทจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด แต่ผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเชื่อว่าคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทจะพอใจที่บริษัทได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลมากที่สุด

จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การที่บริษัทจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามข้อกำหนดที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ระบุไว้ นอกจากจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปีได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนและเพียงพอซึ่งทำให้สามารถทำการตัดสินใจในการดำเนินการใด ๆ ได้อย่างถูกต้องแล้วยังส่งผลให้บริษัทที่จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลและผู้ถือหุ้นในบริษัทด้วย เนื่องจากหากคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทปฏิบัติตามกฎที่ได้กำหนดไว้และมี

ความรับผิดชอบต่อสังคมจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทและผู้ถือหุ้นของบริษัทเกิดความไว้วางใจ และมีความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ได้ทำการเปิดเผยสู่สาธารณชน นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้มีนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสนใจที่จะร่วมลงทุนเป็นจำนวนมากขึ้นหรือผู้ที่ลงทุนในบริษัทอยู่แล้วอาจจะสนใจที่จะเพิ่มการลงทุนมากขึ้น เนื่องจากนักลงทุนเหล่านั้นทราบว่าข้อมูลที่บริษัทได้เปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นน่าเชื่อถือได้ ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีเงินทุนที่จะบริหารการดำเนินงานภายในกิจการและพัฒนาธุรกิจต่าง ๆ ในบริษัทให้เติบโตขึ้นต่อไปในอนาคตได้อย่างมั่นคง

4. มาตรการของหน่วยงานที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

จากการสอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับเรื่องมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ส่งเสริมคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลทำให้ทราบว่า ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่เชื่อว่ามาตรการของหน่วยงานที่สามารถกระตุ้นให้บริษัททำการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพได้ดีที่สุดคือ การยกระดับมาตรฐานเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล รองลงมาคือการจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการด้านการเปิดเผยข้อมูล การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง และการเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชนซึ่งมาตรการทั้ง 3 ประการมีความเป็นไปได้ที่ใกล้เคียงกันมากที่มีผลทำให้บริษัททำการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้เมื่อได้สอบถามผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยพบว่า การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษในอัตราที่ถูกลงของสถาบันการเงินและการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์เป็นมาตรการที่เชื่อว่ากระตุ้นการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้ดีที่สุด รองลงมาคือการทำข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ถือหุ้นของทั้งบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันนั่นคือมาตรการที่เชื่อว่าน่าจะมีประสิทธิภาพของการเปิดเผยที่ดีที่สุดคือการเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน รองลงมาคือการออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่ส่งเสริมคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลโดยทำการเปรียบเทียบระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน ในขณะที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกันเช่นกัน นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบในมุมมองระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับมาตรการของหน่วยงานโดยรวมจะพบว่ามุมมองของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้จัดการฝ่ายบัญชีกับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งก็เช่นเดียวกันคือความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่มไม่มีนัยสำคัญทางสถิติว่าแตกต่างกัน

จากผลการศึกษาจะเห็นว่าฝ่ายผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมีความต้องการแรงจูงใจในการกระตุ้นให้ทำการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพดีขึ้น โดยเห็นว่าการกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษในอัตราที่ต่ำลงของสถาบันการเงิน การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการด้านการเปิดเผยข้อมูล การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มและการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์จะเป็นมาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลที่สามารถส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่ดีได้ ซึ่งสังเกตได้ว่ามาตรการที่สามารถจูงใจให้บริษัทจัดทำกรเปิดเผยที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพน่าจะเป็นมาตรการที่มีผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งให้แก่บริษัท เช่น การมีส่วนช่วยลดค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการดำเนินงานของกิจการ การยกย่องชมเชยและทำการเผยแพร่รายชื่อของบริษัทที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ดีให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งทำให้บริษัทมีชื่อเสียงและน่าสนใจที่จะร่วมลงทุน เป็นต้น ส่วนฝ่ายผู้ถือหุ้นเห็นว่าหน่วยงานกำกับดูแลควรใช้มาตรการที่เด็ดขาดเป็นต้นว่า การลงโทษบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง การประกาศรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้รายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ ซึ่งจะทำให้บริษัทเสียชื่อเสียงและมีผลสืบเนื่องทำให้ผู้ถือหุ้นและนักลงทุนไม่สนใจที่จะลงทุนในบริษัทดังกล่าว ส่งผลให้บริษัทเหล่านั้นเกิดความเสียหายอย่างมากจากมาตรการดังกล่าวจะมีผลทำให้คณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทและผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลมีความระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น โดยจะเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน ถูกต้องและทันต่อเวลามากขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทและเกิดผลเสียหายต่อบริษัทเองอนาคต

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี ซึ่งได้มาจาก รายงานประจำปีของบริษัทที่จัดอยู่ในห้องสมุดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการเก็บ ข้อมูลพบว่ารายงานประจำปีของบางบริษัทไม่สามารถติดตามได้ทำให้ไม่สามารถรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีได้อย่างครบถ้วนตามจำนวนรายชื่อของบริษัทใน ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งที่จดทะเบียน ในช่วงปีพ.ศ.2543-2545

จากการส่งแบบสอบถามไปยังผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทในธุรกิจพัฒนา อสังหาริมทรัพย์กับบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งปรากฏว่าได้รับการตอบ กลับคืนมาไม่ครบตามจำนวนที่กำหนด ทั้ง ๆ ที่ได้ใช้ความอุตสาหะและเวลาในการติดตามผลการ ตอบกลับและส่งแบบสอบถามไปอีกครั้ง เนื่องจากผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทเหล่านั้นมีภารกิจ มากจนไม่อาจตอบแบบสอบถามได้

ข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ

ผลการศึกษาที่ได้นี้สามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลใน รายงานประจำปี ดังนี้

1. ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท

ในการเปิดเผยข้อมูล ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลของบริษัทควรนำเสนอข้อมูลให้ ทันเวลาที่ผู้ใช้ข้อมูลของบริษัทจะนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ เพื่อให้ผู้ใช้ ข้อมูลได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ ถูกต้องและทันสมัยมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้แล้วผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลควรสำรวจและสอบถามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลว่าต้องการข้อมูล ประเภทใดในการประกอบการพิจารณาและวิเคราะห์เพิ่มเติมจากข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้เป็น แนวทางในการจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ ข้อมูล ทั้งนี้ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลควรพิจารณาถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปได้ ที่จะเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นด้วย อีกประการหนึ่งผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลควรจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจได้ง่ายซึ่งส่วนใหญ่แล้วการเปิดเผยข้อมูลจะอยู่ในรูปแบบที่นักบัญชีอ่านแล้ว จะเข้าใจมากกว่า หากผู้ใช้ข้อมูลไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีอาจจะทำให้อ่านข้อมูลในรายงานทาง

การเงินไม่ค่อยเข้าใจซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใช้ข้อมูลได้ ดังนั้นผู้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลควรจะนำเสนอรายงานทางการเงินและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทด้วยภาษาและเนื้อหาที่บุคคลทั่วไปซึ่งอาจไม่มีความรู้ทางด้านบัญชีสามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ทันทีและควรจะเป็นเนื้อหาที่ตรงประเด็น อ่านแล้วไม่สับสนมากนัก นอกจากนี้แล้วควรที่จะเปิดเผยข้อมูลให้เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ของผู้ใช้ข้อมูลและข้อมูลที่เปิดเผยจะต้องถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

นอกจากนี้ หากบริษัทได้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดหรือนำเสนอข้อมูลที่สำคัญเพิ่มเติมจากข้อกำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลแล้ว บริษัทมักจะได้รับผลลัพธ์ที่ดีตอบแทนหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ข้อมูลหรือผู้ถือหุ้นของบริษัท การที่ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มมากขึ้น การที่มีนักลงทุนมาสนใจลงทุนในบริษัทเป็นจำนวนมากขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อการเติบโตขึ้นของบริษัทในอนาคต การที่บริษัทมีชื่อเสียงมากขึ้นและการได้รับการยกย่องจากหลายหน่วยงาน เป็นต้น อย่างน้อยที่สุดก็เป็นความภูมิใจของบริษัทที่ได้แสดงความรับผิดชอบต่อผู้ใช้ข้อมูลและสังคม

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่สำคัญต่อผู้ใช้ข้อมูล เพื่อให้บุคคลภายนอกได้รับทราบและไม่สนใจที่จะลงทุนในบริษัทดังกล่าวซึ่งจะเป็นการลงโทษบริษัทดังกล่าวทางหนึ่ง จากสถานการณ์นี้ส่งผลทำให้บริษัทเหล่านั้นจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วควรมีการออกแบบทลงโทษอย่างหนักต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จำเป็นต่อผู้ใช้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง เพื่อให้บริษัทเกิดความเกรงกลัวต่อการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามการสร้างความสนใจให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้นเป็นอีกมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน เป็นต้นว่า การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ต่ำลงของสถาบันการเงิน การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์ การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากมาตรการเหล่านี้ได้ให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่บริษัทในรูปของการลดค่าใช้จ่ายของบริษัทหรือการทำให้บริษัทได้รับการยกย่องและมีชื่อเสียงในด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นที่น่าเชื่อถือในสายตาของบุคคลภายนอก ซึ่งจะทำให้บริษัทยินยอมทำการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้วยความเต็มใจมากกว่าที่จะรู้สึกว่าคุณบังคับให้กระทำตามกฎหมายข้อบังคับเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม บริษัทจำนวน

มากจะทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินตามนโยบายที่บริษัทกำหนดหรืออย่างน้อยก็เป็นไปตามข้อกำหนดในขั้นต่ำ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลควรมีมาตรการในการยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้อีกหลายแนวทาง ดังนี้

1. การขยายขอบเขตของประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างให้กว้างมากขึ้น โดยการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกอุตสาหกรรมหรือศึกษาบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มเติมด้วย เพื่อที่จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและระดับของการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในประเทศไทยโดยรวม

2. การสำรวจเกี่ยวกับความต้องการรายละเอียดของข้อมูลของผู้ใช้ข้อมูลและระดับความสำคัญของข้อมูลหรือรายการที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลในการกระทำการใดๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือไม่เกี่ยวข้องกับบริษัท เพื่อให้ทราบว่าข้อมูลใดที่มีความจำเป็นต่อผู้ใช้ข้อมูลและมีความสำคัญในระดับที่มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นการบ่งบอกให้ผู้จัดทำกรเปิดเผยข้อมูลและหน่วยงานกำกับดูแลทราบถึงความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ข้อมูลและเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือกำหนดรายการที่มีความจำเป็นต่อการตัดสินใจใด ๆ ของผู้ใช้ข้อมูลเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

3. การศึกษาคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของบริษัทจากสื่อด้านอื่น เช่น แบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) ข้อมูลที่ได้เปิดเผยทางเว็บไซต์ของแต่ละบริษัทหรือของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือของสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น เพื่อที่จะได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลได้อย่างกว้างขวางขึ้น

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นกับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท เพื่อทำการวิเคราะห์ได้ว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพหรือระดับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทและมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด เช่น ประเภทของ

อุตสาหกรรม รูปแบบของการบริหารงานของบริษัท การกระจายของการลงทุนของผู้ถือหุ้นไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ผู้ถือหุ้นสถาบัน หรือผู้ถือหุ้นจากต่างประเทศ เป็นต้น

5. การวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยการกำหนดน้ำหนักความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลของแต่ละรายการที่เปิดเผย ซึ่งน้ำหนักความสำคัญของแต่ละรายการนั้นอาจจะได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูล นักวิเคราะห์ทางการเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองบรรณาธิการ. กรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลและรายงานประจำปี. วารสารภาวษั บัญชีและกฎหมายธุรกิจ 7 (เมษายน 2544): 63-65.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สถิติสำคัญประจำเดือน. วารสารตลาดหลักทรัพย์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (สิงหาคม 2545): 23.
- ธำรี นีร์ญรัศมี, พิมพ์พนา ปิตธวัชชัย และ ปริญญา มณีโรจน์. การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลใน รายงานประจำปีของสถาบันการเงินไทย. Chulalongkorn review 13 (ตุลาคม- ธันวาคม) 2543): 27-48.
- ธนาคารทหารไทย. อสังหาริมทรัพย์ปี 2545 อยู่ในช่วงฟื้นตัว. เศรษฐกิจสังคม ปีที่ 11 ฉบับที่ 6 (สิงหาคม 2545): 1-10.
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์. มาตรการฟื้นฟูธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร. วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 28 (มกราคม-มีนาคม) 2545): 12-13.
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์. ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่โครงการศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์แห่ง ชาติ. วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 28 (มกราคม-มีนาคม) 2545): 17-20.
- ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. ความสำคัญของนักบัญชีต่อการพัฒนาตลาดทุน. วารสารนักบัญชี 44 (สิงหาคม-พฤศจิกายน) 2540): 17-21.
- ภาพร เอกอรรถพร. ผู้บัญชีมีประโยชน์. เอกสารประกอบการประชุมนักบัญชีทั่วประเทศ ครั้งที่ 17 (2544): 23-29.
- สถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธ์. อสังหาริมทรัพย์หวังจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจปี 2002. วารสารธนาคารอาคาร สงเคราะห์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 28 (มกราคม-มีนาคม) 2545): 29-38.
- สุภลักษณ์ จรุงเรือง. รัฐกับการฟื้นฟูธุรกิจอสังหาริมทรัพย์. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 11 ฉบับที่ 9 (ตุลาคม 2543): 64-71.

ภาษาอังกฤษ

- Ahmed, K.; and Nicholls, D. The impact of non-financial company characteristics on mandatory disclosure in developing countries : the case of Bangladesh. International Journal of Accounting Education and Research Vol.29 No.1 (1994): 62-77.
- Aitken Michael, Hooper Cameron and Pickering Joanne. Determinants of voluntary disclosure of segment information : A re-examination of the role of diversification strategy. Accounting & Finance Vol.37 No.1 (May 1997): 89-109.
- Barry, C. B.; and Brown S. J. Limited information as a source of risk. Journal of Portfolio management Vol.12 No.2 Winter (1986): 66-72.
- Belkaoui, A.; and Kahl, A. Corporate financial disclosure in Canada. Research Monograph of Canadian Certified General Accountants Association. Vancouver.
- Bloomfield, Robert J. and Wilk, T. Jeffrey. Disclosure effects in the laboratory: Liquidity, depth, and the cost of capital. Accounting Review Vol: 75 No:1 (January 2000): 13-41.
- Botosan, Christine A. Disclosure level and the cost of equity capital. The accounting review Vol.72 No.3 (July 1997): 323-349.
- Botosan, Christine A; and Plumlee, Marlene A. A re-examination of disclosure level and the expected cost of equity capital. Journal of Accounting Research Vol.40 No.1 (March 2002): 21-40.
- Bradbury, M. E. Voluntary disclosure in financial segment data : New Zealand evidence. Accounting and Finance Vol.32 No.1 (May 1992): 15-26.
- Bryan, Stephen H. Incremental information content of required disclosures contained in management discussion and analysis. Accounting Review Vol:72 No:2 (April 1997): 285-301.
- Buzby, Stephen. Company size, listed versus stocks, and the extent of financial disclosure. Journal of Accounting Research Vol.13 No.1 (1975): 16-37.
- Chow, Chee W.; and Wong–Boren Adrian Voluntary financial disclosure by Mexican Corporations. Accounting Review Vol.62 No.3 (July 1987): 533-541.

- Cooke, T. E. Disclosure in the Corporate Annual Report of Swedish Companies. Accounting & Business Research Vol.19 No.74 Spring (1989): 113-124.
- Craswell, A. T.; and Taylor S. L. Discretionary disclosure of reserve by Oil and Gas Companies. Journal of Business Finance and Accounting Vol.19 No.2 (January 1992): 295-308.
- Firth. The impact of size, stock market listing and auditors on voluntary disclosure in corporate annual reports. Accounting and Business Research 9 Autumn (1979): 273-280.
- Frazier, Katherine Beal; Ingram, Robert W.; and Tennyson, B. Mack. A Methodology for the Analysis of Narrative Accounting Disclosures. Journal of Accounting Research Vol:22 No:1 (Spring 1984): 318-331.
- Jensen, M. C.; and Meckling, W. H. Theory of the firm : Managerial Behaviour, agency costs and ownership structure. Journal of Financial Economics 3 (October 1976): 305-360.
- Lang, M.; and Lundholm, R. Cross sectional determinants of analyst rating of corporate disclosures. Journal of Accounting Research 31 (1993): 246-271.
- Mckinnon, Jill L.; and Dalimunthe, Lian. Voluntary disclosure of segment information by Australian diversified companies. Accounting and Finance Vol.33 No.1 (May 1993): 33-50.
- McNally, G. M.; Eng, L. H.; and Hasseldine C. R. Corporate financial reporting in New Zealand : an analysis of user preferences, corporate characteristics and disclosure practices for discretionary information. Accounting and Business Research Vol.13 No.49 Winter (1982): 11-20.
- Meyers, S. C. Determinants of corporate borrowing. Journal of Financial Economics. 4 (November 1977): 147-175.
- Mitchell Jason, Chia Chris and Loh Andrew. Voluntary disclosure of segment information : Further Australian evidence. Accounting & Finance Vol.35 No.2 (November 1995): 1-16.

- Naser, Kamal. Comprehensiveness of disclosure of non-financial companies : Listed on the Amman financial market. International Journal of Commerce & Management Vol.8 No.1 (1998): 88-119.
- Sanford, Dorothy; and Eprile, Brenda. 7 steps to better disclosure. CMA Management Vol:73 No:3 (April 1999): 18-22.
- Schadewitz, Hannu J.; and Blevins, Dallas R. Major determinants of interim disclosures in an emerging market. American Business Review Vol.16 No.1 (January 1998): 41-55.
- Sengupta, Partha. Corporate disclosure quality and the cost of debt. The accounting review 73 (October 1998): 459-474.
- Singhvi, S.; and Desai, H. B. An empirical analysis of the quality of corporate financial disclosure. Accounting Review Vol.XLVI No.1 (January 1971): 621-632.
- Smith, Clifford W.; and Warner Jerold B. On Financial Contracting: An Analysis of Bond Covenants. Journal of Financial Economics Vol:7 No:2 (June 1979): 117-161.
- Wallace, R.S.O.; Naser, K.; and Mora, A. The relation between the comprehensiveness of corporate annual reports and firm characteristics in Spain. Accounting and Business Research Vol.25 No.97 Winter (1994): 41-53.
- Walton, W. S. Corporate Communication Handbook : A Guide for Managing Unstructured Disclosure in Today's Corporate Environment, New York : Clark Boadman Callagham. Journal of Management Vol.2 (1992): 53-75.
- ZarZeski, Marilyn Taylor. Spontaneous harmonization effects of culture and market forces on accounting disclosure practices. Accounting Horizons Vol.10 No.1 (March 1996): 18-37.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และ
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ในปีพ.ศ.2543-2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในปี 2543

- (1) บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท ไฟว์สตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (18) บริษัท สวอนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
- (19) บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
- (20) บริษัท แสนศิริ จำกัด (มหาชน)
- (21) บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
- (22) บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)
- (23) บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- (24) บริษัท ธนายง จำกัด (มหาชน)

รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในปี 2544

- (1) บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท ไฟว์สตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
- (18) บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (19) บริษัท สวอนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
- (20) บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
- (21) บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)
- (22) บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
- (23) บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)
- (24) บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

รายชื่อของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในปี 2545

- (1) บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท ชาญอัสสระ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท ลลิล พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
- (18) บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (19) บริษัท เนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
- (20) บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)
- (21) บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
- (22) บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
- (23) บริษัท สวณอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
- (24) บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
- (25) บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)
- (26) บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
- (27) บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)
- (28) บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- (29) บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)

รายชื่อของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปี 2543

- (1) บริษัท เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท เครื่องสุขภัณฑ์อเมริกันสแตนดาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท เยนเนอร์ล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท กะรัต สุขภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท วิค แอนด์ สุกัลันด์ จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท โรแยล ซีรามิค จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท สหวิริยาสติลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (18) บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิปซัม จำกัด (มหาชน)
- (19) บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวคส์ จำกัด (มหาชน)
- (20) บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
- (21) บริษัท ไทยไวร์โปรดักต์ จำกัด (มหาชน)
- (22) บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- (23) บริษัท วนชัย กรู๊ป จำกัด (มหาชน)

รายชื่อของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปี 2544

- (1) บริษัท เครื่องสุขภัณฑ์อเมริกันสแตนดาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท กะรัต สุขภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท วิค แอนด์ ฮุกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท ทีบีโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิปซัม จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวคส์ จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
- (18) บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)
- (19) บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- (20) บริษัท วนชัย กรู๊ป จำกัด (มหาชน)

รายชื่อของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปี 2545

- (1) บริษัท อเมริกันสแตนดาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
- (2) บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (3) บริษัท วิค แอนด์ สุกัลันด์ จำกัด (มหาชน)
- (4) บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
- (5) บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)
- (6) บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)
- (7) บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
- (8) บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)
- (9) บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)
- (10) บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
- (11) บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
- (12) บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค จำกัด (มหาชน)
- (13) บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิปซัม จำกัด (มหาชน)
- (14) บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวคส์ จำกัด (มหาชน)
- (15) บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
- (16) บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
- (17) บริษัท วนชัย กรู๊ป จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตารางสำหรับตรวจสอบรายการที่เปิดเผยใน
รายงานประจำปีของบริษัท

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางสำหรับตรวจสอบรายการที่เปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัท

ข้อ	หัวข้อ/รายละเอียด	เปิดเผย	ไม่เปิดเผย
1	ข้อมูลทั่วไป		
	ข้อมูลรายละเอียดของบริษัท เช่น ชื่อ สถานที่ โทรศัพท์ โทรสาร เป็นต้น		
	ข้อมูลรายละเอียดของนิติบุคคลที่บริษัทถือหุ้นตั้งแต่ 10% ขึ้นไปของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้ว เช่น ชื่อ สถานที่ โทรศัพท์ โทรสาร เป็นต้น		
	ข้อมูลรายละเอียดของบุคคลอ้างอิงอื่น ๆ เช่น นายทะเบียนหลักทรัพย์ ผู้สอบบัญชี เป็นต้น		
2	ข้อมูลทางการเงินโดยสรุปของบริษัท (3 ปีที่ผ่านมา)		
	ตารางสรุปงบการเงิน / งบการเงินรวม		
	อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ		
3	ลักษณะการประกอบธุรกิจ		
	ภาพรวมการประกอบธุรกิจของบริษัท บริษัทย่อย และบริษัทร่วม		
	นโยบายการแบ่งการดำเนินงานของบริษัทภายในกลุ่ม		
	โครงสร้างรายได้แยกตามสายผลิตภัณฑ์/กลุ่มธุรกิจ โดยอย่างน้อยต้องแสดงรายได้ของสายผลิตภัณฑ์/กลุ่มธุรกิจที่มีมูลค่าเกิน 10% ของรายได้รวมตามงบการเงินรวม		
	การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญในเรื่องอำนาจการควบคุมบริษัทหรือลักษณะการประกอบธุรกิจที่ผ่านมา		
4	ภาวะการแข่งขัน		
	สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม		
	จำนวนคู่แข่งชั้นโดยประมาณ		
	ขนาดของบริษัทเมื่อเทียบกับคู่แข่งชั้น		
	สถานภาพและศักยภาพในการแข่งขัน		
	ชื่อคู่แข่งชั้น		
5	ลักษณะการจัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการ		
	การผลิต / จำนวนโรงงาน / กำลังการผลิตรวม / นโยบายการผลิต		
	การจัดหาวัตถุดิบเพื่อจำหน่าย		
	สภาพปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ		

ข้อ	หัวข้อ/รายละเอียด	เปิดเผย	ไม่เปิดเผย
	จำนวนผู้จำหน่ายวัตถุดิบ		
	สัดส่วนการซื้อวัตถุดิบในประเทศและต่างประเทศ		
6	แนวโน้มในอนาคต		
	ภาวะอุตสาหกรรม		
	สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม		
7	ปัจจัยความเสี่ยง		
	ลักษณะความเสี่ยง		
	เหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุของความเสี่ยง		
	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น		
	แนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสี่ยง		
	มาตรการรองรับความเสี่ยง		
8	โครงสร้างการถือหุ้น		
	รายชื่อผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นที่ถือหุ้นสูงสุด 10 รายแรก		
	จำนวนหุ้นที่ถือของผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นที่ถือหุ้นสูงสุด 10 รายแรก		
	สัดส่วนการถือหุ้นล่าสุดของผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นที่ถือหุ้นสูงสุด 10 รายแรก		
9	โครงสร้างการจัดการ		
	โครงสร้างกรรมการบริษัท		
	ขอบเขตอำนาจหน้าที่และรายชื่อของคณะกรรมการ		
	รายชื่อและตำแหน่งของผู้บริหาร/ผู้มีอำนาจควบคุม		
	รายชื่อเลขานุการบริษัท		
	ประวัติของกรรมการผู้บริหาร		
10	การสรรหากรรมการและผู้บริหาร		
	วิธีการคัดเลือกกรรมการ		
	จำนวนกรรมการที่มาจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่แต่ละกลุ่ม		
	สิทธิของผู้ลงทุนรายย่อยในการแต่งตั้งกรรมการ		
11	ค่าตอบแทนผู้บริหารที่เป็นตัวเงิน		
	ค่าตอบแทนรวมและจำนวนรายของกรรมการบริษัททุกคน		
	ลักษณะค่าตอบแทนที่ได้รับ		

ข้อ	หัวข้อ/รายละเอียด	เปิดเผย	ไม่เปิดเผย
	คำตอบแทนรวมและจำนวนรายชื่อของกรรมการบริหารและผู้บริหารทุกคน (เฉพาะผู้บริหาร 4 ราย แรกนับจาก M.D)		
	กรณี holding ระบุคำตอบแทนรวมและจำนวนรายชื่อของผู้บริหารทุกคนของบริษัทย่อยที่เป็นธุรกิจหลัก		
12	คำตอบแทนผู้บริหารที่ไม่เป็นตัวเงิน		
	ลักษณะคำตอบแทนที่ได้รับ		
	รายชื่อผู้บริหารที่ได้รับคำตอบแทน		
	จำนวนหุ้นหรือหุ้นกู้ทั้งหมดของผู้บริหารที่เพิ่มหรือลดในปีที่ผ่านมา รวมถึงเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ		
13	การกำกับดูแลกิจการ		
	อธิบายการปฏิบัติตามหลักการของการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อตามแนว ทางของกลต.		
	ระบุเรื่องของบริษัทที่ไม่ปฏิบัติตามหลักการของการกำกับดูแลกิจการที่ดี พร้อม แสดงเหตุผล (กรณีที่มีเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามหลักการนี้)		
14	การดูแลเรื่องการใช้ข้อมูลภายใน		
	นโยบายและวิธีการดูแลผู้บริหารในการใช้ข้อมูลภายใน		
	มาตรการลงโทษ		
15	การควบคุมภายใน		
	สรุปความเห็นของคณะกรรมการบริษัทเกี่ยวกับความเพียงพอและความ เหมาะสมของระบบควบคุมภายในของบริษัท		
	ข้อบกพร่องเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายใน		
	การแก้ไข โดยระบุวันที่จะแก้ไขแล้วเสร็จ พร้อมเหตุผล		
	ความเห็นกรรมการอิสระ กรรมการตรวจสอบหรือผู้สอบบัญชี		
16	รายการระหว่างกัน		
1)	เปิดเผยรายการระหว่างกันกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งในปีที่ผ่านมา		
	ลักษณะรายการระหว่างกันกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง		
	ชื่อกลุ่มบุคคลที่มีความขัดแย้งและลักษณะความสัมพันธ์		
	ข้อมูลรายการระหว่างกัน เช่น ลักษณะ ปริมาณ เงื่อนไข มูลค่า เป็นต้น		
	ราคาประเมิน / อัตราค่าเช่า ที่ประเมินโดยบุคคลที่ 3 หรือแสดงได้ว่าเป็น ราคาที่เป็นธรรม		

ข้อ	หัวข้อ/รายละเอียด	เปิดเผย	ไม่เปิดเผย
	ข้อมูลรายการระหว่างกัน เช่น ลักษณะ ปริมาณ เงื่อนไข มูลค่า เป็นต้น		
	ราคาประเมิน / อัตราค่าเช่า ที่ประเมินโดยบุคคลที่ 3 หรือแสดงได้ว่าเป็นราคาที่เป็นธรรม		
2)	ความจำเป็นและความสมเหตุสมผลของรายการ, ความเห็นของกรรมการอิสระเกี่ยวกับความ สมเหตุสมผลของรายการระหว่างกัน		
3)	มาตรการหรือขั้นตอนการอนุมัติการทำรายการระหว่างกัน, การอนุมัติของผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นที่มีส่วนได้เสียและการดูแล		
4)	นโยบายหรือแนวโน้มการทำรายการระหว่างกันในอนาคต		
5)	เหตุผลที่บุคคลที่อาจมีความขัดแย้งถือหุ้นในบ.ย่อย บ.ร่วม เกินร้อยละ 5		
17	คำอธิบายและการวิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน		
	วิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน		
	การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน		
	ปัจจัยที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานหรือการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว		
	แนวโน้มที่อาจมีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญในอนาคต		
18	งบการเงิน		
	รายงานของผู้สอบบัญชี		
	งบดุล		
	งบกำไรขาดทุน		
	งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น		
	งบกระแสเงินสด		
	หมายเหตุประกอบงบการเงิน		

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

(สำหรับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทที่อยู่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์)

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อหรือในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2.อายุ

( ) ต่ำกว่า 26 ปี ( ) 46-55 ปี
( ) 26-35 ปี ( ) มากกว่า 55 ปี
( ) 36-45 ปี

3.ระดับการศึกษา

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท
( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาเอก

4.ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชีหรือที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี

( ) ต่ำกว่า 6 ปี ( ) 16-20 ปี
( ) 6-10 ปี ( ) 21-25 ปี
( ) 11-15 ปี ( ) มากกว่า 25 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

1. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่าน

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
2) ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่าง ๆ ในรายงานประจำปีได้ดี					
3) ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้					
4) ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ					
5) ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
6) มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี					
7) มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี					
8) มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน					
9) มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					

2. ท่านคิดว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่านควรปรับปรุงในเรื่องใด โดยเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนมากที่สุด)

- ___ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี
- ___ การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

1. ท่านคิดว่าความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดมีมากน้อยเพียงใด

ผลที่ได้รับ	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน					
2) มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น					
3) มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย					
4) การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงาน					
5) การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงาน					
6) การมีชื่อเสียงมากขึ้น					
7) ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น					
8) ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง					

2. ท่านคิดว่า ผู้บริหารบริษัทที่จัดทำรายงานประจำปีจะพอใจผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดข้อใดมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนพอใจมากที่สุด)

___ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน

___ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น

___ มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย

___ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การมีชื่อเสียงมากขึ้น

___ ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น

___ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง

ส่วนที่ 4 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

ท่านคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะมีผลต่อการส่งเสริมให้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่านมากน้อยแค่ไหน

มาตรการของหน่วยงาน	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน					
การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark*					
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน					
การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล					
การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์					
การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น					
การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี					
การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง					
การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล					
การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน					

*โครงการ Q.mark เป็นโครงการที่จะให้ใบรับรองแก่บริษัทที่ได้มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี

แบบสอบถาม

(สำหรับผู้จัดการฝ่ายบัญชีของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง)

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อหรือในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2.อายุ

( ) ต่ำกว่า 26 ปี

( ) 46-55 ปี

( ) 26-35 ปี

( ) มากกว่า 55 ปี

( ) 36-45 ปี

3.ระดับการศึกษา

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี

( ) ปริญญาโท

( ) ปริญญาตรี

( ) ปริญญาเอก

4.ประสบการณ์ในการทำงานทางด้านบัญชีหรือที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี

( ) ต่ำกว่า 6 ปี

( ) 16-20 ปี

( ) 6-10 ปี

( ) 21-25 ปี

( ) 11-15 ปี

( ) มากกว่า 25 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

1. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่าน

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
2) ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่าง ๆ ในรายงานประจำปีได้ดี					
3) ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้					
4) ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ					
5) ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
6) มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี					
7) มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี					
8) มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน					
9) มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					

2. ท่านคิดว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่านควรปรับปรุงในเรื่องใด โดยเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนมากที่สุด)

- ___ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี
- ___ การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

1. ท่านคิดว่าความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดมีมากน้อยเพียงใด

ผลที่ได้รับ	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน					
2) มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น					
3) มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย					
4) การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงาน					
5) การได้รับค้ำยกรองจากหน่วยงาน					
6) การมีชื่อเสียงมากขึ้น					
7) ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น					
8) ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง					

2. ท่านคิดว่า ผู้บริหารบริษัทที่จัดทำรายงานประจำปีจะพอใจผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดข้อใดมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนพอใจมากที่สุด)

___ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน

___ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น

___ มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย

___ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การได้รับค้ำยกรองจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การมีชื่อเสียงมากขึ้น

___ ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น

___ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง

ส่วนที่ 4 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

ท่านคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะมีผลต่อการส่งเสริมให้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทของท่านมากน้อยแค่ไหน

มาตรการของหน่วยงาน	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน					
การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark*					
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน					
การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล					
การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์					
การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น					
การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี					
การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง					
การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล					
การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน					

*โครงการ Q.mark เป็นโครงการที่จะให้ใบรับรองแก่บริษัทที่ได้มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี

แบบสอบถาม

(สำหรับผู้ถือหุ้นของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์)

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อหรือในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

- ( ) ต่ำกว่า 26 ปี ( ) 46-55 ปี
 ( ) 26-35 ปี ( ) มากกว่า 55 ปี
 ( ) 36-45 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท
 ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การลงทุนในบริษัทที่อยู่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

- ( ) ต่ำกว่า 6 ปี ( ) 16-20 ปี
 ( ) 6-10 ปี ( ) 21-25 ปี
 ( ) 11-15 ปี ( ) มากกว่า 25 ปี

5. ระดับการลงทุน

- ( ) ยังไม่เคยลงทุน ( ) 100,001-1,000,000 บาท
 ( ) 1-50,000 บาท ( ) มากกว่า 1,000,000 บาท
 ( ) 50,001-100,000 บาท

6. ท่านเคยใช้รายงานประจำปีของบริษัทที่อยู่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กี่แห่ง

- ( ) ยังไม่เคยใช้ ( ) 11-15 แห่ง
 ( ) 1-5 แห่ง ( ) 16-20 แห่ง
 ( ) 6-10 แห่ง ( ) มากกว่า 20 แห่ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

1. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
2) ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่าง ๆ ในรายงานประจำปีได้ดี					
3) ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้					
4) ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ					
5) ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
6) มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี					
7) มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี					
8) มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน					
9) มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					

2. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ควรปรับปรุงในเรื่องใด โดยเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนมากที่สุด)

- ___ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี
- ___ การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

1. ท่านคิดว่าความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดมีมากน้อยเพียงใด

ผลที่ได้รับ	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน					
2) มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น					
3) มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย					
4) การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงาน					
5) การได้รับค้ำยกรองจากหน่วยงาน					
6) การมีชื่อเสียงมากขึ้น					
7) ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น					
8) ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง					

2. ท่านคิดว่า ผู้บริหารบริษัทที่จัดทำรายงานประจำปีจะพอใจผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดข้อใดมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนพอใจมากที่สุด)

___ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน

___ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น

___ มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย

___ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การได้รับค้ำยกรองจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การมีชื่อเสียงมากขึ้น

___ ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น

___ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง

ส่วนที่ 4 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

ท่านคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะมีผลต่อการส่งเสริมให้บริษัทจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมากน้อยแค่ไหน

มาตรการของหน่วยงาน	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน					
การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark*					
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน					
การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล					
การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์					
การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น					
การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี					
การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง					
การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล					
การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน					

*โครงการ Q.mark เป็นโครงการที่จะให้ใบรับรองแก่บริษัทที่ได้มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี

แบบสอบถาม

(สำหรับผู้ถือหุ้นของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง)

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อหรือในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

- ( ) ต่ำกว่า 26 ปี ( ) 46-55 ปี
 ( ) 26-35 ปี ( ) มากกว่า 55 ปี
 ( ) 36-45 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท
 ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การลงทุนในบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

- ( ) ต่ำกว่า 6 ปี ( ) 16-20 ปี
 ( ) 6-10 ปี ( ) 21-25 ปี
 ( ) 11-15 ปี ( ) มากกว่า 25 ปี

5. ระดับการลงทุน

- ( ) ยังไม่เคยลงทุน ( ) 100,001-1,000,000 บาท
 ( ) 1-50,000 บาท ( ) มากกว่า 1,000,000 บาท
 ( ) 50,001-100,000 บาท

6. ท่านเคยใช้รายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งกี่แห่ง

- ( ) ยังไม่เคยใช้ ( ) 11-15 แห่ง
 ( ) 1-5 แห่ง ( ) 16-20 แห่ง
 ( ) 6-10 แห่ง ( ) มากกว่า 20 แห่ง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัท

1. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง

ลักษณะของการเปิดเผยข้อมูล	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) ข้อมูลมีความเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
2) ผู้ใช้รายงานประจำปีสามารถเข้าใจถึงข้อมูลต่าง ๆ ในรายงานประจำปีได้ดี					
3) ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือได้					
4) ข้อมูลมีความถูกต้องและแม่นยำ					
5) ทันต่อเวลาที่จะนำข้อมูลในรายงานประจำปีมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนในบริษัท					
6) มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี					
7) มีการจัดประเภทของรายการให้เป็นแบบเดียวกันทุกงวดบัญชี					
8) มีการแสดงข้อมูลเปรียบเทียบทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดบัญชีปัจจุบัน					
9) มีการนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง ไม่เจาะจงให้ข้อมูลแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					

2. ท่านคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งควรปรับปรุงในเรื่องใด โดยเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนมากที่สุด)

- ___ ความเพียงพอของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ ความเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความถูกต้องของข้อมูลในรายงานประจำปี
- ___ ความทันต่อเวลาของข้อมูลในรายงานประจำปีที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจลงทุนในบริษัท
- ___ การมีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้รายงานประจำปี
- ___ การนำเสนอข้อมูลเป็นกลาง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

1. ท่านคิดว่าความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดมีมากน้อยเพียงใด

ผลที่ได้รับ	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1) การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน					
2) มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น					
3) มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย					
4) การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงาน					
5) การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงาน					
6) การมีชื่อเสียงมากขึ้น					
7) ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น					
8) ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง					

2. ท่านคิดว่า ผู้บริหารบริษัทที่จัดทำรายงานประจำปีจะพอใจผลที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดข้อใดมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก (1 แทนพอใจมากที่สุด)

___ การได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้งบการเงิน

___ มีผู้สนใจลงทุนในบริษัทมากขึ้น

___ มีความเสี่ยงต่ำที่จะถูกฟ้องล้มละลาย

___ การได้รับสิทธิพิเศษจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การได้รับคำยกย่องจากหน่วยงานต่าง ๆ

___ การมีชื่อเสียงมากขึ้น

___ ราคาหุ้นเพิ่มขึ้น

___ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ลดลง

ส่วนที่ 4 มาตรการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี

ท่านคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะมีผลต่อการส่งเสริมให้บริษัทจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีมากน้อยแค่ไหน

มาตรการของหน่วยงาน	น้อยสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการระดมทุน					
การให้ใบรับรองเพื่อประทับตราในสินค้าหรือบริการในโครงการ Q.mark*					
การให้ข้อมูลในการสนับสนุนในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
การกำหนดอัตราดอกเบี้ยพิเศษที่ถูกลงของสถาบันการเงิน					
การจัดอันดับการกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance rating) ในด้านการเปิดเผยข้อมูล					
การลดหย่อนค่าธรรมเนียมการเสนอขายหลักทรัพย์					
การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทอย่างเข้มงวดมากขึ้น					
การอบรมให้ความรู้แก่นักบัญชีและผู้สอบบัญชี					
การออกบทลงโทษต่อบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง					
การยกระดับมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล					
การเปิดเผยรายชื่อของบริษัทที่ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อผู้ใช้งารายงานประจำปีหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้องสู่สาธารณชน					

*โครงการ Q.mark เป็นโครงการที่จะให้ใบรับรองแก่บริษัทที่ได้มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ภาคผนวก ง.

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผย
ข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และ
บริษัทในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง
ในปีพ.ศ.2543-2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์ในปีพ.ศ.2543

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)	44.22	2.72	1.88	2.55	82.86
2	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	39.81	3.01	1.01	2.66	74.29
3	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	88.27	-106.78	5.01	0.77	42.86
4	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	116.10	8.07	2.04	0.94	72.86
5	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)	8.96	- 17.71	1.14	0.46	70.00
6	บริษัท ไฟร์สตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	3.25	22.26	0.04	17.97	61.43
7	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	17.22	- 1.12	0.68	0.41	65.71
8	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	94.49	- 12.74	0.76	1.09	64.29
9	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	92.21	- 201.18	10.69	0.81	75.71
10	บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	41.53	1.97	1.36	9.98	68.57
11	บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวลล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	51.42	- 9.43	3.06	0.47	82.86
12	บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวลล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	50.62	5.07	0.62	0.97	74.29
13	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	130.12	- 12.25	2.73	2.19	67.14
14	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	7.32	7.36	2.32	0.85	74.29
15	บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	19.94	- 118.33	8.95	1.64	65.71
16	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	39.47	3.89	0.29	8.92	64.29
17	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	1.46	109.20	1.83	1.55	78.57
18	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	43.12	134.71	1.73	1.27	74.29
19	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	129.42	- 81.45	9.84	2.25	61.43
20	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	34.07	-4.36	1.33	1.56	55.71
21	บริษัท ธนayang จำกัด (มหาชน)	198.25	-36.75	7.65	0.26	48.57

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์ในปีพ.ศ.2544

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)	42.29	- 8.67	2.13	0.81	80.00
2	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	43.91	14.17	0.87	2.79	74.29
3	บริษัท เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	11.42	28.51	1.37	3.83	67.14
4	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	141.42	97.86	3.74	0.84	71.43
5	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	147.42	14.88	2.49	1.32	72.86
6	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียล เอสเตท จำกัด (มหาชน)	6.45	4.34	0.69	0.42	70.00
7	บริษัท ไฟว์สตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	3.22	0.21	0.03	40.50	55.71
8	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	13.73	4.45	0.61	1.12	67.14
9	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	86.58	- 8.05	0.81	0.94	60.00
10	บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	39.25	11.93	0.88	6.45	74.29
11	บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	36.92	51.56	1.90	0.13	84.29
12	บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	58.63	9.06	0.72	1.25	78.57
13	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	113.43	- 7.27	2.62	3.32	75.71
14	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	5.49	- 37.96	3.37	2.79	71.43
15	บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	12.64	9.93	4.03	2.24	77.14
16	บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)	51.51	4.43	0.32	6.26	81.43
17	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	39.70	5.20	0.27	6.54	64.29
18	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	4.19	- 15.75	2.01	2.50	71.43
19	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	45.76	16.99	0.87	1.14	80.00
20	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	94.25	79.59	5.58	7.64	57.14
21	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	20.40	- 2.06	0.42	3.18	55.71

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทที่ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในธุรกิจพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์ในปีพ.ศ.2545

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท อัมรินทร์ พลาซ่า จำกัด (มหาชน)	35.53	1.94	1.45	0.48	78.57
2	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	22.28	30.01	0.59	2.23	70.00
3	บริษัท เอเชีย นีโพรเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	17.79	39.39	1.05	3.86	47.14
4	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	79.99	-174.47	9.65	0.49	57.14
5	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	140.35	- 6.07	4.00	0.58	74.29
6	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	106.85	4.43	0.72	0.25	75.71
7	บริษัท อีสเทิร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)	6.54	- 5.33	0.82	0.55	68.57
8	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	14.40	4.77	0.71	1.58	61.43
9	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	16.19	30.03	1.70	1.47	62.86
10	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	64.55	67.26	1.56	1.59	80.00
11	บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	4.61	0.05	0.47	31.53	65.71
12	บริษัท ลลิต พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	14.67	20.32	0.26	5.40	60.00
13	บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	42.01	21.10	0.50	5.32	77.14
14	บริษัท แอล. พี. เอ็น. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	127.37	13.44	0.70	1.27	81.43
15	บริษัท เอ็ม บี เค พร็อพเพอร์ตี้ส์ แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	58.89	10.37	0.68	0.82	77.14
16	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	96.23	7.81	1.83	5.23	75.71
17	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	12.14	15.56	0.63	5.35	71.43
18	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	29.07	36.10	0.59	2.16	68.57
19	บริษัท ควอลิตี้ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	13.15	18.56	2.68	1.27	81.43
20	บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)	133.25	7.34	1.26	2.30	81.43
21	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	44.01	6.91	0.35	6.17	71.43
22	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	9.43	1.50	1.49	2.63	80.00
23	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	8.27	50.69	1.87	6.39	61.43
24	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	10.23	1.62	0.56	2.64	60.00
25	บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)	29.08	10.44	1.04	0.27	78.57

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในอุตสาหกรรม
วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปีพ.ศ.2543

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท เอเชีย นพรีอเพอริตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	9.61	10.06	1.78	3.75	74.29
2	บริษัท เครื่องสุขภัณฑ์อเมริกันสแตนดาร์ด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	182.98	8.81	0.30	1.19	71.43
3	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	82.25	10.13	1.01	1.62	64.29
4	บริษัท เยนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	4.34	485.04	7.28	0.41	65.71
5	บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)	49.42	- 3.76	1.81	2.10	41.43
6	บริษัท กระรัต สุขภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	62.19	- 132.66	17.70	5.58	71.43
7	บริษัท วิค แอนด์ ยุกคัลนด์ จำกัด (มหาชน)	50.91	17.75	0.48	1.95	80.00
8	บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	2,072.39	0.75	2.93	1.12	67.14
9	บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	94.86	6.61	0.65	0.65	65.71
10	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	27.45	- 283.24	27.70	0.83	77.14
11	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	28.12	4.16	3.53	1.90	70.00
12	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)	109.34	- 74.21	33.86	0.58	65.71
13	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	44.34	- 174.80	4.02	0.65	81.43
14	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)	19.49	3.57	0.79	1.63	64.29
15	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค จำกัด (มหาชน)	64.32	- 16.21	0.82	2.65	65.71
16	บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวคส์ จำกัด (มหาชน)	117.78	4.70	0.15	4.34	74.29
17	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	146.66	- 33.83	3.40	0.14	62.86
18	บริษัท ไทยไวร์โปรดคท์ จำกัด (มหาชน)	27.92	90.59	10.87	43.32	75.71
19	บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	78.33	- 104.63	8.49	0.51	52.86
20	บริษัท วนชัย กฤษ์ จำกัด (มหาชน)	63.40	74.95	4.11	2.82	72.86

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในอุตสาหกรรม
วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปีพ.ศ.2544

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท เครื่องสุขภัณฑ์อเมริกันสแตนดาร์ด(ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน)	209.79	11.72	0.32	1.71	72.86
2	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	60.12	14.27	1.00	1.48	62.86
3	บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)	50.38	2.20	1.80	2.26	40.00
4	บริษัท กระรัต สุขภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	53.60	98.07	12.48	5.69	72.86
5	บริษัท วิค แอนด์ ยุกคินด์ จำกัด (มหาชน)	4.53	13.22	0.30	2.55	78.57
6	บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	1,966.50	11.55	2.57	0.97	65.71
7	บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	97.59	14.14	0.53	0.97	65.71
8	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	27.62	- 62.19	40.47	0.91	78.57
9	บริษัท สหวิริยาสติลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	26.77	- 14.01	4.08	1.79	75.71
10	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)	105.30	1.25	32.15	0.53	61.43
11	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	4.84	59.86	1.20	0.97	81.43
12	บริษัท ทีบีไอแอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	42.14	6.56	1.72	1.73	70.00
13	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)	0.02	0.74	0.71	1.54	60.00
14	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค จำกัด (มหาชน)	60.06	3.77	0.62	2.24	64.29
15	บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิปซัม จำกัด (มหาชน)	2.35	2.73	0.31	0.78	70.00
16	บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเวคส์ จำกัด (มหาชน)	112.51	5.67	0.06	10.55	85.71
17	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	136.73	16.57	3.56	0.14	62.86
18	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)	118.90	-90,569.70	10,044.12	19.18	81.43
19	บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	75.08	- 190.29	24.39	0.51	55.71
20	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	58.86	40.50	1.82	2.33	71.43

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในอุตสาหกรรม
วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่งในปีพ.ศ.2545

	ชื่อบริษัท	SIZE	ROE	LEV	LIQ	DISCLOS
1	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	68.52	26.38	1.03	0.65	65.71
2	บริษัท วิค แอนด์ อุกคินด์ จำกัด (มหาชน)	2.46	10.82	0.46	1.98	78.57
3	บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	1,963.70	16.61	1.68	0.80	65.71
4	บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	82.50	15.50	0.23	1.56	61.43
5	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	29.36	51.23	13.62	0.98	67.14
6	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	36.19	36.73	2.30	2.04	72.86
7	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)	108.98	14.75	28.25	0.58	61.43
8	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	4.30	- 28.85	1.52	0.79	71.43
9	บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	42.44	- 5.43	1.89	1.31	67.14
10	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)	16.98	1.22	0.63	1.91	50.00
11	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิค อินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	61.13	6.06	0.62	1.46	67.14
12	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	129.36	- 11.83	4.21	0.13	70.00
13	บริษัท สหโมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	78.69	- 44.39	33.23	0.55	55.71
14	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	6.82	38.43	1.23	2.29	74.29

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

น.ส.นภวรรณ เชิดชูภูมิกุล เกิดวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2522 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543 และได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2544

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย